

คำนำ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษากายใน เพื่อ พัฒนาระบบ และกำกับดูแลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษามาอย่างต่อเนื่อง โดยยึดแนวทาง ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษากายในสถาน-ศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 มาตรา 48 ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษากายในสถาบันอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา บนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ และความ เป็นอิสระในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการตรวจสอบจากสังคมภายนอก อันนำไปสู่ ความมี มาตรฐานการศึกษาที่ยอมรับในระดับสากล และสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้

ในปีการศึกษา 2552 วงรอบการประเมินตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2552 ถึง 31 พฤษภาคม 2553 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2552 เพื่อให้ทุกคณะ/ สำนัก/ หน่วยงาน/ หน่วยงานเทียบเท่าพิจารณาใช้เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตาม ที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายในตามคู่มือการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ 41 ตัวบ่งชี้ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำนวน 19 ตัวบ่งชี้ รวมทั้งตัวชี้วัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) อีก 3 ตัวบ่งชี้ บรรจุไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษากายใน ปีการศึกษา 2552

มหาวิทยาลัยได้ทำการปรับปรุงคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษากายใน เนื่องด้วยสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา(สกอ.)ได้จัดประชุมเพื่อชี้แจงคำอธิบายเพิ่มเติมประกอบรายละเอียดในบางตัวบ่งชี้ให้มีความ ชัดเจนมากขึ้น หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารฉบับนี้จะเป็คู่มือให้คณะ/ สำนัก/ หน่วยงานได้ใช้ในการพัฒนา คุณภาพการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการสร้างบัณฑิตให้เกิดการเรียนรู้ และมีคุณภาพอย่างแท้จริง รวมทั้งสร้าง ผลผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และนำพาประเทศสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

(ผศ.ดร.อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สารบัญ

ห

หน้า

บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

- ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ
1
- การประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นผลมาจาก พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
2
(แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545)
- กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4
สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546
- หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
5
- ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
6
- ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
7
- แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
8
- ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประกันคุณภาพภายนอก
9

บทที่ 2 การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

- หลักการและเหตุผล
11
- วัตถุประสงค์
12

- วงรอบการประเมิน
12
- จุดเน้นของมหาวิทยาลัย
12
- องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายใน
12
- การกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้
12
- วิธีการคิดคะแนนการประเมินคุณภาพภายใน
13
- การกำหนดผลการประเมินคุณภาพ
14
- โครงสร้างการดำเนินงานประกันคุณภาพ
15
- กระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
15
- แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
16
- ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานตามมุมมองของการบริหารจัดการ
17
- แผนปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีการศึกษา 2552
20

บทที่ 3 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

(องค์ประกอบ มาตรฐานตัวบ่งชี้ คำนวณน้ำหนัก และเป้าหมายการดำเนินงาน)

- องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน
 - 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฯ

- 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด
34
- 1.3 การบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย/คณะ/
สำนักฯ 35
- องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน
 - 2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
37
 - 2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด
40
 - 2.1.2 ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ฯ
40
 - 2.1.3 ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ปริญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ฯ
43
 - 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
45
 - 2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ฯ
47
 - 2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์
ฯ 48
 - 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรฯ
49
 - 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (FTES)
51
 - 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกฯ
53
 - 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผศ. รศ. และศ.
55
 - 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์
56
 - 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยการเรียนการสอน
58
 - 2.9 ร้อยละบัณฑิตระดับ ป.ตรี ที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1
ปี 60
 - 2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาฯ 63
 - 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์
64

- 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต
65
- 2.12 ร้อยละนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่า ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง
ฯ 66
- 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ปริญญานิพนธ์ฯ
69
- **องค์ประกอบที่ 3** กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา
 - 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
71
 - 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตฯ
73
 - 3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษา
76
- **องค์ประกอบที่ 4** การวิจัย
 - 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยฯ
77
 - 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
80
 - 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกฯ
82
 - 4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยจากภายในฯ
84
 - 4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยจากภายนอกฯ
85
 - 4.4 ร้อยละงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ จดทะเบียนทรัพย์สินฯ
86
 - 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงฯ (Citation)
89
- **องค์ประกอบที่ 5** การบริการวิชาการแก่สังคม
 - 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคม
91
 - 5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาฯ
92

- 5.2 ร้อยละอาจารย์ประจำที่มีส่วนรวมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมฯ
94
- 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพฯ
94
 - 5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการบริการวิชาการและวิชาชีพฯ
95
- 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
96
- **องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม**
 - 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
97
 - 6.1.1 ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมในการอนุรักษ์พัฒนา
ศิลปวัฒนธรรมฯ 99
 - 6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมฯ
101
- **องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ**
 - 7.1 สภามหาวิทยาลัยใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการฯ
104
 - 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนัก
107
 - 7.3 มีการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่องค์กรเรียนรู้
108
 - 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลฯ
108
 - 7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการฯ
111
 - 7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในและต่างประเทศฯ
112
 - 7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้
ฯ 113
 - 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารฯ
114
 - 7.6 ระดับความสำเร็จในการใหญ่บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการพัฒนา
มหาวิทยาลัย 115
 - 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพฯ
117

- 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา
118
- 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้ฯ สู่ระดับบุคคล
120
- **องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ**
 - 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายฯ
123
 - 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมกัน
125
 - 8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)
126
 - 8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ) 127
 - 8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบดำเนินการ
128
- **องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ**
 - 9.1 มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในฯ
131
 - 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
133
 - 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
134

บทที่ 4 แนวการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา (SAR)

- รูปแบบรายงาน
138
- การเขียนรายงาน
139
- ตาราง ส. 1 ตามองค์ประกอบคุณภาพ
141

- ตาราง ส. 2 ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา
145
- ตาราง ส. 3 ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ
149
- ตาราง ป.1 ประเมินตนเองแยกตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้
153
- ตารางการกรอกข้อมูลพื้นฐาน (common data set)
160

บทที่ 5 การตรวจสอบและการประเมินคุณภาพ

- แนวปฏิบัติการตรวจประเมินคุณภาพภายใน
191

บทที่ 6 แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

- ความหมายการประกันคุณภาพ
194
- ระบบการประกันคุณภาพ
195
- คำนิยามศัพท์การประกันคุณภาพการศึกษา
200
- นิยามศัพท์ข้อมูลพื้นฐานด้านการเงินและงบประมาณ
203

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่า ด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 31 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา โดยในมาตรา 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการ-

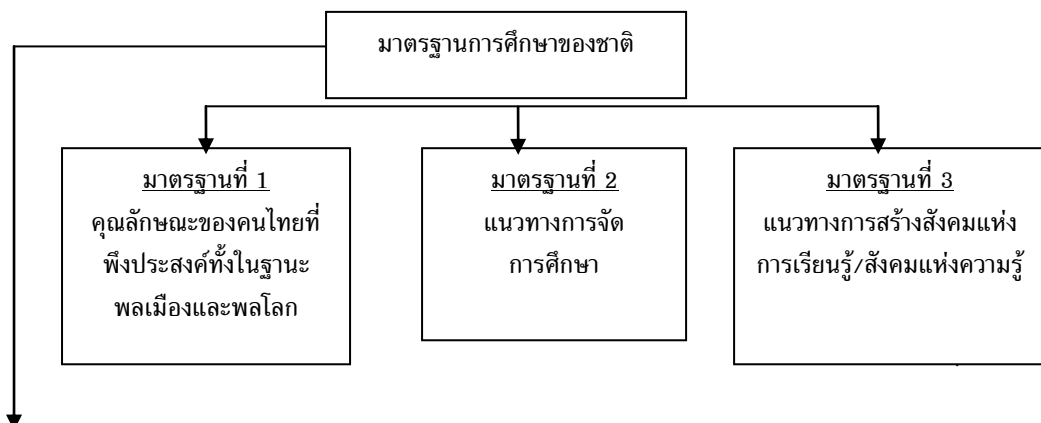
การอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

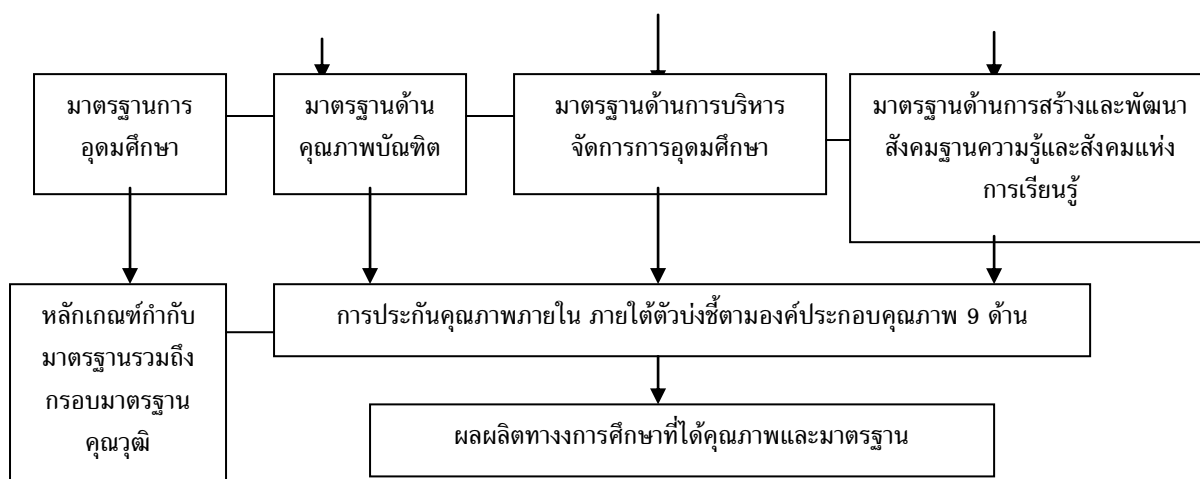
มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ดาน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ดานนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับ มาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกจากมาตรฐานการอุดมศึกษาแล้ว คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่ส่งเสริมความเป็นอิสระและความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาใหม่มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ ในหมวด 6 จึงได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาได้คำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาตัวบ่งชี้ภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ดานที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 ทั้งยังสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งเป้าหมายไปยังการพัฒนาผลผลิตทางการศึกษาใหม่คุณภาพและมาตรฐานตามที่คาดหวัง ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องและการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถ แสดงดังนี้

ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นผลมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและ/หรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประจำปีเสนอ ต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน)” หรือเรียกชื่อย่อ ว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ.2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ.2549-2553) การประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองมีความแตกต่างที่สำคัญจากการประเมินรอบแรก 3 ประการ

ประการแรก เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา

ประการที่สอง เป็นการประเมินตามจุดเน้นของสถาบันว่าสถาบันจะเลือกเน้นด้านการศึกษา หรือ พัฒนาสังคม หรือพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมหรือจะเลือกเน้นเฉพาะการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดตัวบ่งชี้เฉพาะจำนวนหนึ่งที่สถาบันจะต้องถูกประเมินตามจุดเน้นนอกเหนือจากตัวบ่งชี้อื่นๆ

ประการที่สาม การประเมินภายนอกที่สองเป็นการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพทั้งระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา นั้นหมายถึงทุกตัวบ่งชี้จำเป็นต้องมีเกณฑ์กำกับเพื่อตัดสินคุณภาพผ่านการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ หรือผ่านการรับรองแบบมีเงื่อนไข หรือไม่ผ่านการรับรอง 3 รูปแบบและวิธีการดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โดยมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสิน การจับผิด หรือการให้คะแนน - โทษ
2. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (evidence - based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)
3. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
5. มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาระดับชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สาระสำคัญที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 คือ การประกันคุณภาพภายในจะดำเนินการโดยบุคลากรของสถานศึกษาร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่ กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง อยางไรก็ตามดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ก่อนมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ทบวงมหาวิทยาลัยก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ของการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตั้งแต่พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยอยู่ภายใต้หลักการสำคัญสามประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

● **กฎกระทรวงวาดวยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษากายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546**

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม)ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อใหสอดคลองกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศเรื่องระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษากายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ สำคัญสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษากายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาใหม่ประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษากายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ.2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้จัดทำกฎกระทรวงวาดวยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษากายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ ที่ 2) พ.ศ.2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษากายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไวตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ ฉบับ พ.ศ.2545 แต่ได้เพิ่มเติมให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่ง คือ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษากายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา เรียกโดยย่อว่า “ ค.ป.ภ.” ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นประธาน ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนไม่เกิน 9 คนเป็นกรรมการให้ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ ค.ป.ภ. มีหน้าที่กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติต่างๆ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานในการประกันคุณภาพการศึกษากายในระดับอุดมศึกษา ตลอดจนมีหน้าที่เสนอแนะวิธีการตรวจสอบและประเมินผลระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษากายใน ของแต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและคณะวิชา และหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

● **หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษากายใน**

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษากายใน ที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณา ดังนี้

1. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษากายของคณะวิชา /สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จะคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางในการควบคุม การตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษากายทั้ง 9 ด้าน คือ (1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (2) การเรียนการสอน (3) กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การ

ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ทั้งนี้ ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดทำรายงานการศึกษาดตนเอง (Self - Study Report) ที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กำหนดเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายในและภายนอก

2. ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพที่กำหนดไว้

3. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

- **วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน**

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

1. ให้คณะวิชา/สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการตามการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการตามการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ จะเป็นไปได้โดยมีประสิทธิภาพ

2. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา เพื่อใช้กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) หองสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา(7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ทั้งนี้ แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามที่เห็นสมควร โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

- **การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา**

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี(ซึ่งอาจใช้รายงานการศึกษาดตนเองที่สถานศึกษาจัดทำไว้แล้ว) เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตาม ภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ประกอบกับมีปัจจัยภายนอกและภายในหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้อง เร่งดำเนินการปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วยรายละเอียดต่อไปนี้

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิต มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศไทยโดยรวมในระยะยาว

2. มีการแข่งขันกันในเรื่องคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและนอกประเทศมากขึ้น

3. สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากล เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น

4. สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แกสังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

5. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ฝูงงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

6. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่มีความโปร่งใส (transparency) และความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability)

7. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

8. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2547 ได้ให้ความเห็นชอบมาตรฐานการศึกษาของชาติที่เสนอโดยสภาการศึกษา และให้หน่วยงานด้านการศึกษาทุกระดับนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการศึกษา

9. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ออกเป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษารวมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของคณะวิชา หน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และใดมาตรฐาน

2. เพื่อให้คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเอง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้และเป็นสากล

3. เพื่อให้คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบัน อย่างต่อเนื่อง

4. เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

5. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษามีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาบรรลุผลสำเร็จและเกิดประสิทธิผล สถาบันอุดมศึกษาพึงพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และการกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็นสารสนเทศในการตัดสินใจดำเนินการ ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้การดำเนินงานประกันคุณภาพเกิดประสิทธิผลสูงสุด กิตติยา สืออน (2547) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษา โดยสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะของบุคลากรด้านความตระหนักถึงความสำคัญและการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพภายใน การทำงานเป็นทีม การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร ความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งด้านจำนวนบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างองค์กรและการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานประกันคุณภาพ วัฒนธรรมคุณภาพ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และขนาดขององค์กร ส่วนประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษามี 2 ส่วน คือ ประสิทธิผลระหว่างทาง (intermediate outcome) ได้แก่ การบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การปฏิบัติงานแบบวงจรคุณภาพ และความพึงพอใจในงานของบุคลากร สำหรับประสิทธิผลสุดท้าย (end outcome or ultimate outcome) ได้แก่ การบรรลุ พันธกิจของสถาบัน

แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระบบการประกันคุณภาพ

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มตนจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนใหม่มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานสำคัญที่ประกอบในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ยังต้องดำเนินการให้ใดตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ด้วยเหตุดังกล่าวตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นในทุกองค์ประกอบคุณภาพทั้ง 9 ด้าน จึงต้องสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้น ๆ ได้ทั้งหมด ดังนั้นในบทที่ 2 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้ที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ประเมินคุณภาพภายใน ตัวบ่งชี้ตลอดจนข้อมูลที่ใช่กำกับแต่ละตัวบ่งชี้เหล่านี้จะสามารถนำไปใช้ได้ทั้งเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก โดยเฉพาะการประเมินของ สมศ. และ ก.พ.ร. นอกจากนี้ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช่ประเมินกระบวนการยังได้นำเสนอแนวปฏิบัติที่ดีและตัวอย่างแนวทางการพัฒนาไปด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาในการนำตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปใช้สำหรับเกณฑ์การประเมิน

ในแต่ละตัวบ่งชี้ได้กำหนดเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนหนึ่งพัฒนาจากแนวปฏิบัติที่ดี อีกส่วนหนึ่งเป็นเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และหรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สมศ. ก.พ.ร. เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

กลไกการประกันคุณภาพ

ในदानของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับโดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้คือ การจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้อย่างสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ

เป็นที่ทราบกันดีว่าการวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพการวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้โดยถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็น ปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประกันคุณภาพภายนอก

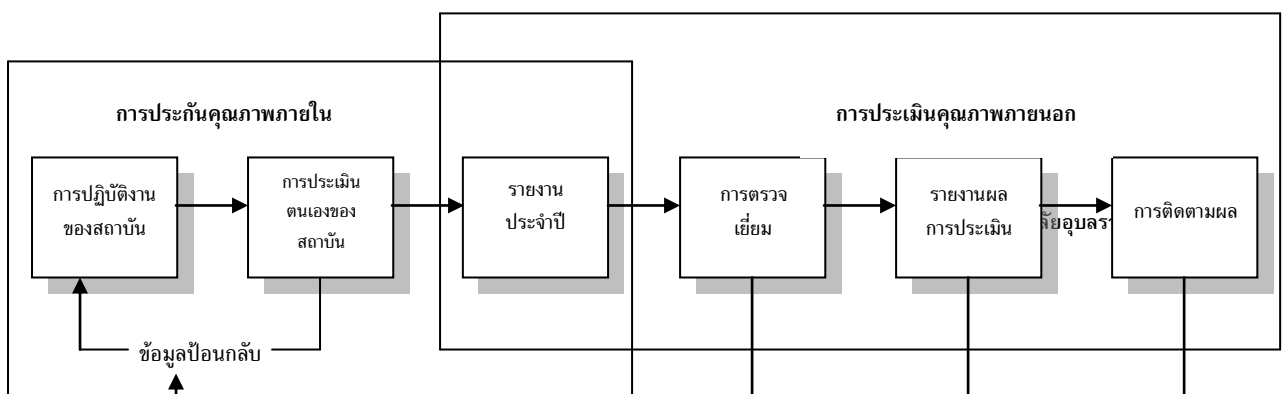
การประกันคุณภาพภายใน เป็นการพัฒนาคุณภาพ การประเมินผล การติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษานั้น ผลจากการตรวจสอบคุณภาพภายใน คือ มีการวางระบบพัฒนาคุณภาพ การติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพงานที่มีระบบและกลไกชัดเจน รวมทั้งมีการพัฒนาฐานข้อมูลในด้านต่างๆ ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งกระทำโดยหน่วยงานภายนอก หรือผู้ประเมินภายนอก เพื่อมุ่งให้มีการติดตามคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

การประกันคุณภาพภายในจะเน้นการพัฒนาคุณภาพ การติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ สำหรับการประเมินคุณภาพเป็นการประเมิน และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานด้านปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) ซึ่งเป็นการเน้นประเมิน “เหตุ” ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกจะเน้นการประเมิน “ผล” คือ ประเมินผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ของคุณภาพและมาตรฐาน

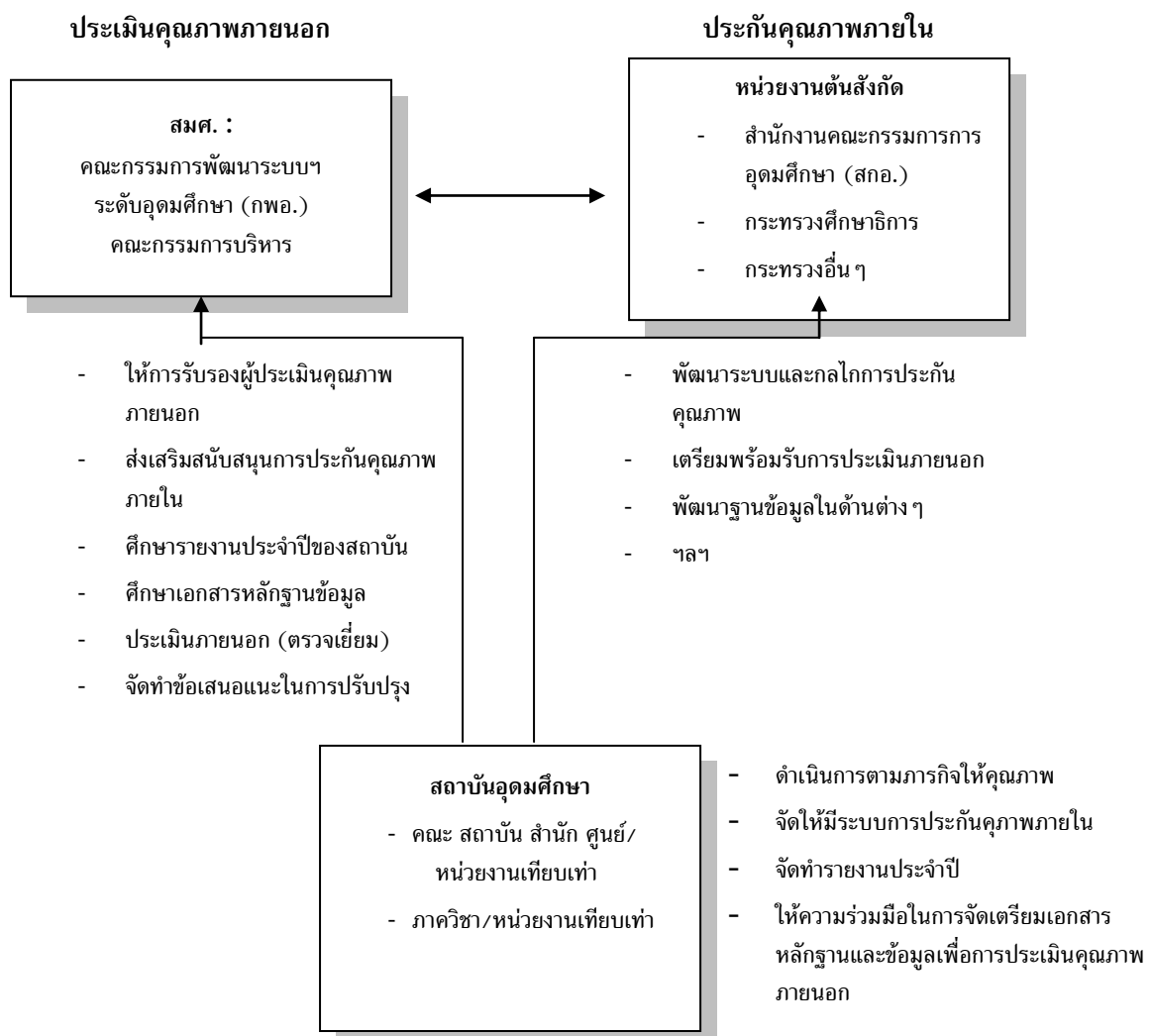

การศึกษาในด้านต่างๆ ดังนั้น การประกันคุณภาพภายในย่อมส่งผลถึงการประเมินคุณภาพภายนอกโดยตรง ซึ่งแสดงได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประกันคุณภาพภายนอก

แผนภาพที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่มีบทบาทในการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก

บทที่ 2

การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของอุดมศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น ทั้งเพื่อความอยู่รอด เพื่อการพัฒนาและความสามารถในการแข่งขันทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ได้กำหนดขึ้นมา โดยมุ่งเน้นความเป็นอิสระ และความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาไปพร้อมกัน ซึ่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการประกันคุณภาพการศึกษาดังนี้

1. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน (ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือกลุ่มวิชา คณะวิชา และสถาบันโดยรวม)
2. ดำเนินการตรวจสอบ และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่สถาบัน และหน่วยงานต้นสังกัดได้พัฒนาขึ้น
3. จัดทำรายงานประจำปีซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน
4. ให้ข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน และเตรียมความพร้อมอื่น ๆ เพื่อการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายนอก
5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ สมศ. และหน่วยงานต้นสังกัด

ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและดำเนินการตามภารกิจ ทั้งในด้านการผลิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพ และได้ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและจัดทำรายงานประจำปี

จากหลักการและความสำคัญดังกล่าว มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 มาตรา 48 อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมหาวิทยาลัยได้จัดทำยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย (พ.ศ. 2550-2554) โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 16 ก.ค. 2548 และกำหนดให้คณะ/สำนัก/ หน่วยงานกำหนด ผู้รับผิดชอบที่ทำหน้าที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ

และมหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพขึ้นเพื่อให้ทุกคณะ/ สำนัก/ หน่วยงาน ได้ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อควบคุมคุณภาพการปฏิบัติงาน ตลอดจนเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจแก่สาธารณชนว่า ระบบการบริหารจัดการภายในมหาวิทยาลัยจะได้ ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีประสิทธิผลต่อผลการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ภาควิชา/ คณะ/ สำนัก/ หน่วยงาน หรือหน่วยงานเทียบเท่าภายในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายในตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เพื่อให้ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพ ใน

แต่ละองค์ประกอบ มาตรฐาน และตัวบ่งชี้สอดคล้องกับแนวทางการประกันคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และรองรับการประกันคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ต่อไป

วงรอบการประเมิน

ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 (ผลการดำเนินงานตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2552 ถึง 31 พฤษภาคม 2553)

จุดเน้นของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีโดยสภามหาวิทยาลัยมีการกำหนดจุดเน้นของมหาวิทยาลัยอยู่ใน “กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย” โดยยึดตามนิยามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่เป็นกลุ่มสถาบันที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบัน ด้านการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยสร้างความรู้ใหม่เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการในทุกภารกิจ และเผยแพร่ความรู้ไปสู่ผู้ใช้ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยมุ่งเน้น สู่ความทันสมัย และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายใน

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในทั้งสิ้น 63 ตัวบ่งชี้ โดยพิจารณาจาก

1. ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายในตามเกณฑ์มาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จำนวน 41 ตัวบ่งชี้
2. ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำนวน 19 ตัวบ่งชี้
3. ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จำนวน 3 ตัวบ่งชี้

การกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีแนวทางในการกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ออกเป็น 3 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 3 และยึดแนวทางเดียวกันกับคู่มือการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีความหมายดังนี้

คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดบางส่วนและต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น หรือผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น

คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในระดับที่ยอมรับได้และใกล้เคียงกับมาตรฐาน หรือมีผลการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับมาตรฐาน

คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดครบถ้วนเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด หรือ มีผลการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน

ในกรณีที่ยังไม่มีผลการดำเนินการ หรือไม่มีผลการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงานไม่ถึงเกณฑ์การประเมินคะแนน 1 ให้ถือว่าได้คะแนน 0

วิธีการคิดคะแนนการประเมินคุณภาพภายใน

ให้คณะ/ สำนักปรับเกณฑ์การคิตน้าหนักตัวบ่งชี้ทั้งหมดที่มีในแต่ละองค์ประกอบ (ตัวบ่งชี้ของ สกอ. สมศ.และ ก.พ.ร.บางตัวบ่งชี้) ให้ค่าคะแนนการประเมินตามเกณฑ์ของ สกอ. (เต็ม 3 คะแนน) โดย

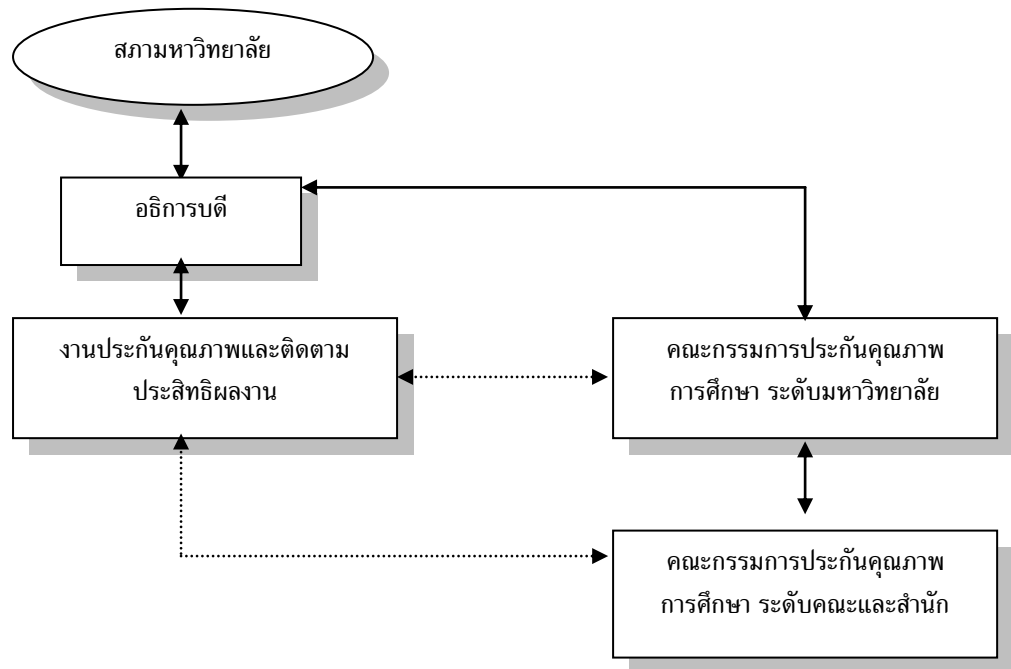
1. ยึดเกณฑ์การประเมินของ สกอ. เป็นเกณฑ์การประเมินหลักของมหาวิทยาลัย
2. แล้วยึดเกณฑ์การตรวจประเมินของ สมศ. และ ก.พ.ร. ในผลการดำเนินงาน 3 คะแนน ขึ้นต้นมาเป็นเกณฑ์การประเมินของมหาวิทยาลัย
3. การคิดคะแนน – ให้คิดจากค่าน้าหนักทุกตัวบ่งชี้มีค่าเท่ากันคือ 1 ยกเว้นในกรณีที่คณะไม่มีผลการดำเนินงาน เช่น ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโท / เอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโท/ เอกทั้งหมด เป็นต้น ให้กระจายค่าน้าหนักที่จะคูณในแต่ละตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	ค่าน้าหนัก
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน	5	5
2. การเรียนการสอน	19	19
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา	3	3
4. การวิจัย	7	7
5. การบริการวิชาการแก่สังคม	6	6
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3	3
7. การบริหารและการจัดการ	12	12
8. การเงินและงบประมาณ	5	5
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	3	3
รวม	63	63

ดังนั้น มหาวิทยาลัยมีตัวบ่งชี้รวมทั้งหมด 63 ตัวบ่งชี้ใน 9 องค์ประกอบ และค่าน้าหนักรวม 63 คะแนน

โครงสร้างการดำเนินงานประกันคุณภาพ

มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีคณะกรรมการและหน่วยงานที่รับผิดชอบการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย คณะและสำนัก โดยมีความสัมพันธ์ดังแผนภูมิดังนี้

กระบวนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

1. คณะและสำนักพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้
 - กำหนดนโยบายประกันคุณภาพของคณะ และสำนัก
 - แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับคณะ และสำนัก
 - กำหนดโครงสร้างการบริหารงานภายในคณะ และสำนัก
2. คณะและสำนักกำหนดองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้/ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ และสามารถพิจารณาปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม ตลอดจนมีการวางแผนตามกระบวนการงานที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการดำเนินงาน
3. คณะและสำนักจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพ
4. คณะและสำนักสร้างความเข้าใจและสนับสนุนให้หน่วยงานภายในดำเนินการตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพที่กำหนดข้างต้น
5. คณะและสำนักทำการศึกษาและประเมินตนเอง และจัดทำรายงานตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เสนอต่อมหาวิทยาลัยภายใน 90 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษา

6. มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานการศึกษาและประเมินตนเอง นำเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษา และเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ

แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในก็เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่มหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนักนั้น ๆ ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อไหมมหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนักใดทราบสถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้ อยางต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งคณะผู้ประเมินและมหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนักที่รับการประเมินจำเป็นต้องกำหนดบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 ทั้งนี้ มหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนักต้องวางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายในให้เสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนักดังนี้

1. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณใดทันก่อนเดือนตุลาคม (กรณีที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)
2. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปีส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนัก

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาได้ประโยชน์ดังที่กล่าวข้างตนจึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพ สามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P =	เริ่มกระบวนการตั้งแต่นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน
D =	ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่นปีการศึกษา คือ เดือนที่ 1 - เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน - เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)
C =	ประเมินกระบวนการประกันคุณภาพในระดับภาค คณะ มหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนมิถุนายน - สิงหาคม ของปีการศึกษาถัดไป (เนื่องจาก สมศ.กำหนดให้มีการเก็บข้อมูลในรอบปีการศึกษา ตั้งแต่มิถุนายน - พฤษภาคม ซึ่งเป็นรอบปีการศึกษา)
A =	หลังตรวจประเมินฯ จัดให้มีวางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน ทีมหรือคณะกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนัก นำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางก็ได้

กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศ ให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนักได้รับทราบและปฏิบัติโดยทั่วกัน เพราะต้องเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่เดือนมิถุนายน ที่ผ่านมา

สำหรับกิจกรรมข้อที่ 10 ในตารางดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนักต้องดำเนินการตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย/ คณะ/ สำนักในการปรับปรุงคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในการนำข้อมูลมาปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติและมีความเป็นสากล

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานตามมุมมองของการบริหารจัดการ

1. ตัวบ่งชี้หลักเพื่อประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาขึ้น และตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐาน การอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการ บริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการ เรียนรู้ ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาจึงได้กำหนดตัวบ่งชี้หลักภายใต้มาตรฐานการอุดมศึกษาย่อยแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง

1.1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1. บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
2. บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบต่อโดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม
3. บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเอง อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.2 มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพ

1. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษา ตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความเป็นอิสระทางวิชาการ มาตรฐานนี้มี ตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล คลองตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้มีการจัดการศึกษาผ่านระบบ และวิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน

3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้าน อย่างมีดุลยภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชน และสังคมในการจัดการความรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมิน และใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้ของความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและทรัพยากรทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบันมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

4) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะ วัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

1.3 มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้าง และการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการ อันนำไปสู่สังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1. มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2. มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการหลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือรวมพลังอันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

2. ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน และการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ดาน โดยเป็นตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ 23 ตัวบ่งชี้ ด้านปัจจัยนำเข้า 17 ตัวบ่งชี้ และด้านผลผลิต 23 ตัวบ่งชี้ รวมทั้งสิ้น 63 ตัวบ่งชี้ ซึ่งถือเป็นตัวบ่งชี้ย่อยลงตามมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละหัวข้อ ดังปรากฏในตารางดังนี้

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	-	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.9, 2.9.1, 2.10, 2.11 และ 2.12
2. ฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 7.4.1, 7.4.2, 7.4.3, 7.5 และ 8.2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.7, 7.1, 7.2, 7.4, 7.8, 8.1, 8.2, 9.1 และ 9.2	ตัวบ่งชี้ที่ 1.2, 1.3.1, 1.3.2, 1.3.3, 7.6, 7.7, 7.9, 8.2.1, 8.2.2 และ 9.3
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.1, 2.2.1, 2.4, 2.5, 2.6, 2.13, 4.3, 4.3.1, 4.3.2, 5.2, 5.3.1 และ 6.1.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.2, 2.2.2, 2.3, 2.8, 3.1, 3.2, 4.1, 5.1, 5.1.1 และ 6.1	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.2, 2.1.3, 3.2.1, 4.4, 4.5, 5.3, 5.4, และ 6.1.1
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาศักยภาพความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้	-	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.3	-

3. ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ดานในมุมมองด้านการบริหารจัดการ

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานอย่างครอบคลุมและมีสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้ รวมถึงนวัตกรรม ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ดาน จึงถูกกำหนดขึ้นอย่างสมดุลระหว่างมุมมองด้านต่างๆ ดังปรากฏในตารางดังนี้

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ตัวบ่งชี้ที่ 2.4, 5.2 และ 5.3.1	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3, 3.1, 3.2, 5.1, 5.1.1 และ 9.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.9, 2.9.1, 2.10, 2.11, 2.12, 3.2.1, 5.3, 5.4 และ 7.6
2. ด้านกระบวนการภายใน	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.1, 2.2.1, 2.13 และ 6.1.2	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.1, 2.2.2, 6.1, 7.1, 7.2, 7.8 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ที่ 1.2, 1.3.1, 1.3.2, 1.3.3, 2.1.2, 2.1.3, 6.1.1, 7.9 และ

มุมมองด้านบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า	ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ	ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์
			9.3
3. ด้านการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3, 4.3.1, 4.3.2 และ 8.2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 และ 8.2	ตัวบ่งชี้ 8.2.1 และ 8.2.2
4. ด้านบุคลากรการเรียนรู้ และนวัตกรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5, 2.6, 7.4.1, 7.4.2, 7.4.3, และ 7.5	ตัวบ่งชี้ที่ 2.7, 2.8, 4.1, 4.2, 7.3, และ 7.4	ตัวบ่งชี้ที่ 4.4, 4.5 และ 7.7

แผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2552

กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
- การจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพปีการศึกษา 2552 (ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้)	กันยายน 2552	คณะและสำนัก
1. การทบทวนระบบและกลไก	กันยายน 2552	
(1) การทบทวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ส.ค. - ก.ย. 2552	คณะและสำนัก
(2) การทบทวนคำเป้าหมาย	ส.ค. - ก.ย. 2552	คณะและสำนัก
(3) การทบทวนผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน (คณะกรรมการ / ผู้บริหาร / บุคลากร)	ส.ค. - ก.ย. 2552	คณะและสำนัก
(4) การทบทวนแผนการดำเนินงาน	ส.ค. - ก.ย. 2552	คณะและสำนัก
(5) การทบทวนกลไกการส่งเสริมสนับสนุนการประกัน คุณภาพ (งบประมาณ ทรัพยากร ฯลฯ)	กันยายน 2552	คณะและสำนัก
(6) การทบทวนระบบและกลไกการติดตามประเมินผล		
2. การขับเคลื่อนคุณภาพด้วยคณะทำงาน QA		
1. การจัดทำแผนพัฒนาผู้บริหารและบุคลากร		
1.1 การพัฒนาทักษะผู้ประเมิน		

กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1.1.1 โครงการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะผู้ ประเมินคุณภาพภายใน (ใหม่)	16-18 พ.ย. 52	งานประกันคุณภาพ และคณะวิทยาศาสตร์
1.1.2 โครงการประชุมชี้แจงการประเมิน โดยผ่าน ระบบ CHE QA Online System (สำหรับคณะกรรมการ ประเมิน)	เม.ย. 53	งานประกันคุณภาพ และสำนักคอมฯ
1.1.3 การพัฒนาสมรรถนะผู้ประเมินคุณภาพภายใน ทุกระดับ	ก.พ. - เม.ย. 53	งานประกันคุณภาพ และสำนักคอมฯ
1.2 การพัฒนาทักษะผู้บริหารและปฏิบัติงานด้าน QA		
1.2.1 โครงการประชุมชี้แจงการรายงานผลการ ดำเนินงาน และการประเมิน โดยผ่านระบบ CHE QA Online System (สำหรับคณะ/สำนัก)	ต.ค. 52	งานประกันคุณภาพ และสำนักคอมฯ
1.2.2 โครงการศึกษาดูงานด้านการประกันคุณภาพ	ม.ค. 53	งานประกันคุณภาพฯ และคณะ/สำนัก
1.3 การสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้าน การประกันคุณภาพ		
1.3.1 พัฒนาเว็บไซต์งานประกันคุณภาพ	ต.ค. 52	งานประกันคุณภาพฯ และคณะ/สำนัก
1.3.2 พัฒนาการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ	ต.ค. 52	งานประกันคุณภาพฯ และคณะ/สำนัก
1.4 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการประกัน คุณภาพ		
1.4.1 การพัฒนาเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัย		
(1) กลุ่มประกันคุณภาพ	ตลอดปี (อย่างน้อย 4 ครั้งต่อปี)	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ระดับมหาวิทยาลัย งาน ประกันคุณภาพฯ และ คณะ/สำนัก
(2) กลุ่มวิชาการ		
(3) กลุ่มวิจัย บริการ ทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม		
(4) กลุ่มพัฒนานักศึกษา		

กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
(5) กลุ่มแผนงาน		
(6) กลุ่มงบประมาณและการเงิน		
(7) กลุ่มงานบริหารจัดการ		
1.4.2 การพัฒนาเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัย		
(1) มหาวิทยาลัยสุรนารี/ ม.ราชภัฏบุรีรัมย์ (แม่ข่าย)	ตลอดปี	งานประกันคุณภาพฯ
(2) Mini UKM	ตลอดปี	ศูนย์ KM
3. การพัฒนาระบบและกลไกการติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน ผ่านระบบ CHE QA Online System	ติดตามทุก 3 เดือน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ระดับมหาวิทยาลัย งาน ประกันคุณภาพฯและ คณะ/สำนัก
3.1 การติดตามและรายงานข้อมูลการดำเนินงานตามตัว บ่งชี้		
รายงานรอบปีงบประมาณ 2552		
3.1.1 คณะ/สำนัก รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงาน (สำหรับข้อมูลปีงบประมาณ)	ภายในเดือนตุลาคม 2552	คณะและสำนัก
3.1.2 คณะ/สำนัก รายงานข้อมูลให้งานประกัน คุณภาพ (สำหรับข้อมูลปีงบประมาณ)	ภายใน 15 พฤศจิกายน 2552	คณะและสำนัก
3.1.3 รายงานข้อมูลคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย (สำหรับข้อมูลปีงบประมาณ)	ภายในเดือนธันวาคม 2552	งานประกันคุณภาพฯ
3.1.4 รายงานข้อมูลต่อสภามหาวิทยาลัย(สำหรับ ข้อมูลปีงบประมาณ)	ภายในเดือนธันวาคม 2552	งานประกันคุณภาพฯ
รายงานรอบปีการศึกษา 2552		
3.1.5 คณะ/สำนัก รวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงาน	ทุก 3 เดือน และรายงานใน วันที่ 15 ของเดือนถัดไป	งานประกันคุณภาพฯ
3.1.6 คณะ/สำนัก รายงานข้อมูลให้งานประกันฯ	ภายในวันที่ 15 ของ ก.ย. 52 ธ.ค. 52 มี.ค.53 มิ.ย. 53	งานประกันคุณภาพฯ

กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
3.1.7 รายงานข้อมูลต่อคณะกรรมการบริหาร	เดือนต.ค. 52 ม.ค. 53 เม.ย. 53 และก.ค. 53	งานประกันคุณภาพฯ
3.1.8 รายงานข้อมูลต่อสภามหาวิทยาลัย	เดือนต.ค. 52 ม.ค. 53 เม.ย. 53 และก.ค. 53	งานประกันคุณภาพฯ
3.3 การประเมินคุณภาพภายใน		งานประกันคุณภาพฯ
3.3.1 ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า	พ.ค. 53	งานประกันคุณภาพฯ
3.3.2 ระดับคณะและสำนัก	มิ.ย. 53	งานประกันคุณภาพฯ
3.3.3 ระดับมหาวิทยาลัย	ส.ค. 53	งานประกันคุณภาพฯ
4.การจัดกิจกรรมการเผยแพร่ผลงาน นวัตกรรม หรือ แนวปฏิบัติที่ดี	ปลาย ส.ค. 53	งานประกันคุณภาพฯ

บทที่ 3

องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์มาตรฐาน และการประเมินคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีการกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้โดยปรับใช้องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ ทั้ง 9 ด้านของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เพื่อดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษา และใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับส่งเสริม กำกับดูแล การตรวจสอบ การ ประเมินผล และพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพภายในทั้งสิ้น 63 ตัวบ่งชี้ โดยสามารถสรุปแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้

สรุปองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2552

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	วงรอบ	หน่วยวัด	อธิบายเพิ่ม
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ	ปีงบประมาณ	ระดับ	เกณฑ์ข้อ 2-3 ความหมายของกลยุทธ์ เกณฑ์ข้อ 4 ภารกิจครบ 4 ด้าน ได้แก่การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการฯ ทำนุ เกณฑ์ข้อ 6 ความหมายของการวิเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ เกณฑ์ข้อ 7 ความหมายของการนำผลการประเมินฯ อย่างต่อเนื่อง
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด	ปีงบประมาณ	ร้อยละ	ความหมายของตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงาน (ตัวบ่งชี้ตามแผนการปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดในตัวบ่งชี้ 1.1 เกณฑ์ข้อ 3)
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อัตลักษณ์ของหน่วยงาน จำนวน 3 ตัวบ่งชี้	ปีงบประมาณ	-	ขึ้นกับการกำหนดของแต่ละคณะ/สำนัก
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	ปีการศึกษา	ระดับ	เกณฑ์ข้อ 1 การเปิด-ปิดหลักสูตร (คู่มือการจัดทำหลักสูตรและกระบวนการปิดหลักสูตรของกองบริการการศึกษา เกณฑ์ข้อ 6 หลักสูตรที่ได้มาตรฐาน เกณฑ์ข้อ 7 หลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย
2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด	ปีการศึกษา	ร้อยละ	หลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ตามเกณฑ์หลักสูตร
2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโททั้งหมด	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	วงรอบ	หน่วยวัด	อธิบายเพิ่ม
2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวน วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	ปีการศึกษา	ระดับ	เน้นทุกหลักสูตร เกณฑ์ข้อ 5 ความหมายของการ ประเมินผลการจัดการเรียนการ สอนให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการ ของผู้เรียนทุกหลักสูตร
2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบ ห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศ ต่อนักศึกษาเต็มเวลา	ปีงบประมาณ	ระดับ	1. ค่าใช้จ่าย (ปีงบประมาณ) 2. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา (ปีงบประมาณ)
2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ คุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่ง สนับสนุนการเรียนรู้	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่ สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียน การสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชน ภายนอกมีส่วนร่วม	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา เทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	ปีการศึกษา	นักศึกษา: อาจารย์	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลารวม ตรี/ โท/เอกและทุกประเภท
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มี วุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ	ปีการศึกษา	สัดส่วน	- จำนวนอาจารย์วุฒิปริญญาตรี/ โท/เอก - จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (นับการปฏิบัติงาน 6 เดือนขึ้นไป นับ 0.5 คนและปฏิบัติงาน 9 เดือนขึ้นไปนับ 1 คน)
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์	ปีการศึกษา	สัดส่วน	-
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของ คณาจารย์	ปีการศึกษา	ระดับ	-มาตรฐานจรรยาบรรณอย่างน้อย เป็นไปตามที่กพอ.กำหนด -เกณฑ์ข้อ 5 ความหมายการ วางแผน ป้องกันหรือหาแนว ทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยา

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	วงรอบ	หน่วยวัด	อธิบายเพิ่ม
			บรรณฯ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	ปีการศึกษา	ข้อ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-การเกณฑ์ทหาร ศึกษาต่อและอุปสมบท ไม่นับว่ามีงานทำและให้นับเฉพาะผู้ที่จบแบบสอบถามในเรื่องนั้น ๆ เท่านั้น
2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-คำอธิบายและตัวอย่างคำนวณ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-คำอธิบายและตัวอย่างคำนวณ
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	ปีการศึกษา	ระดับ	-การสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการรายงานการสำรวจนักศึกษาของทุกคณะโดยกองกิจการนักศึกษา
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	ปีการศึกษา	ระดับ	เกณฑ์ข้อ 2 ความหมาย ของกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพและกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีเขียว

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	วงรอบ	หน่วยวัด	อธิบายเพิ่ม
			เกณฑ์ข้อ 4 ต่อเนื่อง หมายถึง นำผลการประเมินไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมทุกครั้ง หลังการประเมิน
3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ปีการศึกษา	ข้อ	เกณฑ์ข้อ 6 ความร่วมมือกับหน่วยงานภายในหน่วยงานหนึ่งก็ได้ (หรือ)
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ปีการศึกษา	ข้อ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	ปีงบประมาณ/ หารด้วยปี การศึกษา	บาท/คน	-การเซ็นสัญญารับทุนในปีงบประมาณนั้น ๆ และมีคำอธิบายเพิ่ม พร้อมตัวอย่าง
4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ	ปีงบประมาณ/ หารด้วยปี การศึกษา	ร้อยละ	-นับเฉพาะอาจารย์ปฏิบัติงานจริง (ไม่รวมลาศึกษาต่อ) -ไม่นับซ้ำ
4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ	ปีงบประมาณ/ หารด้วยปี การศึกษา	ร้อยละ	-นับเฉพาะอาจารย์ปฏิบัติงานจริง (ไม่รวมลาศึกษาต่อ) -ไม่นับซ้ำ
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	ปีงบประมาณ/ หารด้วยปี การศึกษา	ร้อยละ	-การใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไม่นับ -บทความตีพิมพ์ ต้องนับเฉพาะบทความจากการวิจัยและนำไปตีพิมพ์ ไม่นับซ้ำหากตีพิมพ์หลายครั้ง -ตัวอย่างการคำนวณ
*ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะ	ปีงบประมาณ/ หารด้วยปี การศึกษา	ร้อยละ	-บทความที่ได้รับการอ้างอิง หมายถึง บทความที่ถูกอ้างอิงโดยงานวิจัยของผู้อื่น

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	วงรอบ	หน่วยวัด	อธิบายเพิ่ม
สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)			-ตัวอย่างการคำนวณ
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน	ปีการศึกษา	ระดับ	-
5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	ปีการศึกษา	ร้อยละ	ความหมายเพิ่มเติมและตัวอย่างการคำนวณ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	ปีการศึกษา	ปริมาณ	ความหมายเพิ่มเติมและตัวอย่างการคำนวณ
5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ	ปีการศึกษา	ปริมาณ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ปีงบประมาณ	ปริมาณ	ผลการประเมินของกพร.
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ปีการศึกษา	ระดับ	-
6.1.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา	ปีงบประมาณ	ร้อยละ	-
6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ	ปีงบประมาณ	ร้อยละ	-

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	วงรอบ	หน่วยวัด	อธิบายเพิ่ม
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ ในระดับสากล	ปีการศึกษา	ข้อ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	ปีการศึกษา	ระดับ	-
7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ	ปีการศึกษา	ร้อยละ	-
7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ	ปีงบประมาณ	ปริมาณ	-
7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ	ปีการศึกษา	ปริมาณ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย	ปีการศึกษา	ระดับ	ฐานข้อมูลต้องมี 3 ฐาน คือ บริหาร การเรียน การสอนและการวิจัย
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ	ปีการศึกษา	ร้อยละ	ตัวอย่างการคำนวณ
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล	ปีการศึกษา	ระดับ	เกณฑ์ข้อ 6 ไม่จำเป็นต้องมีค่ารับรองใช้หลักฐานการมอบหมายงาน

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	วงรอบ	หน่วยวัด	อธิบายเพิ่ม
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	ปีงบประมาณ	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน	ปีงบประมาณ	ระดับ	เกณฑ์ข้อ 5 มีผลการประหยัดงบประมาณให้แสดงหลักฐานการประหยัดงบประมาณ
8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)	ปีงบประมาณ	บาทต่อคน	-
8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)	ปีงบประมาณ	บาทต่อคน	-
8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ	ปีงบประมาณ	ปริมาณ	-
องค์ประกอบที่ 9 การประกันคุณภาพและการพัฒนาองค์กร			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา	ปีการศึกษา	ระดับ	-
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ปีการศึกษา	ระดับ	เกณฑ์ข้อ 3 (ส่งรายงานภายใน 120 วันรับจากวันสิ้นปีการศึกษา) ดูจากปีการศึกษาที่ผ่านมา

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

หลักการ

มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดมาตั้งแต่เริ่มตั้งมหาวิทยาลัย และอาจปรับเปลี่ยนได้ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรระบุให้ชัดเจน ให้สมาชิกทุกกลุ่ม ในมหาวิทยาลัยได้รับทราบทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ให้บริการและสังคมโดยรวม ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ควรสอดคล้องกันและเป็นแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุนภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) และมหาวิทยาลัยต้องจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุ
ปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศและการ
เปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ
3. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงาน -
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
7. หลักการอุดมศึกษา
8. ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะปานกลาง (พ.ศ. 2548-2550) สำนักงาน -
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและ
มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ
- 1.2 รอยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด
- 1.3 คณะ/ สำนักกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินที่สื่อถึงอัตลักษณ์/ จุดเน้นของหน่วยงาน
เพิ่มเติมจำนวน 3 ตัวบ่งชี้

**ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์
แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตาม
แผนให้ครบทุกภารกิจ (ปีงบประมาณ)**

ค่าน้ำหนัก 1

ค่าเป้าหมาย : 7 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยมีภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม
และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินภารกิจหลักแต่ละด้านต้องคำนึงถึงหลักการของการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ ดังนั้น ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนากลยุทธ์
และแผนการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับ

หลักการ และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่ระบุข้างต้น อีกทั้งต้องคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของสังคม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน และมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถามี) ยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่างๆ ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ (KPI) ของการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (การเรียนการสอน/ การวิจัย/ การบริการวิชาการ/ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)

3. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เป็นประจำอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานต่อผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย และต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

4. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ (goal) เป้าหมาย (target) กับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

5. มีการนำผลการประเมินและการวิเคราะห์ในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. ปรัชญาหรือปณิธานของมหาวิทยาลัย/ สำนัก
2. แผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นความหาวิทยาลัย มีกลไกการดำเนินงานเพื่อกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน กลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย
4. รายงานการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปรัชญา ปณิธาน และกลยุทธ์กับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถามิ) มาตรฐานการศึกษาของชาติ ยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
5. รายชื่อตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนทุกภารกิจ ไตแก ดานการเรียนการสอน ดานการวิจัย ดานการบริการวิชาการ และดานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. เอกสารรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
7. เอกสารหรือรายงานการประชุมที่แสดงให้เห็นความหาวิทยาลัยมีการรายงานการดำเนินงานตัวบ่งชี้นี้ต่อผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย และต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
8. เอกสารการวิเคราะห์และปรับปรุงกลยุทธ์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปี ให้สอดคล้องกัน และกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาของชาติ
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐาน ระดับ 2 และระดับ 3

กลยุทธ์ หมายถึง แผนกลยุทธ์ซึ่งเป็นแผนระยะยาว โดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน จากแผนกลยุทธ์นำมาจัดทำแผนดำเนินการหรือแผนปฏิบัติการหรือแผนประจำปี ซึ่งเป็นแผนการทำงานเป็นเวลา 1ปี ในแผน 1 ปีนี้จะมีรายละเอียดโครงการกิจกรรม ผู้รับผิดชอบงบประมาณ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงานตามโครงการหรือกิจกรรมและค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ที่กำหนดว่าจะต้องทำให้ได้ การบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ดังกล่าวนี้จะนำไปคำนวณตัวบ่งชี้ที่1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของปฏิบัติงานที่กำหนด

4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 4 ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา มี 4 ภารกิจ ได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัย

6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับ ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 6 อย่างสม่ำเสมอ หมายถึง มีการดำเนินการในช่วงเวลาที่ควรดำเนินการทุกครั้ง นั่นคือมีการวิเคราะห์แผนการดำเนินงานกับแผนกลยุทธ์ทุกปี เนื่องจากแผนการดำเนินงานเป็นแผนที่จัดทำรายปี ส่วนการวิเคราะห์ความสอดคล้องกับแผนของชาติและสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ดำเนินการเมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนของชาติหรือเมื่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา

7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 7 อย่างต่อเนื่อง หมายถึง มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์ในเกณฑ์มาตรฐานระดับ 5 และระดับ 6 มาปรับปรุงแผนการดำเนินงานทุกปี เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2550

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อแรก	มีการดำเนินงานครบ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด (ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 79

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย โดยประเด็นของการประเมินผล ได้แก่ ดานมาตรฐานคุณภาพ บัณฑิต ดานงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ ดานการบริการวิชาการ ดานงานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารการกำหนดรายการตัวบ่งชี้ของแผนการปฏิบัติงานในรอบงบประมาณ เป้าหมายในแต่ละตัวบ่งชี้และผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้เหล่านั้น
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกเพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปี
 - 2.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ
 - 2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้และความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้รับรวมถึงระบบการเก็บรักษาและดูแลเอกสารหรือข้อมูล
 - 2.3 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย/ สำนัก

หมายเหตุ การคิดร้อยละตัวบ่งชี้นี้ คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่ปฏิบัติได้บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปี}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
บรรลุเป้าหมายร้อยละ 60 - 74	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 75 - 89	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 90 - 100

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด หมายถึง ตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดโดยสถาบัน ตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานระดับ 3 ของตัวบ่งชี้ที่ 1.1 (ทั้งนี้อาจเข้าหรือไม่เข้ากับตัวบ่งชี้ของสกอ. สมศ.หรือ กพร.ก็ได้)

ตัวอย่างในการคำนวณ

ปีการศึกษา 2551 หน่วยงานมีกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ 48 กิจกรรม ตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามแผนทั้งหมด 62 ตัวบ่งชี้ เมื่อสิ้นปีการศึกษา หน่วยงานสามารถดำเนินการได้ตามแผนได้ 42 กิจกรรม มีตัวบ่งชี้ที่ปฏิบัติได้สูงกว่าเป้าหมาย 30 ตัวบ่งชี้เป็นไปตามเป้าหมาย 13 ตัวบ่งชี้ ต่ำกว่าเป้าหมาย 10

ตัวบ่งชี้และเป็นตัวบ่งชี้ในกิจกรรมที่ไม่ได้ดำเนินการ 9 ตัวบ่งชี้ ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของ
การปฏิบัติงานที่กำหนดเป็นดังนี้

ตัวตั้ง

- จำนวนตัวบ่งชี้ที่ปฏิบัติได้บรรลุเป้าหมาย = $30 + 13 = 43$ ตัวบ่งชี้

ตัวหาร

- จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมดของกิจกรรมตามแผนงาน = 62 ตัวบ่งชี้

ดังนั้น ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของ การปฏิบัติงานที่กำหนด

= $\frac{43}{62} \times 100 = 69.35\%$

62

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 การบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่สะท้อนเอกลักษณ์และจุดเน้นรวมทั้งวัตถุประสงค์

เฉพาะตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษา

คำอธิบาย :

การบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่
สะท้อนเอกลักษณ์และจุดเน้นรวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง
การที่มหาวิทยาลัยเลือกหรือสร้างตัวชี้วัดสำคัญ 3 ตัวชี้วัด ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาและการพัฒนาประเทศ
2. ตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา
3. สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย
4. สะท้อนอัตลักษณ์และเน้นรวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดที่เลือกหรือสร้างต้องเป็นตัวชี้วัดที่ระบุในแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่ผ่านความเห็นของสภามหาวิทยาลัย ถ้าเป็นตัวชี้วัดใหม่ มหาวิทยาลัยต้องขออนุมัติ
จากสภามหาวิทยาลัยในการปรับแผนปฏิบัติราชการประจำปี

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

หลักการ

การบริหารกิจการวิชาการ (academic affair) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ภารกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ใดมาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยคณาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการเรียน การสอนที่อาศัยหลักการรวมมีอรรถพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องของทั้งองค์กรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องคการมหาชน) (สมศ.)
3. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 19 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
 - 2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด
 - 2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโททั้งหมด
 - 2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาเอกทั้งหมด
- 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ / ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา ต่อหัว
 - 2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม
- 2.4 จำนวนนักศึกษาต่อเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ
- 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

- 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์
- 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ออกงานและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
 - 2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
- 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (นับเฉพาะปริญญาตรี)
- 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต (นับเฉพาะปริญญาตรี)
- 2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ
- 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และความพร้อมของมหาวิทยาลัย ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตร อย่างสม่ำเสมอ มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกในการเปิดหลักสูตรใหม่หรือปิดหลักสูตรเดิมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม สวบรวม ทั้งนี้โดยกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรไว้ในแผนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยมีการจัดเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ให้เป็นอย่างดีเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. มหาวิทยาลัยจัดระบบและกลไกการพัฒนาและประกันคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์หลักสูตร การบริหารกิจการของหลักสูตร การดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การประเมินและพัฒนาหลักสูตร การบริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารหลักสูตร
4. มีการรายงานและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานหลักสูตรระดับต่างๆ ประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานครบทุกข้อ ร้อยละของบัณฑิตที่ผลิตได้ตรงตามแผน ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ทั้งนี้เพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารกิจการหลักสูตรก่อนรับนักศึกษารุ่นใหม่

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสาร หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีแผนการผลิตบัณฑิตและมีระบบและกลไกในการพัฒนาบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และความตกลงของสังคม ตลอดจนคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิต ภาวะการมีงานทำและการทำงานตรงสาขาของบัณฑิต
3. หลักฐานการประกันคุณภาพหลักสูตร ใน 4 ประเด็น คือ การบริหารหลักสูตร ทรัพยากร ประกอบ การเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/ หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร
2. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต
3. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง
4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา เช่น รอยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รอยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ รอยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา
5. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตรและหรือปรับปรุงระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร
6. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่อง และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ ระดับ 6

หลักสูตรที่ได้มาตรฐาน หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมินที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 ของสกอ.

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโทเฉพาะ แผน(ก)และปริญญาเอก)ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 7

การนับหลักสูตรปริญญาโท แผน ก.ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน (ทั้งนี้ การนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับการอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่ดรอรับนักศึกษา แต่ไม่นับหลักสูตรที่สภาอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว)

ตัวอย่างในการคำนวณ

จากการรายงานประจำปี ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบว่า ในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่เปิดสอนทุกระดับทั้งหมด 200 หลักสูตร จำแนกเป็นหลักสูตรระดับอนุปริญญา 2 หลักสูตร ระดับปริญญาตรี 118 หลักสูตร ระดับปริญญาโท(แผน ก) 20หลักสูตร(ในหลักสูตร 20 หลักสูตรมี 1หลักสูตรที่ไม่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีที่ผ่านมา) ระดับปริญญาโทที่ระบุทั้งแผน ก และแผน ข จำนวน 40 หลักสูตร ใน 40 หลักสูตรมีนักศึกษาเลือกทำวิทยานิพนธ์ (แผน ก) 31 หลักสูตร ระดับปริญญาโท (แผน ข) 10 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก 10 หลักสูตร

ดังนั้นร้อยละของจำนวนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโทเฉพาะแผน (ก)และปริญญาเอกที่เปิดสอนเทียบกับจำนวนหลักสูตรทั้งหมดเป็นดังนี้

ตัวตั้ง

- หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะแผน(ก) และปริญญาเอก)
- $= (20-1) + (31) + 10 = 60$ หลักสูตร

ตัวหาร

- หลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด = 200 หลักสูตร

หลักสูตร

$\frac{\text{หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะแผน (ก)และปริญญาเอก)} \times 100}{\text{หลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด}}$

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

ดังนั้น ร้อยละของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย

$$= \frac{60}{200} \times 100 = 30$$

20

เกณฑ์การประเมิน :

- เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อแรก	มีการดำเนินงานครบ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.1 : ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 80

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย

ร้อยละของหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนที่ได้มาตรฐานหลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ (ตุลาคม พ.ศ. 2548) เมื่อเทียบจากหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น โดยการนับหลักสูตรที่ได้รับมาตรฐานหลักสูตร ให้นับสะสม และการแจกแจงให้นับตามสาขาวิชาที่เปิดสอน มีใช้นับตามข้อปริญญญา

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 79	ร้อยละ 80 – ร้อยละ 99	ร้อยละ 100

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการทั้งหมด
2. หลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 : ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 40

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

1. ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับนานาชาติ ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมดของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษา 2552 โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้ไม่นับภาคนิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ และการนับว่าเป็นวิทยานิพนธ์ จะนับเมื่อลงทะเบียนตั้งแต่ 12 หน่วยกิต

2. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หมายถึง บทความทางวิชาการหรืองานสร้างสรรค์ จากวิทยานิพนธ์ปริญญาโท (โดยจะต้องเป็นบทความ ไม่ใช่บทคัดย่อ) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีการตรวจคัดคุณภาพเป็นที่ยอมรับ ทั้งวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล วารสารที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล และวารสารระดับชาติที่มีผู้ประเมินอิสระประเมินบทความ ก่อนได้รับการตีพิมพ์ และการเผยแพร่ที่เทียบเท่าวารสาร เช่น ลิขธิบัตร อนุสิทธิบัตร รวมถึงการเสนอผลงานของนักศึกษาปริญญาโทบางสาขา ที่มีลักษณะของการนำเสนอเทียบเท่ากับการตีพิมพ์ (การเทียบเท่าการตีพิมพ์ ในระดับนานาชาติ หรือระดับชาติให้ใช้เกณฑ์ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สกว. ใน website http://rgi.trf.or.th/thai/thai_canceljournal.htm รวมทั้ง บทความจากวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับชาติ หรือนานาชาติ

3. ผู้ประเมินอิสระหรือวิทียสหาย (Peer Review) หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความของผู้ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนั้น ๆ และไม่ได้สอนหรือปฏิบัติงานในสถาบันของผู้ส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์

4. วารสารระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education database) หรือฐานข้อมูล PUBSIENCE เป็นต้น

5. วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่คณะกรรมการ ต้องเป็นชาวต่างประเทศ อย่างน้อย 1 คน และวารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

6. วารสารระดับชาติ ได้แก่ วารสารที่ตีพิมพ์บทความจากนักวิชาการกลุ่มต่าง ๆ จากสถาบันต่าง ๆ และคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจากสถาบันอื่น ๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- 1) ISI = <http://portal.isiknowledge.com/>
- 2) MathSciNet = <http://www.ams.org/mathscinet>
- 3) ScienceDirect = <http://www.sciencedirect.com/>
- 4) Agricola = <http://agricola.nal.usda.gov/>
- 5) Biosis = <http://www.biosis.org/>
- 6) Scopus = <http://www.info.scopus.com/>
- 7) Pubmed = <http://www.pubmed.gov/>
- 8) Academic Search Premium = <http://www.ebsco.com/home/> (select ebscohost and then academic search premium)

9) Infotrieve = <http://www.infotrieve.com>

10) Wilson = <http://www.nova.edu/library/dils/lessons/wilsonweb/>

การนับวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ สามารถนับรวมฐานข้อมูลที่ สกอ. หรือ สกว. ให้การรองรับด้วย

- การพิจารณาว่าวารสารวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาใด ๆ เป็นวารสารระดับชาติ / นานาชาติ นั้น จะพิจารณาจากวารสารที่ สกอ. หรือ สกว. รับรอง เท่านั้น

- บทความจากวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม / สัมมนาวิชาการระดับชาติ หรือ นานาชาติ หมายถึง บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโท ที่ไม่ใช่บทความย่อ เป็นบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceedings) สำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์รวมเล่มร่วมกับ บทความอื่น ๆ โดยมีคณะกรรมการพิจารณาให้ถือเป็นหนังสือหรือวารสารนานาชาติ หากหนังสือนั้นอยู่ในฐานข้อมูลสากล

- การเจแนงนับบทความวิทยานิพนธ์ปริญาโท ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติจะไม่นับซ้ำแม้ว่าบทความนั้นจะมีการตีพิมพ์เผยแพร่หลายครั้ง / หลายฉบับก็ตาม

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{(จำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2552 ที่ตีพิมพ์เผยแพร่โดยไม่ซ้ำ)}}{\text{(จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญาโทของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2552)}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 39	ร้อยละ 40 – ร้อยละ 59	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโท ของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2552 ที่ตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติ

2. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญาโทของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2552 ทั้งหมด

3. หลักฐานรายงานสืบเนื่องการประชุม (proceedings) ระดับชาติหรือนานาชาติที่มีบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโท ที่ไม่ใช่บทความย่อ เป็นบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์

หมายเหตุ

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษา 2552

2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด

3. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ ซึ่งเมื่อนับการตอบรับในปีการศึกษา 2551 แล้ว หากตีพิมพ์ในปีการศึกษา 2551 จะนำมาเจแนง นับซ้ำในปีการศึกษา 2552 ไม่ได้

4. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษา 2552 ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และ วัน / เดือน / ปีของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อ บทความ ชื่อผู้เขียน เลขหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.3 ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 100

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

1. ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมดของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษา 2551 โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ ทั้งนี้ไม่นับภาคนิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ และการนับว่าเป็นวิทยานิพนธ์นั้นจะนับเมื่อลงทะเบียนตั้งแต่ 48 หน่วยกิต

2. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หมายถึง บทความทางวิชาการหรืองานสร้างสรรค์ จากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก (โดยจะต้องเป็นบทความ ไม่ใช่บทคัดย่อ) ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีการตรวจคัดคุณภาพเป็นที่ยอมรับ ทั้งวารสารที่อยู่ใน ฐานข้อมูลสากล วารสารที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล และวารสารระดับชาติที่มีผู้ประเมินอิสระประเมินบทความ ก่อนได้รับการตีพิมพ์ และการเผยแพร่ที่เทียบเท่าวารสาร เช่น ลิขธิบัตร อนุสิทธิบัตร รวมถึงการเสนอผลงาน ของนักศึกษาปริญญาเอกบางสาขา ที่มีลักษณะของการนำเสนอเทียบเท่ากับการตีพิมพ์ (การเทียบเท่าการตีพิมพ์ ในระดับนานาชาติ หรือระดับชาติให้ใช้เกณฑ์ของสำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย สกว. ใน website <http://rgi.trf.or.th/thai/thaicanceljournal.htm>) รวมทั้ง บทความจากวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับชาติ หรือนานาชาติ

3. ผู้ประเมินอิสระหรือวิทียสหาย (Peer Review) หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความของผู้ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนั้น ๆ และไม่ได้สอนหรือปฏิบัติงานในสถาบันของผู้ส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์

4. วารสารระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education database) หรือฐานข้อมูล PUBSIENCE เป็นต้น

5. วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ วารสารที่คณะกรรมการต้องเป็นชาวต่างประเทศ อย่างน้อย 1 คน และวารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

6. วารสารระดับชาติ ได้แก่ วารสารที่ตีพิมพ์บทความจากนักวิชาการกลุ่มต่าง ๆ จากสถาบันต่าง ๆ และ คณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจาก สถาบันอื่น ๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- 1) ISI = <http://portal.isiknowledge.com/>
- 2) MathSciNet = <http://www.ams.org/mathscinet>
- 3) ScienceDirect = <http://www.sciencedirect.com/>
- 4) Agricola = <http://agricola.nal.usda.gov/>
- 5) Biosis = <http://www.biosis.org/>
- 6) Scopus = <http://www.info.scopus.com/>
- 7) Pubmed = <http://www.pubmed.gov/>
- 8) Academic Search Premium = <http://www.ebsco.com/home/> (select ebscohost and then academic search premium)
- 9) Infotrieve = <http://www.infotrieve.com>
- 10) Wilson = <http://www.nova.edu/library/dils/lessons/wilsonweb/>

การนับวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ สามารถนับรวมฐานข้อมูลที่ สกอ. หรือ สกว. ให้การรองรับด้วย

- การพิจารณาว่าวารสารวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาใด ๆ เป็นวารสารระดับชาติ/นานาชาติ นั้น จะพิจารณาจากวารสารที่ สกอ. หรือ สกว. รับรอง เท่านั้น
- บทความจากวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับชาติ หรือ นานาชาติ หมายถึง บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอก ที่ไม่ใช่บทความที่ผ่านการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceedings) สำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์รวมเล่มร่วมกับ บทความอื่น ๆ โดยมีคณะกรรมการพิจารณาให้ถือเป็นหนังสือหรือวารสารนานาชาติ หากหนังสือนั้นอยู่ใน ฐานข้อมูลสากล
- การแจ้งนับบทความวิทยานิพนธ์ปริญาเอก ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ จะไม่นับซ้ำแม้ว่าบทความนั้นจะมีการตีพิมพ์เผยแพร่หลายครั้ง / หลายฉบับก็ตาม

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{(จำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2552 ที่ตีพิมพ์เผยแพร่โดยไม่ซ้ำ)}}{\text{(จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญาเอกของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2552)}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 49	ร้อยละ 50 – ร้อยละ 74	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 75

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอก ของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2552 ที่ได้ตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติ

2. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก ของผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2552 ทั้งหมด
3. หลักฐานรายงานสืบเนื่องการประชุม (proceedings) ระดับชาติหรือนานาชาติที่มีบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ที่ไม่ใช่บทความย่อ เป็นบทความที่ได้รับการคัดเลือกพิมพ์

หมายเหตุ

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษา 2552
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ ซึ่งเมื่อนับการตอบรับในปีการศึกษา 2551 แล้ว หากตีพิมพ์ในปีการศึกษา 2552 จะนำมาแจงนับซ้ำในปีการศึกษา 2552 ไม่ได้
4. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษา 2552 ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับ ต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้
ชื่อ เล่มที่ และ วัน / เดือน / ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
ชื่อบทความ ชื่อผู้เขียน เลขหน้า
ทั้งนี้ต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวย้อนหลัง 3 ปี เช่น ถ้าประเมินในปีการศึกษา 2552 จะต้องรายงานข้อมูลของปีการศึกษา 2549, 2550 และ 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 6 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น ตลอดจนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความกระหายใคร่รู้ และต่อสมรรถนะในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัย โดยอิสระในรูปแบบโครงการวิจัย สวนบุคคล การจัดใหม่ชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม อย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งมีการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนอาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem Based Learning : PBL) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) การเรียนรู้แบบสรุคนิยม (Constructivism) การสอนแบบเอส ไอ พี การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self - Study) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work - Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research - Based Learning) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal - Based Approach)
2. การเรียนการสอนยึดหลักการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และระหว่างนักศึกษากับนักศึกษาร่วมกันและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

3. มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ แต่ยืดหยุ่นและหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการเรียนรูของผู้เรียน ทั้งความยืดหยุ่นด้านช่วงเวลาเรียน และหรือด้านตำแหน่งและสถานที่เรียน และหรือ ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล และหรือด้านอื่น ๆ

4. มีการติดตามผลการเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรูเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง และนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. เอกสารหลักสูตร แผนการสอน ประมวลรายวิชา บทเรียน e-learning
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ งบประมาณสนับสนุน ตาราง- การเปิดให้บริการนักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์วัน
3. แฟ้มประวัตินักศึกษา ผลงานของนักศึกษาตลอดจนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
4. เอกสารการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู' และหลักฐานการนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน
5. สถิติข้อมูลหรือรายงานผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ จำนวนวิชาที่ทำ senior project วิชาสัมมนาหรือวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวนชั่วโมงภาคสนาม จำนวนโปรแกรมหรือรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น
6. รายงานการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน
7. ผลงานอาจารย์ที่เปงานงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลไปใช้พัฒนาผู้เรียน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกหลักสูตร
2. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
3. มีการใช้สื่อ และเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทุกหลักสูตร
4. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ที่จะสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน
5. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการ ของผู้เรียนทุกหลักสูตร

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 5

มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร หมายถึง มีวิธีการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาและการสอนของอาจารย์ที่

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ของรายวิชานั้น โดยมีการวิเคราะห์พัฒนาการของผู้เรียน
ประกอบ

6. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู
ทุกหลักสูตร

7. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อแรก	มีการดำเนินงานครบ 7 ข้อ

**ตัวบ่งชี้ที่ 2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศ
ต่อนักศึกษา (ปีงบประมาณ)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 4,500 บาท

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้เพื่อการพัฒนาห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศที่ใช้
เพื่อการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด ได้แก่ งบดำเนินการและงบลงทุนที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ
อุปกรณ์ โปรแกรม และครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อื่นๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนา ระบบและเครือข่าย-
คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการค้นคว้าของนักศึกษา ค่าจ้างบุคลากร และค่าเสื่อมราคาต่อจำนวน
นักศึกษาเต็มเวลา เทียบเท่า (FTES)

ตัวบ่งชี้นี้บ่งบอกถึงสภาพความพร้อมของเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนการสอนการ
เรียนรู้ด้วยตนเอง ว่าเหมาะสมพอเพียงหรือไม่ อย่างไร ซึ่งย่อมส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียน
การสอนและคุณภาพของผลผลิตโดยตรง

งบดำเนินการ หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ
ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์
ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่ง คือ จากงบประมาณ
แผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ทั้งนี้ ให้คิดตาม
ปีงบประมาณ

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบดำเนินการและงบลงทุน ที่เกี่ยวกับ

- การจัดซื้อหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย

- การพัฒนาระบบสารสนเทศ ซอฟต์แวร์ และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นและการศึกษา
- วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์การศึกษา เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในระบบห้องสมุด และศูนย์สารสนเทศ (กรณีของครุภัณฑ์ให้ใช้ค่าเสื่อมราคา)
- ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ
- ค่าจ้างบุคลากร

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศในปีงบประมาณนั้น}}{\text{จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
จำนวน 1-4,499 บาท/คน	จำนวน 4,500-6,999 บาท/คน	จำนวนมากกว่าหรือเท่ากับ 7,000 บาท/คน

ข้อมูลที่ต้องการ

- งบดำเนินการและงบลงทุนที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ โปรแกรม และครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อื่น ๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบและเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการค้นคว้าของ นักศึกษา ค่าจ้างบุคลากร และค่าเสื่อมราคา
- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2.2 : ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ระดับ 4

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปริมาณ

คำอธิบาย

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในแต่ละรายวิชา ซึ่งประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการถ่ายทอดความรู้ การเตรียมเนื้อหา การบูรณาการ และ ความรู้ความสามารถของ อาจารย์ผู้สอน

ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีแบบฟอร์มสำหรับประเมินการสอนของคณาจารย์ ตามรูปแบบของทบวงมหาวิทยาลัย โดยนิสิตนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนจะเป็นผู้ให้ความเห็นต่อ การสอนของอาจารย์ ทั้งในระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการสอนของคณาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของนิสิตนักศึกษา ถือเป็นตัววัดในด้านทรัพยากร (Input) เนื่องจากเชื่อว่าคุณภาพ

ครูและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ดี จะมีผลทำให้คุณภาพของนิสิตนักศึกษาดีขึ้นด้วย ทั้งนี้ ในการประเมิน
จะต้องคำนึงถึงปรัชญา พันธกิจ และลักษณะการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันการศึกษาด้วย

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระดับ 1 – ระดับ 2.49	ระดับ 2.5 – ระดับ 3.49	มากกว่าหรือเท่ากับระดับ 3.5

ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ที่ฝ่ายวิชาการ หรือฝ่ายบริหารได้รวบรวมไว้จากการส่งแบบสำรวจให้นักศึกษาตามนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย ที่ให้มีการประเมินอาจารย์โดยผู้เรียน โดยให้คำนวณความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของ อาจารย์ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยสำหรับอาจารย์แต่ละท่าน ทั้งนี้มหาวิทยาลัยจะต้องจัด ให้มีการสำรวจดังกล่าว โดยใช้มาตรวัด 5 ระดับ และแสดงให้เห็นว่าได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนของนักศึกษาทั้งหมด แต่หากมหาวิทยาลัยมีการสำรวจไว้เดิมแล้วโดยใช้ระดับคะแนนแบบ 4 ระดับ ให้ทำการเปรียบเทียบระดับคะแนนให้เป็น 5 ระดับ โดยใช้สูตรดังนี้

$$y = mx + c$$

เมื่อ $y =$ คะแนนใหม่ที่ปรับแล้ว

$X =$ คะแนนที่ประเมินได้

$$m = 4/3$$

$$c = (-1/3)$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 4 ข้อแรก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 19 ตรีระบุถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มหาวิทยาลัยจึงควรให้บุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกเขามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียน การสอน โดยจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่ช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรช่วยในการเรียนการสอน และการฝึกงาน ตลอดจนเรียนรู้อาชีพศึกษาต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. แสวงหาบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือ ปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. จัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติ โดยรวมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก
3. ติดตามตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกมหาวิทยาลัย
4. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. โครงการหรือกิจกรรมที่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้อุบัติการณ์ การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การฝึกงานและการปฏิบัติงานในองค์กรภายนอก
2. แผนการสอนที่ระบุการมีส่วนร่วมสนับสนุนของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก
3. รายละเอียดการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการ หรือกิจกรรมในข้อ 1

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมีส่วนร่วมทุกหลักสูตร
3. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตรโดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก
4. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัยทุกหลักสูตร
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินงานครบ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ปีการศึกษา)

ค่านำหนัก 1

เป้าหมาย : 6 - 9.99 % และ -6 - (-9.99) % ของเกณฑ์มาตรฐาน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึง คือ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษายังมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนต่างๆ อาทิ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต การวางแผนอัตรากำลังและภาระงานอาจารย์ รวมทั้งทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้นี้ต้องการทราบสัดส่วนของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ขอมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้นี้ให้ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและตัวเลขนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า รวมทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ โดยปรับค่าจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับปริญญาตรี การปรับค่างกล่าวมีวิธีการดังที่ปรากฏในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้ (ในตารางดังกล่าวประกอบด้วยสองส่วนคือ ตัวปรับค่าและเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาตรฐานสากล 1 (International Standard Classification of Education : ISCED)

ตาราง ตัวปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES ระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

สาขา	ตัวปรับค่า (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)	เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อ จำนวนอาจารย์ประจำ
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1	8 : 1
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	2	20 : 1
3. วิศวกรรมศาสตร์	2	20 : 1
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง	1	8 : 1
5. เกษตร ป่าไม้ และประมง	2	20 : 1
6. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การ จัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	1.8	25 : 1
7. ครุศาสตร์/ ศึกษาศาสตร์	1.5	25 : 1
8. ศิลปกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศิลป์ และประยุกต์ ศิลป์	1.8	8 : 1
9. สังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์	1.8	25 : 1

ตัวอย่าง การปรับค่านักศึกษาเต็มเวลาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 x FTES ระดับ บัณฑิตศึกษา)
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 x FTES ระดับ บัณฑิตศึกษา)

เกณฑ์การประเมินระดับคณะ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
$\geq (+10\%)$ หรือ $\leq (-10\%)$ ของเกณฑ์ มาตรฐาน	6-9.99% และ (-6) - (-9.99%) ของเกณฑ์ มาตรฐาน	(-5.99%) - 5.99% ของเกณฑ์ มาตรฐาน

สูตรการคำนวณ FTES ต่อจำนวนอาจารย์ประจำระดับสถาบัน

$$\frac{\text{จำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าที่ได้คะแนน 3 คะแนน} \times 100}{\text{จำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมินระดับสถาบัน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
น้อยกว่าร้อยละ 80	ร้อยละ 80-99	ร้อยละ 100

ตัวอย่างในการคำนวณเกณฑ์การประเมินระดับสถาบัน

ในปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีคณะหรือหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่า ทั้งหมด 20 คณะ

สูตรในการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าที่ได้คะแนน X100}}{\text{จำนวนคณะหรือหน่วยงานจัดการเรียนการสอนที่เทียบเท่าทั้งหมด}} = \frac{15}{20} \times 100 = 75 \%$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ปริญญาตรีร้อยละ 5 และปริญญาเอกร้อยละ 40

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

ความสามารถ และความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ จึงต้องมีความเหมาะสมต่อพันธกิจ รวมทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนด้วย ซึ่งตัวบ่งชี้นี้จะแสดงให้เห็นถึงสัดส่วน คุณวุฒิ ของอาจารย์ประจำที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำ รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

- เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 1 – 39 หรือ วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ 40 – 59 แต่ วุฒิปริญญาตรี มากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 40 – 59 และ 2. วุฒิปริญญาตรี เท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5 หรือ 1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 60 และ 2. วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ 60 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

คุณวุฒิอาจารย์ประจำพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับคุณวุฒิการศึกษา ให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้

ตัวอย่างในการคำนวณ

ในรอบปีการศึกษา 2551 (1 มิถุนายน 51-31 พฤษภาคม 52)มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง 1,753 คน โดยเป็นอาจารย์ที่ทำงานเกิน 9 เดือน 1,750 คนและเป็นอาจารย์ใหม่ที่มีวุฒิปริญญาเอก บรรจุเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2551 จำนวน 6คน) มีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 150 คน ในจำนวนอาจารย์ทั้งหมด 1,903 คนนี้มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 1,239 คน(เป็นอาจารย์ปฏิบัติงานจริงเกิน 9เดือน 1,236 คน และเป็นอาจารย์ใหม่วุฒิปริญญาเอก บรรจุเมื่อ 1 ตุลาคม 2551 จำนวน 6 คน)

สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2552 เป็นดังนี้

ตัวตั้ง

- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ = 89 คน
- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ = 1,239 คน

ตัวหาร

- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ = 1903 คน

สูตรในการคำนวณ

$$\frac{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า} \times 100}{\text{จำนวนประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ}}$$

และ

$$\frac{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า} \times 100}{\text{จำนวนประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ}}$$

ดังนั้น สัดส่วนอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

$$= \frac{1,239}{1,903} \times 100 = 65.11 \%$$

และสัดส่วนอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

$$= \frac{89}{1,903} \times 100 = 4.68 \%$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : สัตถุนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ผศ. ร้อยละ 30 และ (รศ. รวมกับ ศ. ร้อยละ 10)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเขา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะตองส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่ง สะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

- เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 1 – 44 หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 45 – 69 แต่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 30	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 45 – 69 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 30 หรือ 1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 70 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 30	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกัน มากกว่า หรือ เท่ากับร้อยละ 70 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับ หรือมากกว่าร้อยละ 30

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

กรณีที่ตั้งสถาบันการศึกษาที่ไม่อยู่ในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการและไม่มีระบบตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้

ตัวอย่างในการคำนวณ

ในรอบปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ จำนวน 1,903 คน โดยเป็นอาจารย์ประจำที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการจำนวน 560 คน เป็นอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์จำนวน 581 คน ตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ทางวิชาการเป็นดังนี้

- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่ง ผศ. รศ. และศ. รวมกัน = $540 + 222 = 1,343$ คน
- จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่ง รศ. ขึ้นไป = $540 + 222 = 762$ คน

ตัวหาร

- จำนวนอาจารย์ประจำ รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ = 1,903

สูตรในการคำนวณ

จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และศ. รวมกัน x 100

จำนวนอาจารย์ประจำ รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

ดังนั้น สัดส่วนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และศ.

$$= \frac{1,343}{1,903} \times 100 = 70.57 \%$$

และสัดส่วนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง รศ. ขึ้นไป

$$= \frac{762}{1,903} \times 100 = 40.04 \%$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 4 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยพึงกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมใหญ่เกี่ยวของได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ อันแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พรอมทั้งกำหนด กลไกที่จะกำกับดูแลให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ รวมทั้ง มีมาตรการในการเฝ้าดูเฝ้าโทษกับผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของคณาจารย์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัย
2. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไวเป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับอนุมัติจากสภาคณาจารย์ / ที่ประชุมคณบดี
3. มีคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์พร้อมการเผยแพร่ให้คณาจารย์มหาวิทยาลัย/ คณะทราบโดยทั่วกัน
4. มีระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในด้านความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
5. มีการนำผลการกำกับติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการกำหนดคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ การกำกับดูแล และประเมินผล กระบวนการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ กระบวนการ ติดตามประเมินผลและมาตรการ สำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ข้อมูลการจัดสรร ทรัพยากรสนับสนุน
4. จำนวนคณาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มหาวิทยาลัยมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไวเป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีกระบวนการส่งเสริมใหญ่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
5. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 5 หมายถึง มีการวิเคราะห์และสรุปปัจจัยเสี่ยง รวมถึงจัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดจากการทำผิดจรรยาบรรณและดำเนินการตามแผนที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 – 5 ข้อแรก

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

ให้พิจารณาตามประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ว่าด้วยมาตรฐานจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาที่กพอ.กำหนด เป็นอย่างน้อย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ปีการศึกษา (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : โดยที่การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักการของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาจารย์จึงต้องมีการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา งานวิจัยประเภทนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนใหม่คุณสมบัติตามหลักสูตรที่กำหนด มีการจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ การสนับสนุนให้อาจารย์ทุกคน ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณค่า นวัตกรรมเหล่านี้ อาจเป็นเทคนิคการสอนใหม่ๆ แบบฝึก สื่ออุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มหาวิทยาลัยพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน
2. มหาวิทยาลัยวางกลไกการบริหารวิชาการที่กระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนตลอดเวลา
3. มหาวิทยาลัยจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. มหาวิทยาลัยส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย / คณะ และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย / คณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการ กำกับดูแล และประเมินผล กระบวนการ

รส่งเสริม กระบวนการติดตามประเมินผล ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน เวทีเผยแพร่ผลงาน เครือข่าย
วิจัยและ พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

4. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม
การเรียนการสอน

5. ข้อมูลผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การจัดการเรียนการสอน
แบบ e-learning การพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน (misconceptions) ในรายวิชาต่าง ๆ
การพัฒนารูปแบบการสอนแบบโมดูล การสอนแบบ problem - based learning แบบ research-based
learning

เกณฑ์มาตรฐาน : ขอ

1. มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา
นวัตกรรมการเรียนการสอน

2. มีกลไกการบริหารวิชาการที่จะกระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ในด้านการเรียน
การสอน

3. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา

4. มีผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานวิจัยด้าน
การเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการ ศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

5. มีการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบ 5 ข้อ

**ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ออกงานและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
(นับเฉพาะปริญญาตรี) (ปีการศึกษา)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 85

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : หลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตรจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตไว้อย่างชัดเจน อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิต ความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะในการประกอบอาชีพ ตัวบ่งชี้นี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนให้เห็นว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรของมหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร รวมทั้งสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักสูตรอ้างอิงที่เกี่ยวข้องของ อาทิ : เอกสารหลักฐานการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกเป็น

- จำนวนบัณฑิตทั้งหมด (นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาในปการศึกษานั้น)
- จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำพร้อมเงินเดือนเริ่มตนหรือรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพ
- ข้อมูลบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติ และภาคพิเศษ หรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้นๆ ที่ได้ออกงาน หรือ มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาก่อนการนับการมีงานทำ ให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ สำหรับการนับจำนวนผู้ที่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. การเกณฑ์ทหาร ศึกษาต่อ อุปสมบท ไม่นับว่ามีงานทำ
2. ให้นำหลักสูตรผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องนั้นๆ เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 59	ร้อยละ 60 – ร้อยละ 79	≥ ร้อยละ 80

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)(ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 91

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

คุณภาพของการผลิตบัณฑิตอาจพิจารณาได้หลายประการ อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิตที่เห็นได้ อย่างชัดเจนเชิงประจักษ์ การได้งานทำในระยะเวลาที่สมควร การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้งาน ทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาและการได้รับเงินเดือนตรงตามคุณวุฒิหรือสูงกว่าคุณวุฒิ

ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง ร้อยละของ ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง หลักสูตรสมทบที่ได้งานทำตรงหรือสอดคล้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษาเทียบกับบัณฑิตที่ตอบ แบบสอบถาม เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำ โดยให้นับ เฉพาะบัณฑิตที่ไม่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาต่อ โดยการตัดสินความสอดคล้องของสาขาที่สำเร็จการศึกษา กับงานที่ทำนั้น ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ประเมิน

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{(จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา)}}{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 59	ร้อยละ 60 – ร้อยละ 79	≥ ร้อยละ 80

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะ ที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ มหาวิทยาลัยจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด มหาวิทยาลัยอาจจัดเก็บ ข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็น ว่า บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้นที่ได้งานทำ ทั้งหมด โดยมีข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำตรงสาขาภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

ตัวอย่างในการคำนวณ

ผลจากการศึกษาหลักฐานปีการศึกษา 2551 ระหว่างการตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบว่าในปีการศึกษา 2551 มีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษ จากคณะต่างๆ 10 คณะรวมทั้งสิ้น 5,734 คน และได้ตอบแบบสอบถามการมีงานทำพร้อมส่งข้อมูลให้กับมหาวิทยาลัยรวมทั้งสิ้น 5500 คน

จากการตอบแบบสอบถามเรื่องการมีงานทำจำนวน 5,500 คนพบว่าเป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานประจำทำก่อนเข้าศึกษาจำนวน 500 คน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วผู้สำเร็จการศึกษาที่ยังไม่มีงานทำได้เข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 998 คน ลาอุปสมบท 1 คน เกณฑ์ทหาร 1 คน และได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากสำเร็จการศึกษาจำนวน 3,800 คน

ตัวตั้ง

- จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา = 3,800

ตัวหาร

- จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา = 5,000 คน

- จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ลาอุปสมบท และเกณฑ์ทหาร = 998+1+1 = 1,000

สูตรในการคำนวณ

จำนวนบัณฑิตระดับป.ตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา $\times 100$

จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา - จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา และลาอุปสมบทและเกณฑ์ทหาร

ดังนั้น ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับ

$$= \frac{3,800 \times 100}{5,000 - 100} = 95.00 \%$$

$$= 95.00 \%$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 85

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของการผลิตบัณฑิตอาจพิจารณาได้หลายประการ อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิตที่เห็นได้อย่างชัดเจนเชิงประจักษ์ การดำเนินงานในระยะเวลาที่สมควร การได้รับการยอมรับจากสังคม การดำเนินงานทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ การได้รับเงินเดือนตรงตามคุณวุฒิหรือสูงกว่าคุณวุฒิ ก็ถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งแสดงถึงคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องของ อาทิ : เอกสารหลักฐานการสำรวจภาวะการทำงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกเป็น

- จำนวนบัณฑิตทั้งหมด (นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาในปการศึกษานั้น)
- จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำพร้อมเงินเดือนเริ่มต้นหรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบการ
- ข้อมูลบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้น ๆ ที่ไปทำงานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การนับการมีงานทำ ให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ สำหรับ การนับจำนวนผู้ที่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้เน้นเฉพาะ ผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนหรือรายรับหรือรายได้ที่ได้รับเป็นประจำทุกเดือน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 74 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ กพ.	ร้อยละ 75 – ร้อยละ 99 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ กพ.	ร้อยละ 100 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ กพ.

ตัวอย่างในการคำนวณ

ผลจากการศึกษาภาวะการณมีงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากการสำเร็จการศึกษาจำนวน 3,800 คน โดยรับเงินเดือนรวมรายได้ประจำอื่น ๆ จำนวน 8,200 บาท (ตามเกณฑ์ ก.พ.) จำนวน 2567 คนได้รับเงินเดือนรวมรายได้ประจำอื่น ๆ 8,500-12,000 บาท จำนวน 1,144 คน และได้รับเงินเดือนรวมรายได้ประจำอื่น ๆ 7,000-8,000 บาท จำนวน 89 คน ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ เป็นดังนี้

ตัวตั้ง

- จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา = $2,567 + 1,144 = 3,711$

ตัวหาร

- จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา และได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา = 3,800 คน

สูตรในการคำนวณ

จำนวนบัณฑิตระดับป.ตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นตามเกณฑ์+บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา x100

จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษาดังนั้น ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ เท่ากับ

$$= \frac{3,711}{3,800} \times 100 = 97.66 \%$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต (นับเฉพาะปริญญาตรี) (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ระดับ 4

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยถือเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของบัณฑิตและการตอบสนองความต้องการของสังคม โดยทั่วไปแล้วการประเมินคุณภาพของบัณฑิตจะพิจารณาคุณสมบัติหลัก 3 ด้านที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้น ๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐาน ที่ส่งผลการทำงาน และคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพโดยอย่างน้อยต้องเก็บข้อมูลในรอบการพัฒนาหลักสูตร โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน 5 ระดับ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต โดยเป็นค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) ที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงาน ด้วย ตั้งแต่ 1 - 3 ปี ทั้งนี้ การประเมินต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้านได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตาม ลักษณะงานในสาขา ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลการทำงาน และคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 1 - 2.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 2.50 - 3.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ย มากกว่าหรือเท่ากับ 3.50

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 : ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับ การประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และदानสิ่งแวดลอมในระดับชาติหรือนานาชาติ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : นักศึกษาศิษย์เก่าได้รับรางวัล (ได้รับรางวัลทุกประเภท) \geq ร้อยละ 0.70 และนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาได้รับรางวัล (รางวัลจากผลงานวิจัยและ/หรือวิทยานิพนธ์) \geq ร้อยละ 0.06

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เจตนารมณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกระดับล้วนมีหลักการสำคัญเพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการและหรือ วิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม และเป้าหมายสูงสุด คือ ใ้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมี ความสุข การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว มหาวิทยาลัยพึงจัดหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ใ้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความสนใจและความ ถนัดของผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลจากการดำเนินการดังกล่าวสะท้อนได้จากคุณภาพของนักศึกษาและศิษย์เก่าในเรื่อง ของ ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและ วัฒนธรรมและदानสิ่งแวดลอมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ขอมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ขอมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวนและ ชื่อนักศึกษาและหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการวิชาชีพ (รวมถึงรางวัล ผลงานวิทยานิพนธ์) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านกีฬาและสุขภาพ ด้านศิลปวัฒนธรรม และदानสิ่งแวดลอม โดยเป็นรางวัลระดับชาติและนานาชาติ โดยร้อยละของนักศึกษา / ศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยก ย่อง ต้องเป็นรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของภาครัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือองค์กรวิชาชีพ หรือ หน่วยงาน / องค์กรวิชาการ/ วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลายลักษณ์อักษร ปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติ สร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน โดยให้นับรวมในรอบ 5 ปี ติดต่อกัน สามารถนับรวมรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์ การได้รับทุนการศึกษาจากองค์กรระดับชาติ / นานาชาติ รางวัลข้าราชการดีเด่นของต่างหน่วยงาน เป็นต้น ทั้งนี้ การนับรางวัลของนักศึกษา สามารถนับได้ทั้งรางวัล ของนักศึกษภาคปกติ และรางวัลของนักศึกษภาคคนอกเวลา ทุกระดับการศึกษาและหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็น ศิษย์เก่าหลายสถาบัน มหาวิทยาลัยเหล่านั้น ต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และการนับ สามารถนับซ้ำได้ หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณหลายครั้งในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ ใ้ให้นับ รางวัลที่ได้รับในรอบปัจจุบันจากนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีการศึกษาที่

ผ่านมา

รางวัล หมายถึง ผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ผ่านการแข่งขันหรือได้รับการคัดเลือกในระดับชาติหรือ นานาชาติ

หมายเหตุ

1. สำหรับเกณฑ์ทั่วไป การคิดค่าร้อยละของตัวบ่งชี้นี้ คำนวณจาก

จำนวน นศ.ปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับ รางวัลทุกประเภทในปีการศึกษาปัจจุบัน	x 100

จำนวน นศ.ปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	

2. สำหรับเกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย การคิดค่าร้อยละคิดเหมือนเกณฑ์
ทั่วไป

ยกเว้นเกณฑ์คะแนน 3 ขอ 2 โดยคำนวณมาจาก

จำนวน นศ.บัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับรางวัลจากผลงานวิจัยและ/หรือวิทยานิพนธ์ในปีการศึกษาปัจจุบัน	x 100

จำนวน นศ.บัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน :

- เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.003 – ร้อยละ 0.015	ร้อยละ 0.016 – ร้อยละ 0.029	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0.030 และ 2. นักศึกษบัณฑิตศึกษาและ ศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลจาก ผลงานวิจัยและหรือวิทยานิพนธ์ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.060 หมายเหตุ กรณีได้ตามข้อ 1 แต่ไม่ได้ ข้อ 2 ถือว่าได้คะแนน 2

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนนักศึกษาและบัณฑิตที่ได้รับรางวัลและประกาศเกียรติคุณฯ ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา
2. ชื่อนักศึกษา และศิษย์เก่า ชื่อรางวัล/ ประกาศเกียรติคุณ หน่วยงานที่ให้ และเดือน และปีที่ได้รับ
ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

ตัวอย่างในการคำนวณ

จากการศึกษาหลักฐาน ปีการศึกษา 2551 ระหว่างการตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ซึ่งมีนักศึกษา
ปัจจุบันจาก 381 หลักสูตรรวม 27,768 จำแนกเป็นนักศึกษาระดับอนุปริญญา 380 คน ระดับปริญญาตรี
22,294 คน ระดับปริญญาโท 4,920 คนและระดับปริญญาเอก 174 คน และมีศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาใน
รอบ 5ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา รวม 36,700 คน จำแนกเป็นระดับอนุปริญญา 400 คน ระดับ
ปริญญาตรี 26,000 คน ระดับปริญญาโท 10,000 คน และระดับปริญญาเอก 300 คน

จากจำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติในปีการศึกษา 2551 จำนวนรวมทั้งสิ้น 36 คน จำแนกเป็นรางวัลด้านวิชาการวิชาชีพ 14 คน (เป็นรางวัลผลงานวิจัยและหรือวิทยานิพนธ์ 4 คน) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 10 คน ด้านกีฬา สุขภาพ 3 คน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม 3 คน และด้านสิ่งแวดล้อม 6 คน

ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ เป็นดังนี้

การคำนวณสำหรับเกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย สำหรับเกณฑ์คะแนนที่ 3
ตัวตั้ง

จำนวนนักศึกษบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงานวิจัยและหรือวิทยานิพนธ์ = 4 คน

ตัวหาร

จำนวนนักศึกษบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมด

สูตรการคำนวณ

จำนวนนักศึกษบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับรางวัลงานวิจัยและหรือวิทยานิพนธ์ในปีการศึกษาปัจจุบัน x 100

จำนวนนักศึกษบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมด
ดังนั้น นักศึกษบัณฑิตศึกษาและศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลจากผลงานวิจัยและหรือวิทยานิพนธ์

$$= \frac{4 \times 100}{15,394} = 0.026 \%$$

15,394

**ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 : ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (ปีการศึกษา)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 70

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเขา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย คือ การฝึกนักวิจัย
ภายใต้การจัดการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ทั้งนี้ โดยทำหน้าที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา
ที่รับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของที่วิจัยของคณาจารย์ ตัวบ่งชี้้นอกจากแสดงถึงการมีส่วนร่วมในงานวิจัยของ
อาจารย์ประจำแล้ว ยังแสดงถึงการบูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัยซึ่งเป็นวิธีการฝึกฝนนักวิจัยรุ่นใหม่
อย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวน
ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาทั้งหมดที่มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ รวมทุกหลักสูตร โดย
นับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง

2. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตาม
เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 50 – ร้อยละ 69	ร้อยละ 70 – ร้อยละ 89	\geq ร้อยละ 90

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

การนับอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หากประจำอยู่ในสาขาหนึ่งแล้วไปเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับอีกสาขาหนึ่งทั้งในระดับคณะและสถาบันสามารถนำมานับได้ แต่จะไม่นับหากเป็นเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรของสถาบันหนึ่งและไปเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับอีกสถาบันหนึ่ง

ตัวอย่างในการคำนวณ

ในรอบปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อจำนวน 1,903 คน โดยเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่ปฏิบัติงานจริงและมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำนวน 1,325 คน และทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1,325 คน ในจำนวนนี้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้กับมหาวิทยาลัยอื่นโดยไม่เป็นให้กับมหาวิทยาลัยตนเอง 76 คน

ตัวตั้ง

- จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง) = $12,325 - 76 = 1,249$ คน

ตัวหาร

- จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง) = 1,325

สูตรในการคำนวณ

$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่ทำหน้าที่ปรึกษาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์} \times 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์}}$

(เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

ดังนั้น ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ = $\frac{1,249}{1,328} \times 100 = 94.26$

1,328

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งมหาวิทยาลัยจัดขึ้นให้ สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษา ที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษา ซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนา ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และการพัฒนา คุณธรรมและจริยธรรม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานกิจการนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. รางกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
- 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - 3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ครบ 8 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดความครบถ้วนของการบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องให้บริการแก่นักศึกษาในกิจกรรมต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่

1. การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น การจัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การบริการ ดานงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ
2. การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพักนักศึกษา สภากาแฟ ลอ ม หองเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร
3. การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

4. การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนภูมิการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสาร และความเคลื่อนไหวทั้งใน และนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ
5. การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำรวจความต้องการจำเป็น (needs assessment) ของนักศึกษาปีที่ 1
2. จัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้และสื่อการเรียน เป็นต้น
3. จัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพัก สภาพแวดล้อม-ในมหาวิทยาลัย สภาพหอเรียน สถานที่ออกกำลังกายและบริการอนามัย เป็นต้น
4. จัดบริการด้านการศึกษาแก่นักศึกษาทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ
5. จัดบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนภูมิการศึกษา การบริการจัดหางาน แหล่งทุนศึกษาต่อ เป็นต้น
6. จัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. ประเมินคุณภาพของการให้บริการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อนำไปพัฒนา การบริการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่ามหาวิทยาลัยมีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าใน 5 เรื่อง ได้แก่ บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้อบรมบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต บริการให้คำปรึกษา บริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ดังต่อไปนี้

1. เอกสารหรือหลักฐานการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. เอกสารหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
3. หลักฐานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ได้แก่ ประกาศ แผนพับ การประชาสัมพันธ์สิ่งพิมพ์ หรือ website ของมหาวิทยาลัย
4. ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่จัดหาเขาห้องสมุด หรือจัดให้บริการแก่นักศึกษา
5. หลักฐานโครงการความร่วมมือของมหาวิทยาลัยกับองค์กรต่างๆ ในการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
6. ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการบริการนักศึกษาและศิษย์เก่าจากฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะและมหาวิทยาลัย
7. รายชื่อหน่วยบริการและโครงการหรือกิจกรรมบริการที่แต่ละหน่วยจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการบริการที่ได้รับ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักศึกษา
3. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

4. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
5. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
6. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องข้างตนเป็นประจำทุกปี
8. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

คำอธิบายเพิ่มเติม

การติดตามประเมินผล หมายถึง การจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมทั้งที่ดำเนินการโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาประกอบด้วย วัตถุประสงค์ รูปแบบกิจกรรม จำนวนผู้เข้าร่วม ผลการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายจริงในการดำเนินงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินงาน 1 - 6 ข้อแรก	มีการดำเนินงาน 7 ข้อแรก	มีการดำเนินงานครบ 8 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ครบ 4 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่

1. ความรู้
2. ทักษะการคิด
3. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
4. ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และ
5. การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา
2. มีการส่งเสริมและติดตามผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้
2.1 กิจกรรมวิชาการ

- 2.2 กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
- 2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม
- 2.4 กิจกรรมนันทนาการ
- 2.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. มีการจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์การนักศึกษาตอผู้บริหารและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องของทุกสิ้นปีการศึกษา

4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ขอมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่า มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ อาทิ

1. คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

2. จำนวนและรายชื่อโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามประเภทกิจกรรม อาทิ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ ตลอดจนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. หลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา

4. เอกสารประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการส่งเสริมงานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

5. คู่มือนักศึกษาจากฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา

6. เอกสารรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาทั้งที่จัดโดยมหาวิทยาลัยและองค์การนักศึกษา

7. เอกสาร สื่อ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

2. มีการส่งเสริมใหม่มหาวิทยาลัยและองค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบทุกประเภทโดยอย่างน้อยต้องดำเนินการใน 5 ประเภท ดังนี้

- กิจกรรมวิชาการ
- กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม
- กิจกรรมนันทนาการ
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

ความหมายของกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ และความหมายของกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม เป็นดังนี้

กิจกรรมหรือการส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง การจัดกลุ่มกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่นเดียวกับกับกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม หมายถึง การจัดกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือกิจกรรมรักษาสีงแวดล้อมจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

3. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยมหาวิทยาลัยและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา

คำอธิบายเพิ่ม (สกอ.)

การติดตามประเมินผล หมายถึง การจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมทั้งที่ดำเนินการโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาประกอบด้วย วัตถุประสงค์ รูปแบบกิจกรรม จำนวนผู้เข้าร่วม ผลการดำเนินงาน ค่าใช้จ่ายจริงในการดำเนินงาน

การจัดกิจกรรม ควรมีการระบุ คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม วิธีการดำเนินการและประเมินผล

4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 4 ต่อเนื่อง หมายถึง นำผลการประเมินไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมทุกครั้งหลังการประเมิน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินงาน 1 – 2 ข้อแรก	มีการดำเนินงาน 3 ข้อแรก	มีการดำเนินงานครบ 4 ข้อ

**ตัวบ่งชี้ที่ 3.2.1 : ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษา
ต่อจำนวนนักศึกษา (ปีการศึกษา)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 60

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย

ร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด โดย ไม่นับนักศึกษาซ้ำ แม้ว่านักศึกษาคอนันต์จะเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาหลายโครงการก็ตาม

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{(จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม / โครงการพัฒนานักศึกษาในปีการศึกษานั้น)}}{\text{(จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 39	ร้อยละ 40 – ร้อยละ 59	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม / โครงการพัฒนานักศึกษาในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปีการศึกษานั้น

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามทุกมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ภายใต้จุดเน้นเฉพาะของแต่ละมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ผลงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญสามประการ คือ

1. มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน

2. คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย

3. ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนงยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
4. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
5. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
 - 4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ
 - 4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ
- 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและ ในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิต และวิจัย)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแ

นักวิจัยและ ทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมือ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการบูรณาการและสอดคล้องไปในแนวเดียวกัน กับภารกิจด้านอื่นของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนของมหาวิทยาลัย และ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างครบถ้วน และใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งคนควา หองปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ
4. มีกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์รวมกัน
5. มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัย มีการควบคุมนักวิจัยให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีการสร้างทีมวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับสากล

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนโครงการการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ตลอดจนระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูล หรือหลักฐานการจัดการจัดหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากรด้านอื่น ๆ ต่อการวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในลักษณะอื่น ๆ หรือ การนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนข้อมูลหรือหลักฐานการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย เป็นต้น
4. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยและทีมวิจัย
5. เอกสารหลักฐานความร่วมมือในการวิจัยกับหน่วยงานต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ขอ

1. มีการจัดทำระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนของมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งคนควาต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานวิจัย และงาน สรรค์
4. มีระบบและกลไกพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย
5. มีระบบสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้ง ภาครัฐ เอกชนและภาคอุตสาหกรรม

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 6 มีระบบและกลไกส่งเสริมความ รวบรวมระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐ เอกชนหรือภาคอุตสาหกรรม

ระบบและกลไก

ระบบ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ในที่นี้จะเน้น กระบวนการ ซึ่งหมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน ไม่ว่าจะ เป็นในรูปแบบของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรืออื่นๆ

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์กร หน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลผู้ดำเนินงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ครบ 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกมหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยต้องจัดระบบส่งเสริม สนับสนุน ให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้ แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้ และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
3. มีเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังนักวิชาการ นักศึกษา และชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัย
4. มีกลไกในการส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. คำสั่งหรือการมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือหน่วยงานจัดทำระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์รวมสารสนเทศงานวิจัยรวมทั้งระบบ intranet, internet และ website ที่เกี่ยวกับงานวิจัยของมหาวิทยาลัย
3. กระบวนการดำเนินการเพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ไปสู่วงการวิชาการ และการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหรือนักวิจัยกับองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย
5. เอกสารการดำเนินงานด้านการจัดการและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย

6. ระเบียบ กฎเกณฑ์ และหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวม คัดสรร เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัยไปยังทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งคณาจารย์ นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

7. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ในวงวิชาการ หรือนำไปใช้ประโยชน์

8. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้เพื่อประโยชน์ แก่ชุมชนและสังคมผ่านช่องทางต่างๆ

9. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้จดสิทธิบัตร หรือซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา

10. ชื่อเครือข่ายหรือหน่วยงานที่มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือทางวิชาการอันเป็นผลมาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ขอ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในวงวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์

2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้ และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์

3. มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องของทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

4. มีระบบและกลไกการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่ักวิจัยเจ้าของผลงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินงาน 1 - 2 ข้อ	มีการดำเนินงาน 3 ข้อ	มีการดำเนินงาน 4 - 5 ข้อ

**ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวน
อาจารย์ประจำ (ปีงบประมาณ)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 134,000 บาท

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเขา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดถึงจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ทั้งที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้เองและที่ได้รับจากภายนอก เพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการศึกษาคนควา ซึ่งเป็นที่ยอมรับ หรือมีการนำไปใช้ประโยชน์ และจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนอาจรวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ต่างๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ในกรณี ที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องมีงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและจำนวนเงินให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำให้ับรวมนักวิจัย และไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกเป็นเงินสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย และจากแหล่งทุนต่างๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย ดังนี้

2.1 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย โดยให้ับเฉพาะ วงเงินที่มีการเซ็นสัญญาับทุนวิจัยในปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่วงเงินที่เบิกจ่ายจริงกรณีที่มีการเซ็นสัญญาับทุนระยะโครงการ 2 ปี ทหารเฉลี่ย การแบ่งสัดส่วนกรณีมีผู้วิจัยจากหลายคณะหรือหลายสถาบัน ให้แบ่งสัดส่วนตามที่คณะหรือสถาบันตกลงกัน

2.2 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- หน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- หน่วยงานภาคเอกชน
- แหล่งอื่น ๆ

หมายเหตุ

1. เงินที่จัดสรรให้เพื่อการวิจัยครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดินและรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย โดยให้เฉพาะ วงเงินที่มีการเซ็นสัญญารับทุนวิจัยในปีงบประมาณนั้น ๆ ไม่ใช่วงเงินที่เบิกจ่ายจริง

สูตรในการคำนวณ :

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์มหาวิทยาลัยที่มีการเซ็นสัญญารับทุนวิจัยในปีงบประมาณ 2552 นั้น ๆ ไม่ใช่วงเงินที่เบิกจ่ายจริง ----- จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษา 2552
--

เกณฑ์การประเมิน :

- เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่าง 1 - 54,999.- บาท	55,000.-บาท - 79,999.- บาท	มากกว่าหรือเท่ากับ 80,000.-บาท

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

ตัวอย่างการคำนวณ

ในปีการศึกษา 2551 (ระหว่าง 1 มิถุนายน 2551 – 31 พฤษภาคม 2552) มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ได้จัดสรรทุนวิจัยให้กับคณาจารย์ต่าง ๆ จำนวน 10 คณะ รวมทั้งสิ้น 37,500,000 บาท โดยมีคณาจารย์ทำ สัญญารับทุนเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2551 ทั้งสิ้น 37,500,000 บาท นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้รับทุนสนับสนุน งานวิจัยจากภายนอกและลงนามในสัญญารับทุนเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2551 โดยเป็นทุนวิจัยต่อเนื่องเป็นเวลา 2 ปีในวงเงินทั้งสิ้น 90,000,000 บาท

มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) 490 คน โดยในปี การศึกษาดังกล่าวมีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 90 คน และนักวิจัยลาศึกษาต่อ 50 คน

เงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำเป็นดังนี้

จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
 $= 37,000,000 + 45,000,000 = 82,000,000$ บาท

ตัวหาร

จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง $= (1,903 - 90) + (490 - 50) = 2,253$

ดังนั้น เงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

$= \frac{82,000,000}{2,253} = 36,395.52$ บาท

2,253

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.1: ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 45

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย :

1. เปรียบเทียบอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ใน ปีงบประมาณ 2551 ทั้งจากภายในมหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยให้นำเสนอใน รูปร้อยละ

2. ทุนทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่ได้รับการ สนับสนุนจากภายในสถาบันสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้ คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้น ๆ

3. อาจารย์และนักวิจัยประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำทุกระดับ ได้แก่ อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์ พนักงาน รวมถึงจารย์พิเศษที่มีสัญญาการจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) และนักวิจัยประจำได้แก่ ข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัยที่มีสัญญาการจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) นับเฉพาะ

อาจารย์และนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริงในปีการศึกษา 2552 (ปฏิบัติงานจริงในปีการศึกษา 2552 และไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) ไม่รวมผู้ลาศึกษาต่อ

4. การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำท่านนั้นจะได้รับทุนมากกว่า 1 ทุน ในรอบปีการศึกษา 2551

สูตรในการคำนวณ :

$$\frac{\text{(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย/คณะในปีงบประมาณ 2552)}}{\text{(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ในปีการศึกษา 2552)}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 34	ร้อยละ 35 - ร้อยละ 49	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ปฏิบัติงานจริง ในปีการศึกษา 2552
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน

ในปีงบประมาณ 2552

ทั้งนี้ต้องรายงานข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี เช่น ถ้าประเมินในปีการศึกษา 2552 จะต้องรายงานข้อมูลของปีการศึกษา 2549, 2550 และ 2551

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.2: ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

ค่าเป้าหมาย \geq ร้อยละ 25

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย เทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อและไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลาย ครั้งในงบประมาณนั้นๆ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึงรวมถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

แหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย จำแนกดังนี้

- 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
- 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- 4) จากภาคเอกชน
- 5) จากแหล่งอื่น ๆ

สูตรการคำนวณ

$$\frac{(\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอก มหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ 2552})}{(\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษา 2552})} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 24	ร้อยละ 25 - ร้อยละ 39	มากกว่าร้อยละ 40

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกในงบประมาณนั้น และ ไม่นับซ้ำ แม้ว่าอาจารย์ประจำ หรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนวิจัยหลายครั้งในปีการศึกษานั้น ๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 : ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 40

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เป็นผลิตภาพของมหาวิทยาลัย เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของคณาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจ และสร้างระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร จะช่วยสนับสนุนในงานวิจัยและงานสร้างสรรค์มีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวน
อาจารย์ประจำและผลงานให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา
หรือ อนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ

1. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่องมากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียงครั้งเดียว โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่
ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
2. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารตอบรับแล้ว
3. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุมหรือสัมมนาวิชาการระดับชาติหรือ นานาชาติ หมายถึง
บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม
(proceeding)
4. การรายงานขอมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ใน
วารสารระดับต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียด ดังนี้
 - ชื่อ เล่มที่ และวัน เดือน ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
 - ชื่อบทความ และเลขหน้า
 - ชื่อผู้เขียน

5. การนับจำนวนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศให้นับเฉพาะที่ได้รับการจดทะเบียนในปีนั้น โดยไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน และไม่นับรวมการจดลิขสิทธิ์และการทะเบียนเครื่องหมายการค้า

สูตรการคำนวณ

(จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และหรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีงบประมาณ 2552)	x	100
(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษา 2552)		

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

การนำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติ หมายถึง การนำไปใช้ประโยชน์นอกสถาบันโดยหน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชนหรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้าไทย

การนำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติ ไม่ว่าจะเป็ผลงานจะเกิดขึ้นในปีใดก็ตาม หากนำมาใช้ประโยชน์ในปีนั้นสามารถนำมานับได้ แต่การนับจะไม่นับซ้ำ กรณีนำไปมาใช้ประโยชน์อย่างเดียวกันโดยหน่วยงานเดียวกัน

การนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ในทางการเรียนการสอนไม่นับเป็นการนำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติ การนับบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ให้นับเฉพาะบทความจากการวิจัยและนำไปใช้ตีพิมพ์เท่านั้น ไม่นับความทางวิชาการอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานวิจัย

ทรัพย์สินทางปัญญา หมายความว่ารวมถึง สิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ

งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ต้องเป็นงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

- เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 29	ร้อยละ 30 - ร้อยละ 39	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40

**ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 : ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือใน
ฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (ปีงบประมาณ)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 20

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การเผยแพร่ผลงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นมีหลายช่องทาง เริ่มตั้งแต่การเผยแพร่ในระดับมหาวิทยาลัย ระดับชาติ และระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยอาจส่งเสริมให้ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสเผยแพร่ในระบบสากลที่เป็นที่ยอมรับมากขึ้น และการได้รับอ้างอิงในระบบสากลดังกล่าวไม่ว่าจะเป็น refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติจะสะท้อนคุณภาพของผลงานวิจัย รวมทั้งเป็นการขยายฐานการเผยแพร่โดกวางขวางขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด รวมผู้ที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน referred journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยสามารถนับผลงานของนักวิจัยและผลงานของอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

หมายเหตุ

1. การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน referred journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ไม่นับซ้ำ แมวบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม
2. บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตรฐานสากลตามที่กำหนด โหนดเฉพาะที่เป็นบทความวิจัยเท่านั้น ได้แก่ “research article “ “ letter “ และ “ review “

สูตรการคำนวณ

$$\frac{(\text{จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือ
ในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีงบประมาณ 2552})}{(\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดและนักวิจัยในปีการศึกษา 2552})} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 14	ร้อยละ 15 - ร้อยละ 19	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

บทความอ้างอิง หมายถึง บทความที่ถูกอ้างอิงโดยงานวิจัยของผู้อื่น หากมีการอ้างอิงทุกปีให้นับผลงานอ้างอิงได้ทุกปี หากบทความดังกล่าวได้รับการอ้างอิงหลายครั้งในปีนั้น ให้นับได้เพียงครั้งเดียวในปีนั้น

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย/ มหาวิทยาลัยพึงให้ บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในदानที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ให้ทั้งองค์การ ภาครัฐและเอกชน องค์การอิสระ องค์การสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการวิชาการ มีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในดานต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ ทางดานการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับองค์การ ต่างๆ ซึ่งเป็นผลงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของมหาวิทยาลัยจากการให้บริการวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย
 - 5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริหารวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการวิจัย
- 5.2 รอยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนรวมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษาเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ
- 5.3 รอยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ
 - 5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของมหาวิทยาลัยในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ
- 5.4 รอยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

**ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน
(ปีการศึกษา)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อแรก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย อุดมศึกษามหาวิทยาลัยพึงมีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมที่เป็นรูปธรรม กำหนดเป้าหมายในการให้บริการวิชาการให้ชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนดำเนินงานในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิชา หน่วยงาน มีการติดตาม กำกับ สนับสนุน การปฏิบัติงานตามภารกิจตามบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มหาวิทยาลัยจัดระบบและกลไก เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
2. มีการกำหนดสัดส่วนภาระงานการบริการวิชาการแก่สังคมของบุคลากรตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัย
3. มีการประเมินผลการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมตามนโยบายและแผนงาน
4. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของความเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกัน และบูรณาการระหว่างบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย
5. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนา ปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคมให้เกิดประโยชน์ ต่อทั้งสังคมภายนอก และภารกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคม และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ตลอดจนระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบริการวิชาการแก่สังคม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานดำเนินการกำหนดสัดส่วนมาตรฐานภาระงานด้านการบริการวิชาการแก่คณาจารย์และบุคลากร
4. ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการบริการวิชาการ
5. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะในการบริการวิชาการแก่สังคม
6. แผนบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับกระบวนการเรียนการสอน การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่มีการนำความรู้ประสบการณ์จากการบริการวิชาการแก่สังคมมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

8. รายงานผลการประเมินสัมฤทธิ์ผลของการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคม กับการเรียน การสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคม
2. มีคณะกรรมการ คณะทำงานหรือหน่วยงานดำเนินการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามแผนที่กำหนด
3. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และหรือระเบียบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม
4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคม
6. มีการจัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียน การสอน หรือ การวิจัย หรือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยง และบูรณาการ ระหว่างการบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

1. เกณฑ์ทั่วไป

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 – 7 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1.1 : มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการ พัฒนาการเรียน การสอน และการวิจัย (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบาย

การที่สถาบันได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชน และ ประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการ /วิชาชีพมาใช้ในการเรียน การสอนและการวิจัย
2. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการ /วิชาชีพมาใช้ในการเรียน การสอน อย่างน้อย 1 โครงการ

3. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการ /วิชาชีพมาใช้ในการวิจัยอย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการ /วิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างน้อย 1 โครงการ
5. มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการวิจัยและการบริการวิชาการ /วิชาชีพอย่างน้อย 1 โครงการ

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 ข้อแรก	2 ข้อแรก	3 ข้อแรกขึ้นไป

ข้อมูลที่ต้องการ

1. แผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอน และการวิจัย
2. โครงการ กิจกรรม หรือหลักฐานที่แสดงว่าได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชนและประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน หรือการวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : ร้อยละของอาจารย์ประจำมีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษาเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ/วิชาชีพในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 40

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเขา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : อาจารย์พึงมีภาระงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมและดำเนินงานตามภาระงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมหาวิทยาลัยสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมสนับสนุน ให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ จัดทำกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการ และมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การนับจำนวนอาจารย์ที่มีส่วนรวมในการบริการวิชาการจะไม่นับซ้ำ แมวาอาจารย์ท่านนั้นมีส่วนรวมในกิจกรรมหรือโครงการบริการ วิชาการของมหาวิทยาลัยหลายกิจกรรมหรือหลายโครงการหรือเป็นที่ปรึกษาหรือกรรมการหลายตำแหน่ง และสามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย ดังนั้น ตัวเปรียบเทียบจึงเป็นจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

การให้บริการวิชาการแก่สังคมหมายถึงกิจกรรมโครงการให้บริการวิชาการแก่สังคมภายนอกหรือเป็นการจัดให้บริการ โดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

นับเฉพาะการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นวิทยากรที่อยู่ในแผนของสถาบัน และการเป็นกรรมการวิชาการวิชาชีพ ระดับกรมหรือหน่วยงานเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน หรือองค์กรระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 - ร้อยละ 14	ร้อยละ 15 - ร้อยละ 24	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 25

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 : ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 43

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคมและชุมชนหรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องของ (การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

หมายเหตุ : การนับจำนวน หากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

การนับจำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพ ให้นับเฉพาะโครงการ หรือในกรณีที่โครงการได้ระบุกิจกรรมไว้ชัดเจนให้นับกิจกรรมแทนโครงการได้ แต่ทั้งนี้ ทุกกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลา กลุ่มผู้เข้ารับบริการและผลการประเมินทุกกิจกรรม สามารถนับเข้าได้ ถ้าเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการกับกลุ่มคนที่แตกต่างกัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1 – ร้อยละ 19	ร้อยละ 20 – ร้อยละ 29	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30

**ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1: ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่อ
อาจารย์ประจำ (ปีการศึกษา)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 68 ,000 บาท

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้กับทุกโครงการ/กิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนสังคม โดยไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ ต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับบอจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ในการนับโครงการ/ กิจกรรมในการบริการวิชาการ และวิชาชีพแก่ชุมชน ที่ไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ ให้นับรวมถึงโครงการ/ กิจกรรมในการ บริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชน สังคม ที่มีการเรียกเก็บเงินจากผู้รับบริการในลักษณะที่เป็นการดำเนินการในเชิงธุรกิจหรือการดำเนินการเพื่อ มุ่งแสวงหาผลกำไรเป็นหลักได้ด้วย

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการบริการวิชาการและวิชาชีพ

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์ และสถานที่ เป็นต้น

สูตรการคำนวณ

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการเพื่อสังคมในปีการศึกษานั้น
จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
---------	---------	---------

ระหว่าง 1 - 4,999 บาท/คน	ระหว่าง 5,000-7,499 บาท/คน	มากกว่าหรือเท่ากับ 7,500 บาท/คน
--------------------------	----------------------------	---------------------------------

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือ สังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. มูลค่าที่เกิดขึ้นจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา รวมทั้งค่าวัสดุอุปกรณ์ และค่าแรงงานที่ใช้เพื่อประกอบกรให้บริการวิชาการในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 : ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 85

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นการตอบสนองและแสดงรับผิดชอบตอสังคมซึ่งถือเป็นบทบาทของมหาวิทยาลัยตามหลักการสากลของการอุดมศึกษา การตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้งประชาชนผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งการสำรวจความพึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจตาดานกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
2. ความพึงพอใจตาดานเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ความพึงพอใจตาดานสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความพึงพอใจตาดคุณภาพการให้บริการ

แต่สำหรับมหาวิทยาลัย นอกจากความพึงพอใจในสี่ประเด็นข้างตนแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจตาดบทบาทของมหาวิทยาลัย 3 ดาด คือ การเป็นผู้เตือนสติสังคม การชี้แนะสังคม และการตอบสนองตอดความต้องการของสังคม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 65 - ร้อยละ 74	ร้อยละ 75 - ร้อยละ 84	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 85

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดังนั้น มหาวิทยาลัย จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมี จุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละมหาวิทยาลัย และมีการบูรณาการเข้ากับการ ผลิตบัณฑิต งานวิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบาย ด้านการส่งเสริม ด้านการสนับสนุน ด้านการสร้าง มาตรฐาน และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเชื่อมโยงความรู้อันสูงส่ง อันจะเป็นกลไกในการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นราก ฐานการพัฒนา องค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องคการมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
4. ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องคการมหาชน)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 - 6.1.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม ต่อจำนวนนักศึกษา (ปีงบประมาณ)
 - 6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ (ปีงบประมาณ)

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการปรับใช้ ศิลปวัฒนธรรม ต่างประเทศ โดยมีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติงานภายในและภายนอกตามจุดเน้นของ มหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริม การบูรณาการ ศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายและแผนงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรม
3. มหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนงบประมาณ การจัดหาแหล่งทุนเพื่อการดำเนินงานด้าน ศิลปวัฒนธรรม
4. มหาวิทยาลัยมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. มหาวิทยาลัยมีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม
6. มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจน การประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ตลอดจนระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศิลปวัฒนธรรม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือ มอบหมาย ผู้รับผิดชอบ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคม ข้อมูลและหลักฐานการจัดกิจกรรมด้าน ศิลปะและวัฒนธรรม การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและงานสร้างสรรค์ด้าน ศิลปวัฒนธรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือและการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการกำหนด หรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและ นานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้ และมีแผนงานรองรับ
2. มีการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นโยบายสอดคล้องกับแผนงานและการดำเนินกิจกรรม อย่างต่อเนื่อง
3. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับภารกิจด้านอื่น ๆ
4. มีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ อาทิ การจัดทำ ฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม การสร้างบรรยากาศศิลปะและวัฒนธรรม การจัดกิจกรรม ประชุม เสวนาทาง วิชาการ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 4 มีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติ หรือนานาชาติ อาทิ การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม การสร้างบรรยากาศศิลปะและวัฒนธรรม การจัดกิจกรรม ประชุม เสวนาทางวิชาการ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง

5. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

6. มีการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ มีสถานที่หรือเวทีแสดงผลงาน จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ มีความร่วมมือในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 6 มีการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติหรือนานาชาติ อาทิ มีสถานที่หรือเวทีแสดงผลงาน จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ มีความร่วมมือในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 - 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1.1: ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนโครงการนักศึกษาทั้งหมด (ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 1.90

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย :

1. เปรียบเทียบโครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างเสริมวัฒนธรรม รวมถึงศิลปวัฒนธรรมและชีวิตวัฒนธรรมให้นักศึกษา ทั้งนี้ในการสนับสนุนดังกล่าวอาจกระทำโดยผ่านกระบวนการสร้างบัณฑิต งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ หรืออาจเป็นการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง กับจำนวนโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด แสดงในรูปร้อยละ

2. ลักษณะโครงการหรือกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่

2.1 โครงการ/ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต คือ อาหาร พื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ ในชีวิตประจำวัน บ้านเรือน หรือ การตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือ วัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการ ที่หน่วยงาน จัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาชวา นกกรงหัวจุก การประกวดทำอาหารไทย เป็น

ต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของ กิจกรรมหลักอื่น ๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารที่บ้าน ในงานสัมมนาในระดับต่างๆ หรือ การรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบยูนิฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

2.2 โครงการ/ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในชนบทร่วมประเพณีไทย ทั้งของท้องถิ่นและของชาติ ชนบทร่วมประเพณี หมายถึง แบบแผนการประพฤติปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่างๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้ความ เข้าใจที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อ และค่านิยม เพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติ อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ตัวอย่างกิจกรรมได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

2.3 โครงการ/ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้จับได้ ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์ และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษาการทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันรายการส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจ ตลอดจน การสร้างบรรยากาศ ที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

2.4 โครงการ/ กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและ คุณธรรมจริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่างๆ ที่เรื่องนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริม ให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทย หรือประเพณีไทย หรือ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่า และคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิตการเข้าค่าย/ กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียนนักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

2.5 โครงการ/ กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทย และพื้นบ้าน ศิลปะการแสดง ของไทยและพื้นบ้าน ประติมากรรมไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ อาจเป็นโครงการ/ กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่างๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้าน ต่างๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

2.6 การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่น ๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้น การจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์ การเรียนรู้ วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประติมากรรม งานหัตถกรรมศิลปกรรมต่างๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดง ภาพยนตร์ ภาพถ่าย ภาพเขียน นิทรรศการวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่น ๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่างๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่างๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

3. กรณีงานที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันช่วย ให้สามารถนับได้

4. จำนวนโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมที่สถานอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาทั้งด้านการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ ที่จัดให้นักศึกษา ในปีงบประมาณ 2552

สูตรการคำนวณ

$$\frac{(\text{จำนวนโครงการ / กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมในปีงบประมาณนั้น})}{(\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น})} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 1.4	ร้อยละ 15 – ร้อยละ 1.9	มากกว่าหรือเท่ากับ 2.0

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมในปีงบประมาณนั้น
2. จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า (ปีงบประมาณ)

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1.2: ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต้องบ่งบ่งดำเนินการ (ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 3.40

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย :

1. เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมกับงบดำเนินการ ในปีงบประมาณ 2552 แสดงในรูปร้อยละ
2. ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่มหาวิทยาลัยใช้ไปเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมเทียบงบดำเนินการ
3. ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

5. งบดำเนินการ หมายถึง เงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการให้คิดจากงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ทั้งนี้ ให้คิดมูลค่า (in-kind) ด้วย

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{(จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าใช้จ่ายที่ใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในปีงบประมาณ 2552)}}{\text{(งบดำเนินการในปีงบประมาณ 2552)}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
0.01-0.49 % ของงบดำเนินการ	0.50-0.99 % ของงบดำเนินการ	มากกว่าหรือ เท่ากับ 1 % ของงบดำเนินการ

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนค่าใช้จ่าย ที่มหาวิทยาลัยใช้ไปในการอนุรักษ์ พัฒนา และเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีการศึกษา 2551
2. ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการที่มหาวิทยาลัยได้ใช้เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีงบประมาณ 2552
3. งบดำเนินการในปีงบประมาณ 2552
ทั้งนี้ต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวย้อนหลัง 3 ปี เช่น ถ้าประเมินในปีการศึกษา 2552 จะต้องรายงานข้อมูลของปีการศึกษา 2549 , 2550 และ 2551

หมายเหตุ

1. นับค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้จริง ไม่ใช่ที่ตั้งงบประมาณ
2. นับเฉพาะโครงการที่มหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการ

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของมหาวิทยาลัยการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่มหาวิทยาลัยจะ ทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติ ราชการ สำนักงาน-คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 7.1 สภามหาวิทยาลัยใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดัน มหาวิทยาลัยให้แข่งขันได้ในระดับสากล
- 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย
- 7.3 มีการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่สองนครการเรียนรู้
- 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
 - 7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 - 7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ
 - 7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย
- 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเขามามีส่วนรวมในการพัฒนา มหาวิทยาลัย
- 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ
- 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา
- 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

**ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : มีการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันองค์กรให้
แข่งขันได้ในระดับสากล (ปีการศึกษา)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของสถานศึกษาจะมีทิศทางที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่ามีสภามหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบ ให้ความสำคัญ และโปร่งใส ติดตามกำกับดูแลสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด มีส่วนรวมในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ นโยบายของมหาวิทยาลัย ดูแลติดตามกำกับภารกิจการดำเนินงานของสถานศึกษา มีการประชุมสภามหาวิทยาลัยการศึกษาอย่างสม่ำเสมอพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะรายงานทางการเงินที่มหาวิทยาลัยนำเสนอ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. สภามหาวิทยาลัยกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของมหาวิทยาลัยร่วมกับมหาวิทยาลัย
2. สภามหาวิทยาลัยติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญของภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย อย่างครบถ้วน
3. มีการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผนในการประชุมแต่ละครั้ง มีการประชุมเขารวมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และต้องส่งเอกสารให้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม
4. มีการประเมินงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุด โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและตกลงกันไวล่วงหน้า
5. สภาสภามบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรม การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและมีการตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น
6. มีการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย และเปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนการประชุม รายงานการประชุม และเอกสารประกอบการประชุมสภามหาวิทยาลัย
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ร้อยละของจำนวนครั้ง และร้อยละของการเขารวมประชุมของกรรมการในการประชุมจริงของสภามหาวิทยาลัย หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย 85
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่ามหาวิทยาลัยมีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรมภายในองค์กร การเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบสภามหาวิทยาลัย ตลอดจนการเปิดเผยผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยต่อสาธารณชน เป็นต้น

4. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสภามหาวิทยาลัยมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย เช่น เกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัย รวมทั้งรายงานการนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัย

5. ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างสภามหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในการพัฒนายุทธศาสตร์นโยบาย และแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศและการแข่งขันได้

6. ความสำเร็จของการถ่ายทอดนโยบายหรือทิศทางการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของสภามหาวิทยาลัยไปสู่มหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ขอ

1. สภาสภามหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย
2. สภามหาวิทยาลัยมีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยมากกว่าปีละ 2 ครั้ง
3. มีการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุม แต่ครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยมีการส่งเอกสารให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อย 7 วัน ก่อนการประชุม
4. สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
5. สภามหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 3 ขอ	มีการดำเนินการ 4 ขอ	มีการดำเนินการครบ 5 ขอ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับขององค์กร (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 4 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยคือผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัยนั้นๆ หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดีมีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเขามามีส่วนรวมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของมหาวิทยาลัยไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้มหาวิทยาลัยเจริญรุดหน้า อย่างรวดเร็ว

แนวปฏิบัติที่ดี

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูล สารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนามหาวิทยาลัย
2. มีความสามารถในการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีธรรมาภิบาล มีความสามารถในการกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของมหาวิทยาลัย และสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความสามารถด้านการบริหารงานงบประมาณ บริหารรายได้ บริหารงานบุคคล และทรัพยากรอื่น ๆ
5. สนับสนุนให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสมและจูงใจให้รักมหาวิทยาลัย
6. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติและมีจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานและ/ หรือหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพัฒนาสมรรถนะและ ภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับของมหาวิทยาลัย และหลักฐานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนกิจกรรมหรือโครงการการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารมหาวิทยาลัย ตลอดจน หลักเกณฑ์ ระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารมหาวิทยาลัย เช่น หลักเกณฑ์ การประเมินผลการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและรางวัลด้านการบริหารของผู้บริหาร
4. รายงานผลการประเมินผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ
5. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำ
6. ความสำเร็จของแผนพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหาร และการเตรียมผู้บริหารในอนาคต
7. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร และสภามหาวิทยาลัยที่มีต่อการบริหารงานมหาวิทยาลัยของผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกระบวนการสรรหาผู้บริหารที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. ผู้บริหารดำเนินการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลและใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในมหาวิทยาลัย
4. มีการจัดทำแผนและกลไกการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมิน และดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบ 4 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มาตรฐานอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กร สามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุมุมมอง การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร การกำหนดแนว วิธีปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

แนวทางปฏิบัติที่ดี

1. มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนและกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของมหาวิทยาลัยรับทราบและเข้าใจตรงกันอย่างทั่วถึง
2. มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผนและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้ตามระบบ PDCA อย่างต่อเนื่อง
3. มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกในการนำเอาผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอก ด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย
4. มหาวิทยาลัยมีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยและสังคม รวมทั้งมีการเผยแพร่ให้สังคมรับทราบ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารงานด้านจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก ด้านการจัดการความรู้ ฐานข้อมูลด้านการจัดการความรู้ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน เอกสารและสื่อเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

4. จำนวนบุคลากรและหน่วยงานที่มีการนำความรู้ด้านการจัดการความรู้ไปใช้ ในการปฏิบัติงาน
5. จำนวนชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้
6. จำนวนองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ไดจากการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย
7. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงความสำเร็จในการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย เช่น จำนวนรางวัลต่าง ๆ ที่บุคลากรได้รับจากการจัดการความรู้ ประสิทธิภาพของการทำงานที่เพิ่มขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้ เพื่อมุ่งสูงองค์กรแห่งการเรียนรู้ และประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้ประชาคมของมหาวิทยาลัยรับทราบ
2. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50
3. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ร้อยละ 100
4. มีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการจัดการความรู้
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้ เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการปกติและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 – 5 ข้อ

หมายเหตุ – การรายงานผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้นี้ ถ้าเป็น ก.พ.ร. และ สมศ. ให้ใช้ข้อมูลตาม ปีงบประมาณ ถ้าเป็นการรายงานผลการดำเนินงานต่อ สกอ. ให้ใช้ข้อมูลตามปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 4 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้น ถ้ามหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่มีคุณภาพมีความรักองค์กร มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการมอบหมายงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตาม ศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงานองค์กรมีการ พัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะธำรงรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กร ตลอดไป

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดเตรียมบุคลากร พัฒนา และรักษาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ (มีการวิเคราะห์การเขออกของบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภทของมหาวิทยาลัย)
2. มีการวิเคราะห์ภาระงานและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับใหม่มีความรู้ ความสามารถตรงกับภารกิจและสาขาวิชาชีพ ทั้งด้านการฝึกอบรม การเข้าร่วมประชุมหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การศึกษาต่อ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพและความสามารถสูงให้ประสบความสำเร็จ
3. มีการมอบหมายงานให้เป็นไปตามภารกิจของมหาวิทยาลัยและตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
4. มีคู่มือการปฏิบัติงาน มีการให้โอกาสบุคลากรทุกคนก้าวหน้าในการทำงาน โดยมีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ทุกสายงาน
5. มีการจัดสวัสดิการและสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่บุคลากร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีที่จะทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
6. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กรและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน
ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ
ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย เช่น หลักเกณฑ์การรับเข้า สวัสดิการ
และสิทธิประโยชน์ ระบบพิจารณาความดี ความชอบ เป็นต้น
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักด้านการ
บริหารทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูลบุคลากรของมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน
ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน
4. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและเลื่อนตำแหน่ง เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การเข
ารวมประชุมวิชาการ ตลอดจนการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่งวิชาการ
5. สถิติการเขากออก (turnover) ของบุคลากรทุกประเภท
6. สถิติเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากร
7. ความสำเร็จในการบรรลุแผนการพัฒนากุศลกรทุกกลุ่ม ทั้งแผนระยะสั้น ระยะปานกลาง และ
ระยะยาว
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับ และนำผลการประเมินไปปรับปรุง
9. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ระดับความสำเร็จของการ
ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย ระดับชาติ และ
นานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรมภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน
เช่น การสรรหา การจัดวางคนลงตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่ง การสนับสนุนเขารวมประชุม
ฝึกอบรมและหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ มาตรการ
ลงโทษ รวมทั้งการพัฒนา และรักษากุศลกรที่มีคุณภาพ
3. มีระบบสวัสดิการและเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีให้บุคลากรทำงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
4. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จและก้าวหน้า
ในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน
5. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ
6. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุง
พัฒนา เพื่อใหดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อแรก

**ตัวบ่งชี้ที่ 7.4.1: ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งใน
ประเทศและต่างประเทศ (ปีการศึกษา)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ร้อยละ 60

ชนิดของตัวบ่งชี้: ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

ร้อยละอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการ ทั้งในและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ การจางานของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการ ในแต่ละปีการศึกษาจะไม่นับซ้ำ ถึงแม้ว่าอาจารย์ผู้นั้นจะเข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานหลายครั้ง

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ ได้แก่

1. ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการ ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชา
2. การแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติ
3. งานที่ได้รับสิทธิบัตร / อนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ
4. การแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา หรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของผลงาน หรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น
5. สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรม และจิตรกรรม

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการใน
ปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 39	ร้อยละ 40 – ร้อยละ 59	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 60

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น เฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง
2. จำนวนอาจารย์ประจำที่นำเสนอผลงานทางวิชาการในประเทศ ในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนอาจารย์ประจำที่นำเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น

**ตัวบ่งชี้ที่ 7.4.2 : งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่อ
อาจารย์ประจำ (ปีงบประมาณ)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : $\geq 15,000$ บาท

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

จำนวนเงินที่มหาวิทยาลัยจัดสรรเพื่อพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่อจำนวน
อาจารย์ประจำ นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

เงินที่มหาวิทยาลัยจัดสรรเพื่อพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่เงินที่ใช้เพื่อ

1. การส่งบุคลากรไปศึกษาต่อ
2. การส่งบุคลากรไปอบรม หรือดูงาน
3. การฝึกอบรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์

สูตรการคำนวณ

งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 นั้น
จำนวนอาจารย์ประจำในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 นั้น

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระหว่าง 1-9,999 บาท/คน	ระหว่าง 10,000-14,999 บาท/คน	มากกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท/คน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย
2. จำนวนเงินที่มหาวิทยาลัยจัดสรรสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ในประเทศ ในปีงบประมาณนั้น
3. จำนวนเงินที่มหาวิทยาลัยจัดสรรสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ในต่างประเทศในปีงบประมาณนั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4.3 : ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 80

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพในประเทศและต่างประเทศ ต่อบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด โดยนับรวมบุคลากรที่ลาศึกษาต่อด้วย แต่จะไม่นับซ้ำแม้ว่าบุคลากรสายสนับสนุนท่านนั้น จะได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพหลายครั้งในปีการศึกษานั้น ก็ตาม

บุคลากรสายสนับสนุน (Non-academic) หมายถึง บุคลากรสายช่วยวิชาการ สายการจัดการและธุรการ การพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ได้แก่

1. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปศึกษาต่อ
2. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปอบรม สัมมนาหรือดูงาน
3. การฝึกอบรมที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสายสนับสนุน

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 54	ร้อยละ 55 – ร้อยละ 79	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น นับรวมบุคลากรสายสนับสนุนที่ลาศึกษาต่อด้วย
2. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพในประเทศในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพในต่างประเทศในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 : ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจุบันำเขา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ ควรต้องพัฒนาขึ้นจากนโยบายและการวางแผนระดับมหาวิทยาลัยเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงาน ตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา ทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้มีระบบ ป้องกันสิทธิและความปลอดภัยของข้อมูลและสารสนเทศ มีระบบสำรองและกู้คืน ตลอดจนเป็นระบบที่มีแผน จัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลและประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
4. รายงานการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปใช้ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. มีการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
4. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
5. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล
6. มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลของมหาวิทยาลัยผ่านระบบเครือข่ายกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามรูปแบบมาตรฐานที่กำหนด

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานในตัวบ่งชี้ครอบคลุมระบบฐานข้อมูลทั้ง 3 ด้าน ได้แก่การบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัยและผู้บริหารสามารถใช้งานข้อมูลดังกล่าวในการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 - 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 : ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารที่มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยในทางตรงหรือทางอ้อม การที่มหาวิทยาลัยจะมีระบบการบริหารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นนั้น พิจารณาจากการที่มหาวิทยาลัยมีระบบการทำงานที่เป็นไปตามหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ที่มีการประยุกต์ใช้ในระดับสากล 5 ประการ ดังนี้

1. มีการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในภารกิจที่หน่วยงานดำเนินการโดยมีช่องทางในการให้ข้อมูล ข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ และประชาชน
2. มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ
3. มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการปรับปรุงระบบ การให้บริการประชาชน การปรับปรุงระบบการจัดการของมหาวิทยาลัย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับ บริการ ประชาชนหรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
4. มีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายต่าง ๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อรวมกำหนดทิศทางนโยบายของ มหาวิทยาลัย การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
5. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยได้มีการจัดกระบวนการหรือกลไกที่เป็นรูปธรรมให้ ภาคประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าร่วมในการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงานและ ผลสำเร็จ ในการทำงานของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานการดำเนินงานในเรื่องการเปิดเผยข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส อย่างน้อย 5 ช่อง ทาง จากเอกสารตีพิมพ์ แผ่นพับ จดหมายข่าว ประกาศ เว็บไซต์ การโฆษณา โลโก้ การจัดนิทรรศการ การ แลกงชา
2. หลักฐานการมีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ตู้รับฟังความ- คิดเห็น ศูนย์ข้อมูล หองสมุด หมายเลขโทรศัพท์สายด่วน ตู้ปณ.เพื่อรับเรื่องร้องเรียน การจัดเวทีรับฟังความ คิดเห็น เว็บไซต์ เว็บบอร์ด
3. หลักฐานการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน ดังนี้

- 3.1 มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม และประมวลผลข้อมูลที่ไต่จากการรับฟังความคิดเห็น
- 3.2 มีผลสรุปจากระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
- 3.3 มีบันทึกขอความ หรือรายงานการประชุม หรือการจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ที่แสดงว่ามี การนำเสนอผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไปกำหนด แนวทาง หรือแผนการบริหารงาน
4. หลักฐานการมีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ดังนี้
 - 4.1 คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษาภาคประชาชน
 - 4.2 รายชื่อหน่วยงานหรือองค์กรหรือบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
 - 4.3 รายงานการประชุมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของที่ปรึกษาภาคประชาชน
 - 4.4 การจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ระหว่างมหาวิทยาลัยที่ปรึกษาภาคประชาชน
5. หลักฐานการมีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน โดยมีการดำเนินงาน อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้
 - 5.1 ช่องทาง รูปแบบ รอบระยะเวลาการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชนที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน
 - 5.2 กิจกรรมหรือแผนงานหรือโครงการหรือประเด็นหรือเรื่องที่มีการตรวจสอบ โดยภาคประชาชน
 - 5.3 รายงานผลการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส ผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ นิทรรศการ
2. มีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางที่เปิดเผยและเป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วถึง อย่างน้อย 3 ช่องทาง
3. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
4. มีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และชัดเจน เช่น จัดประชุมร่วมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 : ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติ หรือนานาชาติ (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : \geq ร้อยละ 2

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยพึงส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างและพัฒนาผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัย และความเป็นเลิศทางวิชาการ การส่งเสริมให้คณาจารย์ได้เสนอผลงานในเวทีต่างๆ จนได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติ หรือนานาชาติ จะเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์สร้างผลงานที่มีคุณภาพและเป็นเกียรติภูมิต่อตนเอง มหาวิทยาลัย และประเทศชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อาจารย์ประจำให้
นับรวมนักวิจัยและการนับผู้ใดรางวัลสามารถนับซ้ำได้หากได้รับหลายรางวัลและสามารถนับรวมอาจารย์
ประจำ และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

- เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการวิจัย

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.1 - ร้อยละ 0.99	ร้อยละ 1 - ร้อยละ 1.99	1. มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 2 และ 2. อย่างน้อยร้อยละ 50 ของผู้ที่ได้รับ รางวัลในข้อ 1 เป็นรางวัลด้านการ วิจัย หมายเหตุ กรณีใดข้อ 1 แต่ไม่ ใดข้อ 2 ถือว่าได้คะแนน 2

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

ในรอบปีการศึกษา 2551มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)1903 คน บุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัยทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)490 คน โดยในปีการศึกษาดังกล่าวมีอาจารย์ลาศึกษาต่อ 90 คนและนักวิจัยลาศึกษาต่อ 50 คน ในรอบปีการศึกษาดังกล่าว อาจารย์และนักวิจัยของมหาวิทยาลัยได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติในด้านการวิจัย 56 คน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม 27 คน และด้านอื่นๆจำนวน 2 คน ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ เป็นดังนี้

ตัวตั้ง จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย)ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติรวมทุกประเภท =56+27 +2 = 85 คน

ตัวหาร จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด (ที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) =
1903+490=2393 คน

สูตรในการคำนวณ

จำนวนอาจารย์ประจำรวมนักวิจัยที่ได้รับผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติรวมทุกประเภท x100

จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด (ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)

ดังนั้น ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

$$= \frac{85}{2393} \times 100 = 3.55 \%$$

2393

สำหรับเกณฑ์คะแนน 3 ในข้อ 2 ของกลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการวิจัยให้คำนวณ ดังนี้

ตัวตั้ง จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย) ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติรวมด้านการวิจัย = 56 คน

ตัวหาร จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย) ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติรวมทุกประเภท = $56 + 27 + 2 = 85$ คน

สูตรในการคำนวณ

จำนวนอาจารย์ประจำรวมนักวิจัยที่ได้รับผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติรวมด้านการวิจัย x100

จำนวนอาจารย์ประจำรวมนักวิจัยที่ได้รับผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติรวมทุกประเภท

ดังนั้นร้อยละของผู้ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพ ต้องเป็นรางวัลด้านการวิจัย

$$= \frac{56}{85} \times 100 = 65.88 \%$$

85

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 : มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา(ปีการศึกษา)

คำนำหน้า 1

เป้าหมาย : 5 ข้อแรก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เพื่อใหม่มหาวิทยาลัยมีระบบในการบริหารความเสี่ยงโดยการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ขอบบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) ให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตใหญ่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบโดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการ ควรมีผู้บริหารระดับสูง และตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย
2. การระบุความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ควรประกอบด้วยความเสี่ยงที่ครอบคลุมในด้านต่างๆ ดังนี้
2) ความเสี่ยงด้านงบประมาณ

- 3) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์
- 4) ความเสี่ยงด้านนโยบาย
- 5) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน
- 6) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก

3. การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง สามารถพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากสูงมายังต่ำ เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายองค์กร ได้อย่างขึ้น

4. มาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม สามารถใช้แนวคิดของ 4 T เขามาช่วย คือ Take : ยอมรับ Treat : ลดหรือควบคุม Transfer : โอน หรือกระจาย Terminate : หยุดหรือหลีกเลี่ยง

5. สามารถบูรณาการความเสี่ยงและระบบการควบคุมภายใน เพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุม หรือลดโอกาสของความสูญเสียทั้งในแง่โอกาสและผลกระทบได้

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. โครงการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ขอบบังคับ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน / คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ พรอมเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

4. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจสูงสุดของมหาวิทยาลัย รายงานการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง รายงานขั้นตอน หรือรายละเอียดการดำเนินงานตามแผน รายงานผลการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง และผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย เอกสารการประเมินผล การนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในมหาวิทยาลัย/ สำนัก

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนทุกหน่วยงานในสังกัดรวมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย หรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยง

2. มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลว หรือ ลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารงาน และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง

3. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยแผนดังกล่าวต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับในด้านการบริหารความเสี่ยง และการดำเนินการแก้ไขลดหรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4. มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง

5. มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจนมีการกำหนดแนวทางและขอเสนอแนะในการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยงโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 : ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อแรก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล หมายถึง ความสำเร็จที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานภายใน โดยจะต้องจัดให้มีระบบในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ ตัวบ่งชี้ตามพันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบกำหนดแผนตัวบ่งชี้ของงานและเป้าหมายในระดับหน่วยงานจนถึงระดับบุคคล และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงาน รวมถึงจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานที่แสดงความว่ามหาวิทยาลัยได้จัดทำแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลและแผนงานการประเมินผลภายในมหาวิทยาลัย
2. หลักฐานแสดงการทบทวนวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์
3. หลักฐานแสดงการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะ หรือเทียบเท่า
4. หลักฐานแสดงถึงการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายและการจัดทำคำรับรองระหว่างผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยกับผู้บริหารระดับคณะ
5. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ และเป้าหมาย
6. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการตามระบบติดตามและประเมินผลที่กำหนดไว้ครบถ้วน และสม่ำเสมอ
7. บันทึกหรือรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
8. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่มีการประเมินผลการดำเนินงาน และมีผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว
9. หลักฐานที่แสดงถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรสิ่งจูงใจ โดยมีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรสิ่งจูงใจ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลภายในมหาวิทยาลัย
2. มีแผนงานการประเมินผลภายในมหาวิทยาลัย
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
4. มีการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า โดยกำหนดเป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
5. มีการยืนยันวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในระดับคณะหรือเทียบเท่า
6. มีระบบในการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรองของผู้บริหารระดับ
ต่าง ๆ
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรอง
8. มีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหาร ไปเชื่อมโยงกับระบบการสร้างความตั้งใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบ 8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัยการศึกษา โดยปกติแหล่งเงินทุนของมหาวิทยาลัยการศึกษาได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้เช่น ค่าเล่าเรียนของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยการศึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่มหาวิทยาลัยใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยการศึกษาภายหลังจากหักงบดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการทางการเงินของสถานศึกษาที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใฝ่ดีเงินอย่างคุ้มค่ามีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติราชการของสถานศึกษาประจำปี
3. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
5. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
6. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
7. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณ
อย่างมีประสิทธิภาพ
- 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกัน (ปีงบประมาณ)
 - 8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)
 - 8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)
 - 8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องดำเนินการ

**ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และ
งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ (ปีงบประมาณ)**

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : ครบ 7 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางการเงิน มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงานโดยพิจารณาจากทุกแหล่งเงินทุน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้จากค่าบำรุงการศึกษา รวมทั้งรายได้อื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยได้รับ มีการนำเงินรายได้ไปจัดสรรอย่างเป็นระบบ มีระบบฐานข้อมูลทางการเงิน แยกค่าใช้จ่ายตามหมวดต่างๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีการนำระบบโปรแกรมสามมิติทางการเงินมาใช้ รวมทั้งมีผู้ตรวจสอบการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องสามารถทราบข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทั้งหมดทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนาบุคลากร เช่น ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา ค่าใช้จ่าย ในการวิจัย ค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัยในการบริการวิชาการวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ สิทธิประโยชน์ต่อนักศึกษา งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อนักศึกษา ระดับความสำเร็จของการประหยัดงบประมาณ รายงานลงทุน ค่าใช้จ่าย ด้านไฟฟ้าน้ำมันเชื้อเพลิง งบประมาณที่ประหยัดได้ รอยละเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบประมาณดำเนินการ และต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตรายหลักสูตร

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของมหาวิทยาลัย ในทุก ๆ ด้าน ทั้งการผลิตบัณฑิต งานวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้ง ส่งเสริมยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ทั้งในสวนของการจัดหาแหล่งเงิน วิธีการที่ใดมาซึ่งแหล่งเงิน รวมทั้งวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ ตลอดเวลา และสามารถนำข้อมูลให้แต่ละหน่วยงานนำมาใช้ในการบริหาร และการตัดสินใจ
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงสถานะทางการเงินของมหาวิทยาลัย สามารถปดงบบัญชีได้อย่างน้อยทุก 6 เดือน และเสนอข้อมูลใหญ่ผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ในภาพรวมขององค์กร รวมทั้งการนำเสนอรายงานฐานะทางการเงินให้สภามหาวิทยาลัยทราบอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง
5. รายงานทางการเงิน สามารถบ่งชี้ถึงข้อมูลทางการเงินทุกด้านที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก เพื่อตรวจ ติดตาม การใช้จ่ายเงินของทุกหน่วยงานย่อย ให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแก่งานหน่วยงานย่อย รวมทั้งเสนอผลการตรวจสอบภายในและภายนอกให้คณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัย

7. ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับรายงานทางการเงิน และข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ตลอดจนขอเสนอแนะอื่นๆจากสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงต่อไปนี้ :

1. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และแผนยุทธศาสตร์ทางการเงินของมหาวิทยาลัย
2. งบประมาณประจำปี ของมหาวิทยาลัย
3. แหล่งของงบประมาณรายได้ จากแหล่งต่างๆ
4. การจัดสรร งบประมาณ ค่าใช้จ่าย ให้กับหน่วยงาน
5. วิธีการใช้จ่าย การบันทึกบัญชี การติดตามผลการใช้จ่ายเงินของหน่วยงาน
6. ผลจากการจัดทำระบบบัญชีสามมิติของมหาวิทยาลัย
7. ฐานข้อมูลทางการเงินของมหาวิทยาลัย
8. รายงานทางการเงินของมหาวิทยาลัย และการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการตัดสินใจ
9. การคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา ต้นทุนผลผลิต
10. รายงานฐานะทางการเงินต่อสภามหาวิทยาลัย และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน แผนการจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจ และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบ 7 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 : มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน (ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 3 ข้อแรก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารงานโดยการบูรณาการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การบริหารงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกยุคปัจจุบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกันของมหาวิทยาลัย พร้อมเป้าหมายและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยรวมกันของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ขอบบังคับ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมกันของมหาวิทยาลัย เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก รายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรรวมกันของมหาวิทยาลัย ระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่เชื่อมโยงทุกหน่วยงาน รายงานการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรรวมกัน

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของมหาวิทยาลัยรวมทั้งการใช้ ทรัพยากรภายในและภายนอกรวมกัน
2. มหาวิทยาลัยกำหนดกลไกการดำเนินงานบริหารและใช้ทรัพยากรรวมกันที่เป็นรูปธรรม อาทิ การแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและดำเนินงาน การจัดทำแผนการใช้ทรัพยากร
3. มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรเชื่อมโยงทั้งมหาวิทยาลัยและสามารถเรียกใช้ได้อย่างคล่องตัว
4. มีระบบการติดตามประเมินผลการใช้ทรัพยากรรวมกัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย
2. มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย
3. มีแผนการใช้ทรัพยากรรวมกันกับหน่วยงานอื่นในมหาวิทยาลัย
4. มีแผนการใช้ทรัพยากรรวมกันกับหน่วยงานอื่นนอกมหาวิทยาลัย
5. มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรรวมกับหน่วยงานอื่น

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 5 มีผลการประหยั้ดงบประมาณให้แสดงหลักฐานการประหยั้ดงบประมาณจากการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ 8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)(ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

ค่าเป้าหมาย $\geq 100,000$ บาท

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงเสถียรภาพทางการเงินและศักยภาพด้านทรัพยากรการเงินของสถาบัน ในระยะยาว

สินทรัพย์ถาวร หมายถึง สินทรัพย์ที่สถาบันครอบครองในฐานะนิติบุคคลตามกฎหมายโดยจัดเป็นประเภทย่อย 3 ประเภท คือ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสินทรัพย์ถาวรจะแสดงถึง การจัดสรรเงินของมหาวิทยาลัยที่จะนำไปใช้จ่ายในหมวดครุภัณฑ์และการก่อสร้างอาคาร

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ให้นำรวมทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก

สูตรการคำนวณ

(สินทรัพย์ถาวรในปีงบประมาณนั้น)
(จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระหว่าง 1 - 64,999 บาท/คน	ระหว่าง 65,000 - 99,999 บาท/คน	$\geq 100,000$ บาท/คน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. สินทรัพย์ถาวรจำแนกตามค่านิยาม ได้แก่ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน
2. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น

ตัวบ่งชี้ 8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)(ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

ค่าเป้าหมาย 5-9.99 % และ -5-(-9.99) % ของเกณฑ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาสำหรับใช้ในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

เกณฑ์ปกติของค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)

1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	(- แพทยศาสตร์	= 395,208 บาทต่อคน
	- เกษศาสตร์	= 127,152 บาทต่อคน
	- ทันตแพทยศาสตร์	= 327,426 บาทต่อคน
	- พยาบาลศาสตร์	= 102,880 บาทต่อคน
	- เทคนิคการแพทย์/ สาธารณสุขศาสตร์/ สหเวชศาสตร์	= 119,905 บาทต่อคน)
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ		= 66, 338 บาทต่อคน
3. วิศวกรรมศาสตร์		= 70, 312 บาทต่อคน
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์		= 71, 394 บาทต่อคน
5. เกษตรศาสตร์		= 109, 910 บาทต่อคน
6. บริหารธุรกิจ		= 62, 532 บาทต่อคน
7. ครุศาสตร์		= 90, 610 บาทต่อคน
8. ศิลปกรรมศาสตร์		= 65, 494 บาทต่อคน
9. สังคมศาสตร์		= 45, 587 บาทต่อคน

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{(ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีงบประมาณนั้น)}}{\text{(จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น)}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
$\geq \pm 10\%$ หรือ $\leq -10\%$ ของเกณฑ์	5-9.99 % และ $-5-(-9.99)\%$ ของเกณฑ์	$(-4.99)-4.99\%$ ของเกณฑ์

ข้อมูลที่ต้องการ

- ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีงบประมาณนั้น จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในปีงบประมาณนั้น

ตัวบ่งชี้ 8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบดำเนินการ (ปีงบประมาณ)

ค่าน้ำหนัก 1

ค่าเป้าหมาย +5-9 % หรือ > 15% ของงบดำเนินการ

ชนิดของตัวบ่งชี้: ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

รายได้ทั้งหมดของสถาบันภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายดำเนินการทั้งหมดออกแล้ว โดยแสดงในรูปของร้อยละของงบดำเนินการ เป็นการแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันอุดมศึกษา และใช้บ่งบอกเสถียรภาพทางการเงินและศักยภาพด้านทรัพยากรการเงินของสถาบันในระยะยาว ทั้งนี้ ให้คิดตามปีงบประมาณ

งบดำเนินการ ได้แก่ งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคาโดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจาก ทั้งสองแหล่ง คือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{(เงินเหลือจ่ายสุทธิในปีงบประมาณนั้น)}}{\text{(งบดำเนินการในปีงบประมาณนั้น)}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1-4 % ของงบดำเนินการ	+5-9 % หรือ > 15% ของ งบดำเนินการ	+10-15 % ของงบดำเนินการ

ข้อมูลที่ต้องการ

1. งบดำเนินการที่ใช้จ่ายจริงทั้งหมดในปีงบประมาณ จำแนกตามคณะ / กลุ่มสาขาวิชา
2. งบดำเนินการในปีงบประมาณนั้น ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคาโดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการ คิดจากทั้งสองแหล่ง คือ จากงบประมาณแผ่นดิน และงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน)

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องและมีกระบวนการจัดการความรู้เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
- 9.2 มีระบบและกลไกการเฝ้าระวังและทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 7 ข้อแรก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยและโดยหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นหลักประกันแก่อาจารย์และนักศึกษาใหม่มั่นใจว่า มหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
2. มีการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ตลอดจนเป็น ตัวบ่งชี้ที่สามารถรองรับการประเมินภายนอกโดยหน่วยงานต่าง ๆ
3. มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สมบูรณ์ทั้งการตรวจติดตามการดำเนินงานการประเมินคุณภาพการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินทั้งภายในและภายนอกจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร
4. มีระบบสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบฐานข้อมูล และ มีการส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุงโดยการสนับสนุนจากสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารทุกระดับ
2. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การบริหารงานด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยตั้งแต่การควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ตลอดจนระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประกันคุณภาพ เช่น คำสั่งแต่งตั้ง หรือมอบหมายหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ คู่มือการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย ฐานข้อมูลที่ใช้ในการประกันคุณภาพ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้เข้มแข็งและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาคม ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน กระบวนการจัดการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของมหาวิทยาลัย
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัย ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคีทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
3. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ปีนับรวมปีที่มีการติดตาม)
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน

6. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และมหาวิทยาลัย

7. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายงานประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 - 7 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 : มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 7 ข้อ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อ ส่งเสริมการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็ง รวมทั้งจัดระบบให้ทุกกิจกรรมหรือโครงการของนักศึกษา มีการประกันคุณภาพ ทุกกิจกรรมหรือโครงการ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบและกลไกในการสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านประกันคุณภาพให้กับนักศึกษา
2. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนรวมในกระบวนการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
3. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านประกันคุณภาพ กระบวนการ คุณภาพ เช่น 5 ส. PDCA ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา
4. การติดตามประเมินผลและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา และที่นักศึกษามีส่วนรวมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและนำไปใช้ในกิจกรรมนักศึกษาและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ตลอดจนระเบียบ ขอบบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
2. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้นอกจากการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา
3. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
4. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรม หรือโครงการนักศึกษา
5. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างมหาวิทยาลัย
6. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการ และในส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
7. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 - 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ปีการศึกษา)

ค่าน้ำหนัก 1

เป้าหมาย : 5 ข้อแรก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วัดจากผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่กำหนดขึ้นทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานย่อยตลอดจนถึงในองค์การนักศึกษา ทั้งนี้ โดยมีการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างบุคคลและหน่วยงานตลอดจนมีนวัตกรรมหรือมีแบบอย่างที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ :

1. รายงานการตรวจติดตามภายในสถาบันทุกระดับ
2. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน
3. รายงานความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4. นวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันพัฒนาขึ้น หรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของหน่วยงานอื่น ๆ ตลอดจนผลการพัฒนา หรือมูลค่าเพิ่ม (value added) จากการประกันคุณภาพภายใน
5. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย และบุคลากร
6. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพของการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย/ สำนัก
อย่างต่อเนื่อง
2. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของ
มหาวิทยาลัย
3. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

คำอธิบายเพิ่มเติม (สกอ.)

เกณฑ์มาตรฐานระดับ 3 ให้พิจารณาจากการส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในต่อ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในเวลาที่กำหนด (ภายใน 120 วัน นับจากสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา (ดู
จากปีการศึกษาที่ผ่านมา)

4. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
5. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี
เพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินงาน 1 – 2 ข้อแรก	มีการดำเนินงาน 3 ข้อแรก	มีการดำเนินงาน 4 – 5 ข้อแรก

คำชี้แจงเพิ่มเติมในการนำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในไปใช้

1. จะต้องประเมินคุณภาพตามตัวบ่งชี้ทุกตัว หากตัวบ่งชี้ใดที่ยังไม่มีข้อมูลหรือไม่มีผลดำเนินการ ให้มีผลการประเมินเป็น 0
2. ตัวบ่งชี้ที่มีเกณฑ์มาตรฐานเป็นระดับ ต้องมีการดำเนินการเรียงตามลำดับไม่ว่าเป็นเกณฑ์ การประเมินคะแนน 1 หรือ 2 หรือ 3 ทั้งนี้หากมีการดำเนินการบางข้อและไม่ได้เรียงตามลำดับ จะไม่ได้คะแนนการประเมิน
3. การเก็บข้อมูลในตัวบ่งชี้ที่ระบุให้ใช้รอบปีงบประมาณ หรือปีปฏิทิน ให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ตรงกันกับปีการศึกษาที่ประเมิน เช่น เก็บข้อมูลเพื่อประเมินปีการศึกษา 2551 จะต้องเก็บข้อมูลในปีงบประมาณ 2551 ด้วยเช่นกัน และกรณีที่ใช้ปีปฏิทินจะเป็น ปี พ.ศ. 2551 ด้วย
4. การนับจำนวนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย ปริญญาโท เฉพาะแผน (ก) และปริญญาเอกที่เปิดสอน หากหลักสูตรระดับปริญญาโทที่เปิดสอนทั้ง แผน ก และแผน ข ให้นับเฉพาะหลักสูตรระดับปริญญาโทที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนใน แผน ก เท่านั้น หากหลักสูตรดังกล่าวมีแต่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนใน แผน ข จะไม่นำมาคิดคำนวณ
5. อาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาการทำงานดังนี้
 - 9-12 เดือน คิดเป็น 1 คน
 - 6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน
 - น้อยกว่า 6 เดือนไม่สามารถนำมานับได้
6. กรณีตัวบ่งชี้ที่เป็นปีงบประมาณ หรือปีปฏิทิน การคิดจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง ให้อนุโลมใช้จำนวนอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงในปีการศึกษานั้นแทน
7. การนับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) กรณีอาจารย์ที่ปฏิบัติงานน้อยกว่า 6 เดือนให้อนุโลมนับเป็นผู้ลาศึกษาต่อ
8. สำหรับการคำนวณให้นำหลักการพิเศษมาใช้ดังนี้
หากผลการปฏิบัติงานไม่เป็นเลขจำนวนเต็มให้แสดงผลโดยใช้ทศนิยม 2 หลัก และถ้าผลการปฏิบัติงานมีทศนิยมมากกว่า 2 หลัก ให้ใช้หลักการพิเศษตามหลักสากลโดยให้ปัดขึ้น จากทศนิยมตำแหน่งที่ 3
ตัวอย่างเช่น

69.99	แสดงผลเป็น	69.99
69.9945	พิเศษและแสดงผลเป็น	69.99
69.9956	พิเศษและแสดงผลเป็น	70.00

บทที่ 4

การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

ในการประกันคุณภาพการศึกษานั้น กิจกรรมหนึ่งที่สำคัญมาก คือ การประเมินตนเอง (Self Assessment) เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และประเมิน ผลการดำเนินงานของหน่วยงานของตนเอง โดยเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา โดยมีการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อแจ้งให้บุคลากรในหน่วยงานรับทราบและเสนอต่อผู้บริหารองค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

รายงานการประเมินตนเองเป็นเอกสารที่มหาวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก หรือภาควิชา จัดทำขึ้น หนึ่ง เล่ม หนึ่ง ปี หนึ่ง ๑ รายงานผลของการประเมินหน่วยงานตนเองภายหลังจากที่ได้ดำเนินการควบคุมคุณภาพการศึกษา มาแล้วระยะเวลาหนึ่ง และเป็นเอกสารสำคัญในกระบวนการของการตรวจสอบและการประเมินระบบประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งภายในและภายนอก

4.1 วัตถุประสงค์ของรายงานการประเมินตนเอง

1. นำเสนอข้อมูลของหน่วยงาน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ โครงสร้างองค์กร โครงสร้างการบริหาร และสถานภาพปัจจุบัน
2. รายงานผลการดำเนินงานหรือความก้าวหน้าการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพ หรือปัจจัยควบคุมคุณภาพที่หน่วยงานกำหนด
3. วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน รวมทั้งเสนอจุดแข็ง จุดอ่อน และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาองค์ประกอบคุณภาพให้เข้มแข็งขึ้น และแนวทางการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป
4. เป็นเอกสารประกอบการตรวจสอบคุณภาพหรือการประเมินคุณภาพการศึกษา
5. เผยแพร่ผลการดำเนินงานเสนอแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

4.2 ขั้นตอนการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 คณะ สถาบัน สำนัก กำหนดบุคคลหรือคณะกรรมการรับผิดชอบจัดทำรายงานการประเมินตนเอง
- 1.2 คณะ สถาบัน สำนัก กำหนดแนวทางการเขียน รายงานการประเมินตนเอง และชี้แจงแนวทางแล้วเสร็จแล้ว เสนอรายงานการประเมินตนเอง ซึ่งควรสอดคล้องกับกำหนดการตรวจสอบ/ประเมินคุณภาพของ หน่วยงาน
- 1.3 บุคคลหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบวางแผนการปฏิบัติงานและระบุข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการเขียนรายงาน

2. ขั้นตอนดำเนินการ

- 2.1 บุคคลหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบศึกษา หน่วยงานตนเองตามแนวทางที่หน่วยงานกำหนด
- 2.2 เขียนรายงานตามแนวทางที่หน่วยงานกำหนด
- 2.3 นำเสนอรายงานต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานเพื่อรับฟังข้อคิดเห็น
- 2.4 ปรับปรุงรายงาน

3. ขั้นสุดท้าย

- 3.1 เสนอรายงานการประเมินตนเองต่อมหาวิทยาลัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

4.3 สารของรายงานการประเมินตนเอง

รายงานการประเมินตนเองควรประกอบด้วย

1. ปกควรระบุว่าเป็นรายงานการประเมินตนเอง

- ระบุวัตถุประสงค์ เพื่อรับการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน / เพื่อรับการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก
- ระบุชื่อหน่วยงานที่จัดทำ
- ระบุ วันที่ เดือน พ.ศ.ที่จัดทำ

2. คำนำ เขียนโดยหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และจุดเน้นของการจัดทำรายงาน

และ ระยะเวลาของข้อมูลที่น่าเสนอ

3. ส่วนประกอบของสาระ

3.1 ส่วนนำ เป็นการนำเสนอสาระสรุปลักษณะสำคัญของหน่วยงาน ประกอบด้วย

- (1) ชื่อหน่วยงาน ที่ตั้ง ประวัติ ปรัชญา/ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ
- (2) ชื่อหัวหน้าหน่วยงาน โครงสร้างหน่วยงาน และโครงสร้างการบริหาร

(3) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน

(4) ข้อมูลสารสนเทศหรือผลของพันธกิจหลักที่ หน่วยงานเน้นในการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร นักศึกษา บุคลากร งานวิจัย งานบริการวิชาการ งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาคาร สถานที่ งบประมาณ เป็นต้น

(5) สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาและเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน

3.2 ส่วนสาระ เป็นการรายงานผลการดำเนินงาน และผลการประเมินคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้ ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ซึ่งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีกำหนดไว้ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ปรัชญา/ปณิธาน วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (2) การเรียนการสอน (3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (7) การบริหารและ การจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ทั้งนี้ ให้คณะ/หน่วยงาน จัดทำรายงานผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพการศึกษาตาม ตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) , สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ดังนี้

3.3 ส่วนสรุป

- (1) สรุปผลการประเมิน
- (2) การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุงขององค์ประกอบแต่ละด้าน

4. *ภาคผนวก* ประกอบด้วยข้อมูล รายละเอียด เพื่อให้รายงานมีความสมบูรณ์ชัดเจนขึ้น
ตัวอย่างเช่น

- (1) รายการเอกสารอ้างอิงที่อ้างถึงในรายงานและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (2) ข้อมูลพื้นฐานผลการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ของหน่วยงาน
- (3) รายชื่อผู้บริหารและคณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ

หน่วยงาน

4.4 ปัจจัยสนับสนุนการเขียนรายงานการประเมินตนเอง

1. การเห็นความสำคัญและความเข้าใจของผู้บริหารและบุคลากรต่อรายงานการประเมินตนเอง
2. การสนับสนุนของผู้บริหารในเรื่องนโยบาย บุคลากร งบประมาณ สถานที่
3. ฐานข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาที่ข้อมูลมีความสมบูรณ์ ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน

ตัวอย่าง แบบรายงานที่ควรต้องปรากฏในรายงานการประเมินตนเอง ดังนี้

1. ตารางที่ ส 1. ตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ ประเภทสถาบันที่เน้นวิจัยฯ

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อัตรลักษณ์ของหน่วยงานจำนวน 3 ตัวบ่งชี้				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 1				
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร				
2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด				
2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโททั้งหมด				
2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาเอกทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลา				
2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน				

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ทำงานทำ และการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี				
2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่ สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับ เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะ และวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 2				
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและ สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์				
3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนา นักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 3				
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการ ผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จาก ภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุ สิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับ นานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
*ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 4				
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน				
5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 5				
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
6.1.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา				
6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อบำเพ็ญการ				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 6				
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้				

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ				
7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/ หรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศ และต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ				
7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการ พัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงาน ทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ใน กระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและ เป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 7				
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมี ประสิทธิภาพ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบัน ร่วมกัน				
8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)				
8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ ปกติ)				
8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 8				
องค์ประกอบที่ 9 การประกันคุณภาพและการพัฒนาองค์กร				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้าน การประกันคุณภาพแก่นักศึกษา				

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 9				
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ				

2. ตารางที่ ส 2. ตารางสรุปการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ประเภทสถาบันที่เน้นวิจัย

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ทำงานทำ และการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี				
2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่ สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับ เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะ และวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ				
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 1				
มาตรฐานที่ 2 ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาล ของการบริหารการอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมี กระบวนการพัฒนากลยุทธ์แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัว บ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุก ภารกิจ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของ การปฏิบัติงานที่กำหนด				
1.3.1 – 1.3.3 อีตลักษณ์ของหน่วยงาน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์				

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ				
7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ				
7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารการเรียนการสอน และการวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน				
8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)				
8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)				
8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่อเบตดำเนินการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 2 ก				
มาตรฐานที่ 2 ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของ การบริหารการอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร				
2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด				
2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโททั้งหมด				
2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาเอกทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลา				
2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอน ของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชน ภายนอกมีส่วนร่วม				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวน อาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและ สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์				
3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนา นักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการ ผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จาก				

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
*ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน				
5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
6.1.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา				
6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อบำเพ็ญการ				
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 2 ข				
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้				

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้				
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 3				
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน				

3. ตารางที่ 3. ตารางสรุปการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ ประเภทสถาบันที่เน้นวิจัยฯ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ / ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคล องค์กรหรือชุมชน ภายนอกมีส่วนร่วม				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวน อาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ทำงานทำ และการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ (หมายเหตุ - สมศ.เกณฑ์เป็นจำนวน) (นับซ้ำได้ หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือการประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง)				

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์				
3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน				
5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่อ อาจารย์ประจำ (ไม่นับซ้ำ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ ต่อ อาจารย์ประจำ				
5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา				
เฉลี่ยคะแนนด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย				
2. ด้านกระบวนการภายใน				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและมีการ				

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
กำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของกรปฏิบัติงานที่กำหนด				
1.3.1 – 1.3.3 อัตรลักษณ์ของหน่วยงาน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร				
2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด				
2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโททั้งหมด				
2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาเอกทั้งหมด				
2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลา				
2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
6.1.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา				
6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อบำเหน็จการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพภายใน				

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
เฉลี่ยคะแนนด้านกระบวนการภายใน				
3. ด้านการเงิน				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จาก ภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมี ประสิทธิภาพ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบัน ร่วมกัน				
8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)				
8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ ปกติ)				
8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ				
เฉลี่ยคะแนนด้านการเงิน				
4. ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ วิชาชีพของคณาจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการ ผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุ สิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับ นานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ไม่นับซ้ำ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูล ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้				

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ				
7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ				
7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอนและการวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ (นับซ้ำได้ หากได้รับหลายรางวัล และสามารถนับรวมอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย)				
เฉลี่ยคะแนนด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม				

4. ตารางสรุปผลการประเมินตนเองตามแบบ ป.1 แยกตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำเป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย	
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ									
1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัด									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย		
				ตัวหาร						
	ความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ									
1.2	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด									
1.3	การบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ ที่สะท้อนเอกลักษณ์และจุดเน้น รวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตาม พรบ. ของสถาบันอุดมศึกษา									
1.3.1	อัตลักษณ์ของหน่วยงาน									
1.3.2	อัตลักษณ์ของหน่วยงาน									
1.3.3	อัตลักษณ์ของหน่วยงาน									
2. การเรียนการสอน										
2.1	มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร									
2.1.1	ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด									
2.1.2	ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโททั้งหมด									
2.1.3	ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาเอกทั้งหมด									
2.2	มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ / ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ									
2.2.1	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย		
				ตัวหาร						
สารสนเทศต่อนักศึกษาใช้เวลา										
2.2.2	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้									
2.3	มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคลองค์กรหรือชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม									
2.4	จำนวนนักศึกษาใช้เวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ									
2.5	สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิ ป.ตรี ป.โท ป.เอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ									
2.6	สัดส่วนของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์									
2.7	มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์									
2.8	มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน									
2.9	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (นับเฉพาะปริญญาตรี)									
2.9.1	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)									
2.10	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (นับเฉพาะปริญญาตรี)									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการ ประเมิน เทียบกับ เป้าหมาย	
2.11	ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต (นับเฉพาะปริญญาตรี)								
2.12	ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่ สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่าน มา ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้าน สิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือ นานาชาติ (นับซ้ำได้หาก นักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับ รางวัลหรือการประกาศเกียรติคุณ หลายครั้ง)								
2.13	ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์								
3. พัฒนานักศึกษา									
3.1	มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและ ศิษย์เก่า								
3.2	มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ ครบถ้วนและสอดคล้องกับ คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึง ประสงค์								
3.2.1	ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วม กิจกรรม/โครงการพัฒนา นักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา								
4. การวิจัย									
4.1	มีการพัฒนาระบบและกลไกในการ สนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์								
4.2	มีระบบบริหารจัดการความรู้จาก งานวิจัยและงานสร้างสรรค์								

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย		
				ตัวหาร						
4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ									
4.3.1	ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ									
4.3.2	ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ									
4.4	ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ไม่นับซ้ำ)									
4.5	ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ									
5. บริการวิชาการ										
5.1	มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน									
5.1.1	มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการ ประเมิน เทียบกับ เป้าหมาย		
				ตัวหาร						
5.2	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วน ร่วมในการให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็น กรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอก สถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติ ต่อ อาจารย์ ประจำ (ไม่นับซ้ำ)									
5.3	ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการ บริการวิชาการและวิชาชีพที่ ตอบสนองความต้องการพัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งของ สังคม ชุมชน ประเทศชาติและ นานาชาติ ต่อ อาจารย์ประจำ									
5.3.1	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันใน การบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อ สังคมต่ออาจารย์ประจำ									
5.4	ร้อยละของระดับความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ									
6. ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม										
6.1	มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม									
6.1.1	ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวน นักศึกษา									
6.1.2	ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้าง เสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและ วัฒนธรรมต้องบดำเนินการ									
7. การบริหารและจัดการ										
7.1	สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลใน การบริหารจัดการและสามารถ ผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ใน ระดับสากล									
7.2	ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับ ของสถาบัน									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย		
				ตัวหาร						
7.3	มีการพัฒนาสถาบันผู้องค์กรเรียนรู้									
7.4	มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ									
7.4.1	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ									
7.4.2	งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ									
7.4.3	ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ									
7.5	ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอนและการวิจัย									
7.6	ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา									
7.7	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ (นับซ้ำได้หากได้รับหลายรางวัล และสามารถนับรวมอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย)									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย		
				ตัวหาร						
7.8	มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา									
7.9	ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล									
8. การเงินและงบประมาณ										
8.1	มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณ อย่างมีประสิทธิภาพ									
8.2	มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน									
8.2.1	สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)									
8.2.2	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)									
8.2.3	ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ									
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ										
9.1	มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา									
9.2	มีระบบและกลไกการให้ความรู้ และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา									
9.3	ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพภายใน									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ค่าเป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย	
				ตัวหาร					
รวม									

ภาคผนวก ประกอบด้วยเอกสารเพิ่มเติมที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง และเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ คุณภาพ โดยจัดไว้ในส่วนสุดท้ายของรายงาน เช่น

1. รายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในของสถาบัน
2. รายการเอกสารอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ
3. สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกที่ผ่านมา
4. เอกสารเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เช่น แบบสำรวจเรื่องบัณฑิต แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ฯลฯ
5. ข้อมูลพื้นฐานของสถาบันอุดมศึกษา (Common Data Set) ดังนี้

ตารางการกรอกข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ประจำปีการศึกษา 2552
คณะ / วิทยาลัย / สถาบัน / สำนัก / ศูนย์.....มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
การรายงานข้อมูลให้รายงานในรอบปีการศึกษา ยกเว้นเฉพาะที่ระบุให้ใช้รอบปีงบประมาณ

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (ใช้ปีงบประมาณ)				
1	จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ			
2	จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีที่บรรลุเป้าหมาย			
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน				
	หลักสูตร			
3	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด			
	3.2 ระดับปริญญาตรี			
	3.3 ระดับปริญญาโท (แผน ก)			
	3.4 ระดับปริญญาโท (แผน ข)			
	3.5 ระดับปริญญาเอก			
4	จำนวนหลักสูตรที่มีจำนวนและคุณภาพอาจารย์เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- ระดับปริญญาตรี			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
5	จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่อาจารย์มีภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
6	จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่นักศึกษาปฏิบัติตามเกณฑ์สำเร็จการศึกษาครบถ้วนตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
7	จำนวนหลักสูตรที่จัดทำขึ้นใหม่หรือที่ปรับปรุงและจำนวนหลักสูตรที่ยังไม่มีการปรับปรุงซึ่งมีโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชน องค์กรภายนอกมีส่วนร่วม			
	- ระดับปริญญาตรี			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
8	ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) เฉลี่ยทุกหลักสูตร			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)			
9	วิทยานิพนธ์			
	จำนวนบทความวิทยานิพนธ์ ป.โทที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
	จำนวนบทความวิทยานิพนธ์ ป.โททั้งหมด			
	จำนวนบทความวิทยานิพนธ์ ป.เอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	จำนวนบทความวิทยานิพนธ์ ป.เอกทั้งหมด			
	นักศึกษา			
10	จำนวนนักศึกษารวมทุกหลักสูตร			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)			
11	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร (ปีงบประมาณ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)			
12	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร (ปีการศึกษา)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)			
13	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ทั้งหมด เมื่อปรับค่ามาเป็นปริญญาตรี (ปีงบประมาณ)			
	- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคปกติ)			
	- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคพิเศษ)			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
14	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ทั้งหมด เมื่อปรับค่ามาเป็นปริญญาดูตรี (ปีการศึกษา)			
	- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคปกติ)			
	- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษา			
	บัณฑิต			
15	จำนวนบัณฑิตปริญญาดูตรีทั้งหมด			
16	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาดูตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี			
17	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาดูตรีที่ไม่มีงานทำ			
18	จำนวนบัณฑิตปริญญาดูตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา			
19	จำนวนบัณฑิตปริญญาดูตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา			
20	จำนวนบัณฑิตปริญญาดูตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา			
21	จำนวนบัณฑิตปริญญาดูตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นต่ำกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา			
22	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาดูตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาดูตรี)			
23	ระดับความพึงพอใจของนายจ้างผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต (เทียบจากค่าระดับ 5)			
24	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาดูตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพ			
25	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาดูตรีที่เข้าสอบใบประกอบวิชาชีพ			
26	จำนวนศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา			
	- ระดับปริญญาดูตรี			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
	อาจารย์			
27	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด			
28	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ			
29	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาดูตรีหรือเทียบเท่า			
30	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
31	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดตวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า			
32	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ไม่มีตำแหน่งวิชาการ			
33	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์			
34	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์			
35	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์			
36	จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์(เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)			
37	จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์			
38	จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัย			
39	จำนวนนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ			
40	จำนวนผลงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์			
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา				
41	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการนักศึกษา (เทียบจากค่า 5 ระดับ)			
42	จำนวนโครงการกิจกรรมนักศึกษาแยกตามประเภทกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมวิชาการ			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมนันทนาการ			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
43	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงานงานวิจัย และ/หรือวิทยานิพนธ์			
	- ด้านวิชาการ วิชาชีพ			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
	- ด้านกีฬา สุขภาพ			
	- ด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
	- ด้านสิ่งแวดล้อม			
44	จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงาน งานวิจัย และ/หรือวิทยานิพนธ์			
	- ด้านวิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา			
	- ด้านวิชาการ วิชาชีพ			
	- ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
	- ด้านกีฬา สุขภาพ			
	- ด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
	- ด้านสิ่งแวดล้อม			
45	จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงานวิจัยและ/หรือวิทยานิพนธ์			
46	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
47	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติและนานาชาติ			
	- ด้านวิชาการ วิชาชีพ			
	- ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
	- ด้านกีฬา สุขภาพ			
	- ด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
	- ด้านสิ่งแวดล้อม			
48	จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติ			
	- ด้านวิชาการ วิชาชีพ			
	- ด้านคุณธรรม จริยธรรม			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- ด้านกีฬา สุขภาพ			
	- ด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
	- ด้านสิ่งแวดล้อม			
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
49	จำนวนเงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์(ใช้รอบปีงบประมาณ)			
	- จำนวนเงินสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน			
	- จำนวนเงินสนับสนุนจากภายในสถาบัน			
50	จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนวิจัย (ใช้รอบปีงบประมาณ)			
	- จำนวนที่ได้รับทุนจากภายนอกสถาบัน			
	- จำนวนที่ได้รับทุนจากภายในสถาบัน			
51	จำนวนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ไม่นับซ้ำ)			
	- จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ			
	- จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติ			
	- จำนวนผลงานที่จดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร			
	- จำนวนผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติหรือนานาชาติ			
52	จำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์อ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูล			
	- ระดับชาติ			
	- ระดับนานาชาติ			
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม				
53	จำนวนอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ			
	- ที่ปรึกษา			
	- กรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน			
	- กรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพระดับชาติและนานาชาติ			
	- อาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม			
54	จำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ			
55	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพ			
56	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (จากผลสำรวจของ ก.พ.ร. กรณีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
57	จำนวนโครงการ/กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม			
58	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม			
59	งบดำเนินการ			
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
60	จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ			
	- ในประเทศ			
	- ต่างประเทศ			
61	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพ			
	- ในประเทศ			
	- ต่างประเทศ			
62	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด			
63	จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย) ที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ			
	- ในประเทศ			
	- ต่างประเทศ			
67	จำนวนรางวัลผลงานวิชาการหรือวิชาชีพระดับชาติหรือนานาชาติที่อาจารย์ประจำได้รับ			
	- ในประเทศ			
	- ต่างประเทศ			
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ (ใช้รอบปีงบประมาณ)				
68	รายรับทั้งหมดของสถาบัน			
69	รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ			
70	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบันโดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคารสถานที่และที่ดิน			
71	ค่าใช้จ่ายด้านครุภัณฑ์ อาคารสถานที่และที่ดิน			
72	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการบริการวิชาการและวิชาชีพ			
73	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
74	ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนาอาจารย์			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
75	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และ ศูนย์สารสนเทศ			
76	เงินเหลือจ่ายสุทธิ			
77	สินทรัพย์ถาวร			
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ				
78	ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ 5 ระดับของ สกอ.			

ตัวอย่าง แบบรายงานที่ควรต้องปรากฏในรายงานการประเมินตนเอง ดังนี้

1. ตารางที่ ส 1. ตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ ประเภทสถาบันที่เน้นวิจัยฯ

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อัตลักษณ์ของหน่วยงานจำนวน 3 ตัวบ่งชี้				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 1				
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร				
2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด				
2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโททั้งหมด				
2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาเอกทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลา				
2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม				

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ม.อุบลฯ)
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวน อาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ และการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี				
2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่ สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับ เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะ และวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 2				
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและ สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์				
3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนา นักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 3				
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการ ผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงาน				

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ม.อุบลฯ)
สร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จาก ภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุ สิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับ นานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
*ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูล ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะสถาบัน ที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 4				
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่ สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน				
5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการ และวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการ วิชาชีพในระดับชาติหรือ ระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ และวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่อ อาจารย์ประจำ				
5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและ วิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 5				
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
6.1.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้าง เสริมเอกลักษณ์ศิลปและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา				

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อบำเพ็ญการ				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 6				
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ				
7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือ นำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ				
7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 7				
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน				
8.2.1 สิ้นทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)				
8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)				
8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่อบำเพ็ญการ				

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 8				
องค์ประกอบที่ 9 การประกันคุณภาพและการพัฒนาองค์กร				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 9				
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ				

2. ตารางที่ 2. ตารางสรุปการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ประเภทสถาบันที่เน้นวิจัยฯ

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี				
2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้างผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะ และวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ				
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 1				
มาตรฐานที่ 2 ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของ				

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
การปฏิบัติงานที่กำหนด				
1.3.1 – 1.3.3 อัตลักษณ์ของหน่วยงาน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ				
7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ				
7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารการเรียนการสอน และการวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน				
8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)				
8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)				
8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้าน				

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
การประกันคุณภาพแก่นักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน				
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 2 ก				
มาตรฐานที่ 2 ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของ การบริหารการอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร				
2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด				
2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด				
2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษาต่อคน				
2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์				
3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการ				

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
*ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน				
5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
6.1.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา				
6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ				
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 2 ข				
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคม				

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรการเรียนรู้				
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 3				
เฉลี่ยคะแนนรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน				

3. ตารางที่ ส 3. ตารางสรุปการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ ประเภทสถาบันที่เน้นวิจัยฯ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการ ดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมิน ตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ / ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคล องค์กรหรือชุมชน ภายนอกมีส่วนร่วม				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวน อาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ และการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (นับเฉพาะปริญญา ตรี)				
2.9.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่ สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต (นับเฉพาะปริญญาตรี)				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จ การศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือ นานาชาติ (หมายเหตุ - สมศ.เกณฑ์เป็นจำนวน) (นับซ้ำได้ หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือการประกาศ เกียรติคุณหลายครั้ง)				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและ				

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์				
3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน				
5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่อ อาจารย์ประจำ (ไม่นับซ้ำ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ ต่อ อาจารย์ประจำ				
5.3.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา				
เฉลี่ยคะแนนด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย				
2. ด้านกระบวนการภายใน				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด				
1.3.1 – 1.3.3 อัตรลักษณ์ของหน่วยงาน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร				
2.1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด				
2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาโททั้งหมด				
2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญาเอกทั้งหมด				
2.2.1 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และ				

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
ศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลา				
2.2.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
6.1.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา				
6.1.2 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อบำบัดเนินการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพภายใน				
เฉลี่ยคะแนนด้านกระบวนการภายใน				
3. ด้านการเงิน				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ				
4.3.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
4.3.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน				
8.2.1 สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)				
8.2.2 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)				
8.2.3 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่อบำบัดเนินการ				
เฉลี่ยคะแนนด้านการเงิน				

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ สกอ.)	คะแนนการประเมินตนเอง (ตามเกณฑ์ ม.อุบลฯ)
4. ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ไม่นับซ้ำ)				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ				
7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือ นำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
7.4.2 งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ				
7.4.3 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอนและการวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ (นับซ้ำได้ หากได้รับหลายรางวัล และสามารถนับรวมอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย)				
เฉลี่ยคะแนนด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม				

4. ตารางสรุปผลการประเมินตนเองตามแบบ ป.1 แยกตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ค่า	ค่าน้ำหนัก	ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ
------------------------	-----	------------	---------------------------

		เป้าหมาย	สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการ ประเมิน เทียบกับ เป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และ แผนการดำเนินการ										
1.1	มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จ ของการดำเนินงานตามแผนให้ครบ ทุกภารกิจ									
1.2	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตาม ตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด									
1.3	การบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติ ราชการ ที่สะท้อนเอกลักษณ์และ จุดเน้น รวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะ ตาม พรบ. ของสถาบันอุดมศึกษา									
1.3.1	อัตลักษณ์ของหน่วยงาน									
1.3.2	อัตลักษณ์ของหน่วยงาน									
1.3.3	อัตลักษณ์ของหน่วยงาน									
2. การเรียนการสอน										
2.1	มีระบบและกลไกการพัฒนาและ บริหารหลักสูตร									
2.1.1	ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ต่อหลักสูตรทั้งหมด									
2.1.2	ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อ จำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ทั้งหมด									
2.1.3	ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อ จำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ทั้งหมด									
2.2	มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ / ประสิทธิภาพของการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ									
2.2.1	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบ ห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการ ประเมิน เทียบกับ เป้าหมาย		
				ตัวหาร						
สารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลา										
2.2.2	ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้									
2.3	มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุน การพัฒนาหลักสูตรและการเรียน การสอน ซึ่งบุคคล องค์กรหรือ ชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม									
2.4	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ									
2.5	สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิ ป.ตรี ป.โท ป.เอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ ประจำ									
2.6	สัดส่วนของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รอง ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์									
2.7	มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติ ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของ คณาจารย์									
2.8	มีระบบและกลไกสนับสนุนให้ อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอน									
2.9	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพ อีกระภายใน 1 ปี (นับเฉพาะ ปริญญาตรี)									
2.9.1	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จ การศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)									
2.10	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ที่ได้เงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตาม เกณฑ์ (นับเฉพาะปริญญาตรี)									
2.11	ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต (นับ เฉพาะปริญญาตรี)									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย	
				ตัวหาร					
2.12	ร้อยละของนักศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ (นับซ้ำได้หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือการประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง)								
2.13	ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์								
3. พัฒนานักศึกษา									
3.1	มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า								
3.2	มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์								
3.2.1	ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา								
4. การวิจัย									
4.1	มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์								
4.2	มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์								
4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ								
4.3.1	ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่ออาจารย์ประจำ								
4.3.2	ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ								

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการ ประเมิน เทียบกับ เป้าหมาย		
				ตัวหาร						
4.4	ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ไม่นับซ้ำ)									
4.5	ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ									
5. บริการวิชาการ										
5.1	มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน									
5.1.1	มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย (ระดับ)									
5.2	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่อ อาจารย์ประจำ (ไม่นับซ้ำ)									
5.3	ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ ต่อ อาจารย์ประจำ									
5.3.1	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย		
				ตัวหาร						
5.4	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ									
6. ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม										
6.1	มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม									
6.1.1	ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา									
6.1.2	ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ									
7. การบริหารและการจัดการ										
7.1	สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล									
7.2	ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน									
7.3	มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้									
7.4	มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ									
7.4.1	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ และ/หรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ									
7.4.2	งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ									
7.4.3	ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศ									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ และต่างประเทศ	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ	
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการ ประเมิน เทียบกับ เป้าหมาย		
				ตัวหาร						
7.5	ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อ การบริหาร การเรียนการสอนและ การวิจัย									
7.6	ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาส ให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา									
7.7	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับ รางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพ ในระดับชาติหรือนานาชาติ (นับซ้ำ ได้หากได้รับหลายรางวัล และ สามารถนับรวมอาจารย์ประจำที่ลา ศึกษาต่อได้ด้วย)									
7.8	มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมา ใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา									
7.9	ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอด ตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับ องค์การสู่ระดับบุคคล									
8. การเงินและงบประมาณ										
8.1	มีระบบและกลไกในการจัดสรร การ วิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบ การเงินและงบประมาณอย่างมี ประสิทธิภาพ									
8.2	มีการใช้ทรัพยากรภายในและ ภายนอกสถาบันร่วมกัน									
8.2.1	สินทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (บาทต่อคน)									
8.2.2	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)									
8.2.3	ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่อ งบดำเนินการ									
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ										
9.1	มีระบบและกลไกการประกัน คุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษา									

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	คำ เป้าหมาย	ค่าน้ำหนัก		ผลการประเมินโดยคณะกรรมการ					ข้อเสนอแนะ
		สกอ.	คณะ	ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน / ระดับ)	สกอ.	คณะ	ผลการประเมินเทียบกับเป้าหมาย	
				ตัวหาร					
9.2	มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา								
9.3	ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพภายใน								
รวม									

ภาคผนวก ประกอบด้วยเอกสารเพิ่มเติมที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง และเป็นหลักฐานในการตรวจสอบ คุณภาพ โดยจัดไว้ในส่วนสุดท้ายของรายงาน เช่น

1. รายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในของสถาบัน
2. รายการเอกสารอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ
3. สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกที่ผ่านมา
4. เอกสารเกี่ยวกับการติดตามประเมินผลต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เช่น แบบสำรวจเรื่องบัณฑิต แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ฯลฯ
5. ข้อมูลพื้นฐานของสถาบันอุดมศึกษา (Common Data Set) ดังนี้

ตารางการกรอกข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ประจำปีการศึกษา 2552
คณะ / วิทยาลัย / สถาบัน / สำนัก / ศูนย์.....มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
การรายงานข้อมูลให้รายงานในรอบปีการศึกษา ยกเว้นเฉพาะที่ระบุให้ใช้รอบปีงบประมาณ

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (ใช้ปีงบประมาณ)				
1	จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
2	จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีที่บรรลุเป้าหมาย			
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน				
	หลักสูตร			
3	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด			
	3.2 ระดับปริญญาตรี			
	3.3 ระดับปริญญาโท (แผน ก)			
	3.4 ระดับปริญญาโท (แผน ข)			
	3.5 ระดับปริญญาเอก			
4	จำนวนหลักสูตรที่มีจำนวนและคุณวุฒิอาจารย์เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง			
	- ระดับปริญญาตรี			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
5	จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่อาจารย์มีภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
6	จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่นักศึกษาปฏิบัติตามเกณฑ์สำเร็จการศึกษาครบถ้วนตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
7	จำนวนหลักสูตรที่จัดทำขึ้นใหม่หรือที่ปรับปรุงและจำนวนหลักสูตรที่ยังไม่มีการปรับปรุงซึ่งมีโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชน องค์กรภายนอกมีส่วนร่วม			
	- ระดับปริญญาตรี			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
8	ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) เฉลี่ยทุกหลักสูตร			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)			
9	วิทยานิพนธ์			
	จำนวนบทความวิทยานิพนธ์ ป.โทที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
	จำนวนบทความวิทยานิพนธ์ ป.โททั้งหมด			
	จำนวนบทความวิทยานิพนธ์ ป.เอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
	จำนวนบทความวิทยานิพนธ์ ป.เอกทั้งหมด			
	นักศึกษา			
10	จำนวนนักศึกษารวมทุกหลักสูตร			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)			
11	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร (ปีงบประมาณ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)			
12	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร (ปีการศึกษา)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ)			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ)			
	- ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ)			
13	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ทั้งหมด เมื่อปรับค่ามาเป็นปริญญาตรี (ปีงบประมาณ)			
	- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคปกติ)			
	- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคพิเศษ)			
14	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ทั้งหมด เมื่อปรับค่ามาเป็นปริญญาตรี (ปีการศึกษา)			
	- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคปกติ)			
	- จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคพิเศษ)			
	- ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษา			
	บัณฑิต			
15	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีทั้งหมด			
16	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี			
17	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำ			
18	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา			
19	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา			
20	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา			
21	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นต่ำกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา			
22	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (นับเฉพาะปริญญาตรี)			
23	ระดับความพึงพอใจของนายจ้างผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต (เทียบจากค่าระดับ 5)			
24	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพ			
25	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่เข้าสอบใบประกอบวิชาชีพ			
26	จำนวนศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- ระดับปริญญาตรี			
	- ระดับปริญญาโท			
	- ระดับปริญญาเอก			
	อาจารย์			
27	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด			
28	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ			
29	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			
30	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า			
31	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า			
32	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ไม่มีตำแหน่งวิชาการ			
33	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์			
34	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์			
35	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์			
36	จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์(เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)			
37	จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์			
38	จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัย			
39	จำนวนนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ			
40	จำนวนผลงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมผลการเรียนการสอนของคณาจารย์			
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา				
41	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการนักศึกษา (เทียบจากค่า 5 ระดับ)			
42	จำนวนโครงการกิจกรรมนักศึกษาแยกตามประเภทกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมวิชาการ			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวต้อม			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- จำนวนกิจกรรมนันทนาการ			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
	- จำนวนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม			
	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม			
43	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงานงานวิจัย และ/หรือวิทยานิพนธ์			
	- ด้านวิชาการ วิชาชีพ			
	- ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
	- ด้านกีฬา สุขภาพ			
	- ด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
	- ด้านสิ่งแวดล้อม			
44	จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงาน งานวิจัย และ/หรือวิทยานิพนธ์			
	- ด้านวิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา			
	- ด้านวิชาการ วิชาชีพ			
	- ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
	- ด้านกีฬา สุขภาพ			
	- ด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
	- ด้านสิ่งแวดล้อม			
45	จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงานวิจัยและ/หรือวิทยานิพนธ์			
46	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
47	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติและนานาชาติ			
	- ด้านวิชาการ วิชาชีพ			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
	- ด้านกีฬา สุขภาพ			
	- ด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
	- ด้านสิ่งแวดล้อม			
48	จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติ			
	- ด้านวิชาการ วิชาชีพ			
	- ด้านคุณธรรม จริยธรรม			
	- ด้านกีฬา สุขภาพ			
	- ด้านศิลปะและวัฒนธรรม			
	- ด้านสิ่งแวดล้อม			
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
49	จำนวนเงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์(ใช้รอบปีงบประมาณ)			
	- จำนวนเงินสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน			
	- จำนวนเงินสนับสนุนจากภายในสถาบัน			
50	จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนวิจัย (ใช้รอบปีงบประมาณ)			
	- จำนวนที่ได้รับทุนจากภายนอกสถาบัน			
	- จำนวนที่ได้รับทุนจากภายในสถาบัน			
51	จำนวนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ไม่นับซ้ำ)			
	- จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ			
	- จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติ			
	- จำนวนผลงานที่จดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร			
	- จำนวนผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติหรือนานาชาติ			
52	จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูล			
	- ระดับชาติ			
	- ระดับนานาชาติ			
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม				
53	จำนวนอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ			

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
	- ที่ปรึกษา			
	- กรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน			
	- กรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพระดับชาติและนานาชาติ			
	- อาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม			
54	จำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ			
55	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพ			
56	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (จากผลสำรวจของ ก.พ.ร. กรณีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)			
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
57	จำนวนโครงการ/กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม			
58	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม			
59	งบประมาณ			
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
60	จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ			
	- ในประเทศ			
	- ต่างประเทศ			
61	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพ			
	- ในประเทศ			
	- ต่างประเทศ			
62	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด			
63	จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย) ที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ			
	- ในประเทศ			
	- ต่างประเทศ			
67	จำนวนรางวัลผลงานวิชาการหรือวิชาชีพระดับชาติหรือนานาชาติที่อาจารย์ประจำได้รับ			
	- ในประเทศ			
	- ต่างประเทศ			
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ (ใช้รอบปีงบประมาณ)				

ลำดับ	รายการ	ข้อมูลปีการศึกษา		
		2550	2551	2552
68	รายรับทั้งหมดของสถาบัน			
69	รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ			
70	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบันโดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคารสถานที่และที่ดิน			
71	ค่าใช้จ่ายด้านครุภัณฑ์ อาคารสถานที่และที่ดิน			
72	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการบริการวิชาการและวิชาชีพ			
73	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
74	ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนาอาจารย์			
75	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และ ศูนย์สารสนเทศ			
76	เงินเหลือจ่ายสุทธิ			
77	สินทรัพย์ถาวร			
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ				
78	ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ 5 ระดับของ สกอ.			

บทที่ 5

การตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ซึ่งในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะมีขั้นตอนที่สำคัญ ขั้นตอนหนึ่งคือการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (internal quality audit and assessment)

การตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน คือ การตรวจสอบและประเมินระบบและกลไก การประกันคุณภาพการศึกษาที่ดำเนินการโดยคณะกรรมการผู้ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาที่อยู่ในหน่วยงานนั้น หรือโดยคณะกรรมการที่หน่วยงานนั้นสังกัดอยู่ เช่น คณะกรรมการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยแต่งตั้งเพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพ

การศึกษาภายในคณะ สถาบัน สำนัก หรือคณะกรรมการที่คณะ สถาบัน สำนัก แต่งตั้งเพื่อตรวจสอบและประเมินหน่วยงานของตนเอง โดยทำการตรวจสอบและประเมินคุณภาพระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์มาตรฐานและเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

5.1 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของคณะวิชา หน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน
- (2) เพื่อให้คณะวิชาหรือหน่วยงานทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางใน การพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้และเป็นสากล
- (3) เพื่อให้คณะวิชาหรือหน่วยงานทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะใน การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
- (4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ
- (5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

5.2 แนวปฏิบัติการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. ขั้นตอนการเตรียมการ

1.1 มหาวิทยาลัยกำหนดช่วงการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา สำหรับปีการศึกษา 2552 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- กำหนดให้มีการประเมินระดับภาควิชา/สาขาวิชา/หน่วยงานเทียบเท่า **เดือน พฤษภาคม 2552**
- กำหนดให้มีการประเมินระดับคณะ/สำนัก **เดือนมิถุนายน 2552**
- กำหนดให้มีการประเมินระดับมหาวิทยาลัย **เดือนสิงหาคม 2552**

พร้อมกับแจ้งคณะ/สำนักงาน/หน่วยงาน เสนอรายชื่อผู้ที่หน่วยงานประสงค์จะให้ เป็นประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในหน่วยงานที่มีคุณสมบัติตามที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด จำนวนตามที่กำหนด รวมทั้งแจ้งชื่อผู้ที่จะเป็นผู้ ประสานงานของหน่วยงาน

1.2 มหาวิทยาลัย โดย เสนอมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน

- (1) ประสานงานและแจ้งหน่วยงานเกี่ยวกับวันตรวจสอบและประเมิน กำหนดการ และรายชื่อประธานและคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน
- (2) ประสานกับประธานและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเกี่ยวกับการจัดส่งเอกสาร การเดินทาง ที่พัก และการรับ-ส่ง

1.3 หน่วยงานส่งรายงานการประเมินตนเองให้มหาวิทยาลัย จำนวนเท่ากับ คณะกรรมการ อย่างน้อย 15 วันก่อนวันตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1.4 มหาวิทยาลัยรับผิดชอบงบประมาณค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจประเมิน คุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยและค่าอาหารว่างอาหารกลางวัน

1.5 หน่วยงานที่จะขอรับการตรวจสอบและประเมินฯ เตรียมการดังนี้

- (1) คณะ/สำนักเตรียมนำเสนอสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวมของคณะ/ สำนักในปีการศึกษา 2551 โดย Power point หรือรูปแบบอื่น ๆ พร้อมเอกสาร สรุปผลการดำเนินงานในลักษณะ Print Out เพื่อนำเสนอคณะกรรมการตรวจ ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ในวันแรกของการตรวจประเมินคุณภาพ การศึกษาของคณะ/สำนัก
- (2) คณะ/สำนักจัดเตรียมห้องประชุมและอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ เช่น Visual ,Projector, Computer และ Printer เป็นต้น
- (3) คณะ/สำนักเตรียมข้อมูล เอกสาร หลักฐานตามองค์ประกอบตัวบ่งชี้ที่คณะ/ สำนักกำหนด

(4) เตรียมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นแก่คณะกรรมการ เช่น ผู้บริหาร
เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ นักศึกษา บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต (ถ้ามี)

หมายเหตุ บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต ควรเป็นบุคคลที่มาจากหน่วยงานภายนอก
มหาวิทยาลัย

2. ขั้นตอนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในใช้เวลาประมาณ 2 วัน

2.1 คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพภายในไปที่หน่วยงานตามเวลาที่นัดหมาย
เพื่อพบกับผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงาน

2.2 หน่วยงานเสนอข้อมูลสถานภาพของหน่วยงาน การดำเนินงานด้านการประกัน
คุณภาพการศึกษา และชี้แจงเอกสารรายงานการประเมินตนเองพอสังเขป คณะกรรมการตรวจสอบและ
ประเมินคุณภาพภายในสอบถามข้อมูลเบื้องต้น

2.3 คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในประชุมวางแผนการ
ตรวจสอบและประเมิน ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือหน่วยงานที่จะไปตรวจเยี่ยมจากเอกสาร
ฐานข้อมูล ที่หน่วยงานจัดเตรียมไว้และบันทึกประเด็นที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมและวิธีการหาข้อมูล

2.4 คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในไปตรวจเยี่ยมหน่วยงาน โดย
หาข้อมูลเพิ่มเติมจากการสอบถามผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือโดยการ
สัมภาษณ์หรือการอ่านเอกสารเพิ่มเติม

2.5 คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในประชุมสรุปผลการตรวจสอบและประเมิน
เพื่อนำเสนอด้วยวาจาในที่ประชุมผู้บริหารหน่วยงาน

2.6 คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในแจ้งผลการตรวจสอบและ
ประเมิน และให้ข้อคิดเห็นด้านต่างๆ แก่ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงาน

2.7 ผู้บริหารหน่วยงานให้ข้อมูลเพิ่มเติม (ถ้ามี)

2.8 คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในรับฟังข้อคิดเห็นจาก
ผู้บริหารหน่วยงานและผู้เข้ารับฟัง

3. ขั้นตอนภายหลังการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน

3.1 หน่วยงานประชุมผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณารายงานผลการตรวจสอบและประเมินที่
มหาวิทยาลัยส่งให้

3.2 หน่วยงานดำเนินการวางแผนปรับปรุง และพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

4. ระยะเวลาของการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

หน่วยงานควรจัดให้มีการประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเอง ปีละ
1 ครั้ง เพื่อให้หน่วยงานได้รับรู้สถานภาพและผลการดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมา และมีการปรับปรุง
และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยดำเนินการตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
หน่วยงานทุกปี

บทที่ 6

แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการประกันคุณภาพ

1. ระบบ และกลไก หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยบุคลากร ทรัพยากร กฎเกณฑ์ มาตรการ แนวปฏิบัติ และปัจจัยต่างๆ เป็นกลไกให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

2. “คุณภาพ (Quality)” เป็นคำที่มีความหมายได้ตามบริบทที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากคุณภาพเป็นภาพความคิด (Concept) ที่เกี่ยวข้องกับคุณค่า (Value) หรือความพึงพอใจ (Interest) ในด้านหนึ่งคุณภาพ หมายถึง สิ่งที่สอดคล้องกับรสนิยมหรือความต้องการของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล คุณภาพอาจมีความหมายว่า เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ (Fitness for purpose) เมื่อวัตถุประสงค์นั้นเป็นความต้องการของลูกค้า ในอีกด้านหนึ่งคุณภาพมีความหมายว่ามีระดับของความเป็นเลิศตามที่ต้องการ อย่างไรก็ตามได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “คุณภาพ” ไว้ดังนี้

“คุณภาพ” ลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคลหรือสิ่งของ

Cryer ให้ความหมาย “คุณภาพ” คือ ผลรวมของคุณลักษณะและคุณสมบัติของผลผลิตสนองต่อความต้องการที่กำหนด

“คุณภาพ” คือคุณสมบัติทุกประการของสิ่งที่ดำรงอยู่ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ (Quality is the totality of characteristics of an entity that bear on its ability to satisfy stated and implied needs.)²

“คุณภาพ” เป็นนามธรรมเมื่อนำมาแปลงเป็นรูปธรรมให้สามารถเปรียบเทียบเพื่อให้ตัดสินได้ ก็จะกลายเป็นมาตรฐาน

จากความหมายในด้านต่างๆ จะเห็นว่า “คุณภาพ” เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

- คุณลักษณะที่เป็นไปในด้านดี และต้องมีมาตรฐานที่สามารถเทียบวัดได้
- ต้องสามารถตอบสนองความต้องการ หรือความคาดหวังของลูกค้าและต้องสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า

จะเห็นว่า “คุณภาพ” เป็นสิ่งที่ต้องสร้างขึ้น ต้องพยายามรักษาให้คงอยู่ นอกนั้นยังจะต้องพยายามพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น กระบวนการสร้างคุณภาพและพัฒนาเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องไม่มีวันสิ้นสุด

3. การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) หมายถึง กิจกรรมหรือการปฏิบัติใดๆ ที่หากได้ดำเนินการตามระบบ และกลไกตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดไว้แล้วจะทำให้มีความมั่นใจว่า

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานตามภารกิจหลักอย่างมีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย

4. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหรือการปฏิบัติใดๆ ที่ดำเนินการตามระบบที่ได้ วางไว้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่า มหาวิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และมีประโยชน์ต่อสังคม

5. การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายถึง การมีระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกัน แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสาธารณชนได้มั่นใจว่า มหาวิทยาลัยสามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอาจจำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ การประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพโดยภายนอก

2) การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง กิจกรรมควบคุมคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย ที่จะทำให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยมีความมั่นใจว่า มหาวิทยาลัยดำเนินการตามภาระงานที่ให้บริการตามจุดมุ่งหมาย

กระบวนการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย

- การควบคุมคุณภาพ
- การตรวจสอบคุณภาพ
- การประเมินคุณภาพ

3) การประกันคุณภาพภายนอก⁴ หมายถึง การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษา โดยผู้ประเมินที่ได้รับมอบหมายจาก สมศ. เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นและเกิดการพัฒนาคูณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามเอกลักษณ์และจุดเน้นของสถาบันการศึกษา

กระบวนการประกันคุณภาพภายนอก ประกอบด้วย

- การตรวจสอบคุณภาพที่ผ่านกระบวนการประกันคุณภาพภายใน
- การประเมินคุณภาพ
- การให้การรับรอง

องค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก มีปรากฏในตารางดังนี้

การประกันคุณภาพภายใน	การประกันคุณภาพภายนอก
ผู้รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา กระบวนการ : <ul style="list-style-type: none"> ● การควบคุมคุณภาพ ● การตรวจสอบคุณภาพ ● การประเมินคุณภาพ 	ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กระบวนการ : <ul style="list-style-type: none"> ● ตรวจสอบคุณภาพ ● ประเมินคุณภาพ ● การให้การรับรอง

6. **องค์ประกอบคุณภาพ** หมายถึง ปัจจัยหลักในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา

7. **ตัวบ่งชี้คุณภาพ** หมายถึง ตัวบ่งชี้ว่าการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์และมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

8. **มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา** หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียง สำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ต้องให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ควรยึดหลักตามพันธกิจของอุดมศึกษา 4 ประการ อันได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการ วิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งจะต้องมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งบทบาทในการกำหนดมาตรฐานอุดมศึกษานี้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา และ/หรือระดับปริญญา ในที่นี้ ได้แก่ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันเฉพาะทาง สังกัดกระทรวงอื่น ๆ

มาตรฐานคุณภาพ สมศ. หมายถึง มาตรฐานคุณภาพใน 4 มิติ คือ ประสิทธิภาพ การบริหารและการจัดการ การเรียนรู้ และการประกันคุณภาพ แบ่งเป็น 7 มาตรฐาน 48 ตัวบ่งชี้ ตามที่ สมศ. กำหนด โดยมาตรฐานที่ 1 - 4 เป็นมาตรฐานด้านผลลัพธ์ ส่วนมาตรฐานที่ 5 - 7 เป็นมาตรฐานด้าน กระบวนการ ในแต่ละมาตรฐานมีจำนวนตัวบ่งชี้รวมและตัวบ่งชี้เฉพาะ ตามจุดเน้นปฏิบัติพันธกิจ และอัตลักษณ์ของสถาบัน

ผู้ประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษา หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. ให้ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

รายงานประจำปี หมายถึง รายงานสัมฤทธิ์ผลการดำเนินงานในรายปีของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งถือว่าเป็นรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ที่สถาบันอุดมศึกษาเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งมีความสอดคล้องและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาได้

การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา หมายถึง การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) หรือ ผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ผู้ประสานภายนอกระดับอุดมศึกษา หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. ให้ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

กรรมกรวิชาการ หมายถึง กรรมกรร่างหลักสูตร กรรมกรประเมินหลักสูตร กรรมกรประเมินผล วิชาการหรืออยู่ในกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการต่างๆ กรรมกรประชุมวิชาการที่มีลักษณะจัดเป็นประจำ

ระดับชาติ/นานาชาติ กรรมการประจำหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน
เป็นต้น

กรรมการวิชาชีพ หมายถึง การเป็นกรรมการของสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ที่ปรึกษาาระดับสูงของประเทศ
ที่ได้รับเลือก หรือได้รับมอบหมายให้เป็นคณะทำงาน หรือคณะดำเนินการเพื่อพัฒนาวิชาการหรือวิชาชีพ
ภายนอกสถาบันในระดับชาติหรือนานาชาติ

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ² หมายถึง การจัดการศึกษาที่ยึดหลักผู้เรียนทุกคนมี
ความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยกระบวนการจัดการ ศึกษา
จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับการอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งมุ่งเน้นพัฒนา
ความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษไทยหลายรูปแบบ ดังนี้

1) การเรียนรู้จากกรณีเกิดปัญหา (Problem-based Learning :PBL)

เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนรู้ควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนคิดและดำเนินการเรียนรู้
กำหนดวัตถุประสงค์ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการ
แก้ปัญหามากกว่าการจำเนื้อหาข้อเท็จจริง เป็นการส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและพัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่ง
วิธีการนี้จะทำได้ดีในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เพราะผู้เรียนมีระดับความสามารถทางการคิด
และการดำเนินการด้วยตนเอง ได้ดี

เงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความรู้เดิมของผู้เรียน ทำให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลใหม่
ได้ การจัดสถานการณ์ที่เหมือนจริง ส่งเสริมการแสดงออกและการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้โอกาส
ผู้เรียนได้ไตร่ตรองข้อมูลอย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้เรียนตอบคำถาม จดบันทึก สอนเพื่อน สรุปวิพากษ์วิจารณ์
สมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้ได้ดี

2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (individual study)

เนื่องจากการเรียนรู้แต่ละบุคคลมีความสามารถการเรียนรู้ และความสนใจการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน
ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์หลายวิธี เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มใหญ่สามารถตอบสนอง
ผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันได้ด้วย อาทิ

2.1 เทคนิคการใช้ Concept Mapping ที่มีหลักการใช้ตรวจสอบความคิดของผู้เรียนว่าคิดอะไร เข้าใจ
สิ่งที่เรียนอย่างไรแล้วแสดงออกมาเป็นกราฟฟิก

2.2 เทคนิค Learning Contracts คือ สัญญาที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันกำหนดเพื่อใช้เป็นหลักยึดใน
การเรียนว่าเรียนอะไร อย่างไร เวลาใด ใช้เกณฑ์อะไรประเมิน

2.3 เทคนิค Know – Want–learned ใช้เชื่อมโยงความรู้เดิม เทคนิคการรายงานหน้าชั้นที่ให้ผู้เรียน
ไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมานำเสนอหน้าชั้นซึ่งอาจมีกิจกรรมทดสอบผู้ฟังด้วย

2.4 เทคนิคกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันแลกเปลี่ยน
ความรู้ความคิดซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันเพื่อแก้ปัญหาให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

3) การเรียนรู้แบบสรคณนิยม (Constructivism)

การเรียนรู้แบบนี้มีพื้นฐานความเชื่อพื้นฐานว่า “ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการอาศัยประสบการณ์แห่งชีวิต
ที่ได้รับเพื่อค้นหาความจริง” โดยมีรากฐานจากทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาที่หลากหลายซึ่งนักทฤษฎี
สรคณนิยมได้ประยุกต์ทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาดังกล่าวในรูปแบบและมุมมองใหม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

3.1 กลุ่มที่เน้นกระบวนการรู้คิดในตัวบุคคล (radical constructivism or personal constructivism or cognitive oriented constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เน้นการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นรายบุคคล โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนรู้วิธีเรียนและรู้วิธีคิด เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

3.2 กลุ่มที่เน้นกระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social constructivism or socially oriented constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เห็นว่า เรียนรู้ คือ ผลผลิตทางสังคม โดยมีข้อตกลงเบื้องต้น 2 ประการ

3.2.1 ความรู้ต้องสัมพันธ์กับชุมชน

3.2.2 ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคมและประวัติศาสตร์ที่มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทเป็น ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

4) การเรียนรู้จากการสอนแบบ เอส ไอ พี

การสอนแบบ เอส ไอ พี เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อฝึกทักษะทางการสอนให้กับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถเกี่ยวกับทักษะการสอน โดยผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนมีผลทางตรง คือ การมีทักษะการสอน การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะทางการสอนและผลทางอ้อม คือการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ความร่วมมือในการเรียนรู้ และความพึงพอใจในการเรียนรู้

วิธีการที่ใช้ในการสอน คือ การทดสอบฝึกปฏิบัติจริงอย่างเข้มข้น ต่อเนื่อง และเป็นระบบเป็นการสอนแบบจุลภาค มีทำให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทในกาฝึกทดลองตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการฝึก ขั้นตอนการสอน คือ ขั้นความรู้ความเข้าใจ ขั้นสำรวจ วิเคราะห์และออกแบบฝึกทักษะ ขั้นฝึกทักษะ ขั้นประเมินผล โครงสร้างทางสังคมของรูปแบบการสอนอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ ในขณะที่ผู้เรียนฝึกทักษะการสอนนั้น ผู้สอนต้องให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ได้แก่ ห้องปฏิบัติการ ห้องสื่อ เอกสารหลักสูตร และการสอน และเครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง

5) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Self-Study)

การเรียนรู้แบบนี้เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น การจัดการเรียนแบบสืบค้น (Inquiry Instruction) การเรียนแบบค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ซึ่งการเรียนการสอนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนี้ ใช้ในการเรียนรู้ทั้งที่เป็นรายบุคคล และกระบวนการกลุ่ม

6) การเรียนรู้จากการทำงาน (work - based Learning)

การเรียนรู้แบบนี้เป็นการจัดการเรียนรู้จากการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เนื้อหาสาระ การฝึกปฏิบัติจริง ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยสถาบันการศึกษามักร่วมมือกับแหล่งงานในชุมชน รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหากิจกรรม และวิธีประเมิน

7) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research - based Learning)

การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยถือได้ว่าเป็นหัวใจของบัณฑิตศึกษา เพราะเป็นการเรียนรู้ที่แสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนโดยตรง เป็นการพัฒนาระบบการแสวงหาความรู้ และเป็นการทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนการสอนอาจแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะใหญ่ๆ ได้แก่ การสอนโดยใช้วิธีวิจัยเป็นวิธีการสอนโดยผู้เรียนร่วมกันทำโครงการวิจัยกับอาจารย์ หรือเป็นผู้ช่วยโครงการวิจัยของอาจารย์ การสอนโดยผู้เรียนศึกษางานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยชั้นนำในศาสตร์ที่ศึกษา และการสอน โดยใช้ผลวิจัยประกอบการสอน

8) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal – based Learning)

การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ความคิดด้วยตนเองด้วยการรวบรวม ทำความเข้าใจ สรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากการศึกษาด้วยตนเอง เหมาะสำหรับบัณฑิตศึกษา เพราะผู้เรียนเป็นผู้ใหญ่ มีประสบการณ์เกี่ยวกับศาสตร์ที่ศึกษามาในระดับหนึ่งแล้ว

วิธีการเรียนรู้เริ่มจากความเข้าใจกับผู้เรียนให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนตามแนวนั้น จากนั้นก็ทำความเข้าใจในเนื้อหาและประเด็นหลักๆ ของรายวิชามอบหมายให้ผู้เรียนไปวิเคราะห์เอกสารแนวคิดตามประเด็นที่กำหนด แล้วให้ผู้เรียนพัฒนาแนวคิดในประเด็นต่างๆ แยกที่ละประเด็น โดยให้ผู้เรียนเขียนประเด็นเหล่านั้นเป็นผลงานในลักษณะเป็นแนวคิดของตนเองที่ผ่านการกลั่นกรอง วิเคราะห์เจาะลึก จนตกผลึกทางความคิดเป็นของตนเองจากนั้นจึงนำเสนอให้กลุ่มเพื่อนได้ช่วยวิเคราะห์ วิจารณ์อีกครั้ง

การให้บริการวิชาการ หมายถึงการที่สถาบันศึกษาและสถาบันที่อยู่ในสถานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชน หรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการ หรือ การพัฒนาความรู้ ตลอดความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ รวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการแบบให้เปล่า

โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึงโครงการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้านเกษตร ฯลฯ

ลักษณะการให้บริการวิชาการ มีดังนี้

- 1) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม
- 2) การบริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆทางการศึกษา
- 3) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
- 4) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
- 5) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
- 6) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือเจ้าหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 7) บริการศึกษา วิจัย สืบค้น การวางแผน การจัดการ
- 8) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- 9) บริการอื่นๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

โครงการ/ กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง

1. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรมซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต คือ อาหารพื้นเมือง ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน บ้านเรือน หรือเครื่องตกแต่งอาคารสถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม กิจกรรมประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาชวา นกกรงหัวจุก การประกวดทำอาหารไทยเป็นต้นหรือกิจกรรมที่หน่วยงานสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลักอื่น ๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนาในระดับต่างๆ หรือการรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบประจำ

หน่วยงานเป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ขึ้น
หน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรี กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

2. โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งของ
ท้องถิ่นและของชาติ

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนประเพณีปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่าง ๆ ที่สืบทอด
จากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่นภายใต้ความเข้าใจที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อและค่านิยม เพื่อให้สามารถ
นำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง
 เป็นต้น

3. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุก
ศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคล และสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนา
ต่าง ๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการ
ปฏิบัติศาสนกิจตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ
 เป็นต้น

4. โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือ ความดีงามและคุณธรรมจริยธรรม
ในยุคปัจจุบันซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เรื่องนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้ทำ
กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของคนไทย หรือประเพณีไทย หรือ
เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนาซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ให้เกิดกิจกรรมหลากหลาย
รูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและ
คุณธรรมจริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพุทธธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต การเข้าค่าย/
กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร
สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

5. โครงการ/กิจกรรม แสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่นดนตรีไทยพื้นบ้านศิลปะการแสดงของไทยและ
พื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ อาจเป็นโครงการ/
กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรงหรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรม
ต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงโนรา การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ
เช่น ละครร้อยไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่ม นักศึกษา/บุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าว ที่
หน่วยงานจัดขึ้นเพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปวัฒนธรรมขึ้น เป็นต้น

6. การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่น ๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของ
ชาติอื่น ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษาเยาวชน ประชาชนมีประสบการณ์
และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความ
เข้าใจที่มีความชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของต่างประเทศต่าง ๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น
ดนตรี ศิลปะการแสดง ประดิษฐ์ศิลป์ งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่าง ๆ ที่อาจจะสื่อมาในรูปแบบของการแสดง
ภาพยนตร์ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือ
การให้บริการแก่หน่วยงานอื่น ๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากล และดนตรี

ประจำชนชาติต่าง ๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากลการจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการค้นหาคำตอบของปัญหาหรือเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ตลอดจนถึง การประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษาค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) ที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

- ระบบทวิภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปี
การศึกษาพิเศษ (18 หน่วยกิตต่อภาคเรียน)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา
(12 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษาปกติ)
- ระบบทวิภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 39 หน่วยกิตต่อปี
การศึกษาพิเศษ (13 หน่วยกิตต่อภาคเรียน)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 27 หน่วยกิต ต่อปีการศึกษา
(9 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษาปกติ)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษารวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเสร็จแล้ว (หมุดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชา i

C_i = จำนวนหน่วยกิตของรายวิชา i

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

FTES	=	$\frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้น } i}$
------	---	--

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบัน มีใต้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และหรือการได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นพิเศษ

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการที่เป็นเจ้าหน้าที่วิจัยและนักวิจัย หรือเป็นพนักงานบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 9 เดือน โดยมีภาระหน้าที่ในการวิจัย ในกรณีนักวิจัยมีระยะเวลา 6 เดือน ใต้นับเป็น 0.5 คน

รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ หมายถึง รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของภาครัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัดหน่วยงานของภาครัฐ และเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือเป็นองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับประเภทของรางวัลที่มอบที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและหรือนานาชาติ

วารสารสากลระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล หมายถึง วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) หรือฐานข้อมูล PUUBSCIENCE เป็นต้น

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- 1) ISI = <http://portal.isiknowledge.com>
- 2) MathSciNet = <http://WWW.ams.org/mathscinet>
- 3) ScienceDirect = <http://WWW.Sciencedirect.com/>
- 4) Agricola = <http://Agricola.nal.usda.gov/>
- 5) Biosis = <http://WWW.Biosis.org/>
- 6) Scopus = <http://WWW.info.scopus.com/>
- 7) Palmed = <http://WWW.Pcopus.gov/>
- 8) Academic Search Premium = [http://WWW.ebsco.com/home/\(select](http://WWW.ebsco.com/home/(select) ebscohost
and then academic search premium)
- 9) Infotrieve = <http://WWW.Infotrieve.com>
- 10) Wilsom = <http://WWW.nova.edu/library/dily/lessons/wilsonweb/>

วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล หมายถึง วารสารที่คณะกรรมการต้องเป็นชาวต่างประเทศอย่างน้อย 1 คน และวารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารที่ตีพิมพ์บทความจากนักวิชาการกลุ่มต่างๆ และคณะกรรมการต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจากสถาบันอื่นๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

หลักธรรมาภิบาล มาจากคำว่า ธรรมะ + อภิบาล หมายความว่าหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) ประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับ

ทั้ง ผู้ออกกฎและผู้ปฏิบัติตาม ตลอดจนทุกคนในสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตาม

2. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ซื่อสัตย์ จริงใจ ชยัน อดทน มีระเบียบตลอดจน มีความชอบธรรมในการใช้อำนาจ
3. หลักความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข่าวสารได้สะดวก เปิดเผยข้อมูลที่ต้องการ รวดเร็ว ไม่บิดเบือน หรือปิดบังบางส่วน
4. หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เราทำทั้งร่วมคิดร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาและรับผิดชอบ
5. หลักความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ นอกจากจะต้องมีความรับผิดชอบต่อผู้เกี่ยวข้องแล้วยังจะต้องสร้างกระบวนการให้หน่วยงานต่างๆมาตรวจสอบได้ว่าการดำเนินงานของเราโปร่งใสจริง
6. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด คุ้มค่าเงิน คุ้มค่าเวลา คุ้มค่าแรงงาน

องค์การนักศึกษา หมายถึง องค์การ/หรือสภาและ/หรือสโมสรและ/หรือชมรมของนักศึกษาที่จัดตั้งขึ้น โดยความเห็นชอบภายใต้การดูแลของสถาบันเพื่อดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตร

อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษาที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือนในกรณีที่อาจารย์มีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน รวบรวมสิ้นสุดปีการศึกษา

นิยามศัพท์ข้อมูลพื้นฐาน (common data set)

ด้านการเงินและงบประมาณ

- **รายรับทั้งหมดของสถาบัน (ปีงบประมาณ)** หมายถึง รายได้ที่สถาบันได้รับไม่ว่าจะเป็นจาก งบประมาณแผ่นดิน และหรือรายได้ที่เป็นเงินนอกงบประมาณ
- **รายได้จากงบประมาณแผ่นดิน** หมายถึง รายได้ที่ได้รับจากรัฐบาลตามพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือที่กำหนด ขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ
- **รายได้ที่เป็นเงินนอกงบประมาณ**
 1. เงินกู้ เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ (เงินที่รัฐบาลและหรือองค์กร สถาบันระหว่างประเทศ มอบให้ส่วนราชการ เพื่อการดำเนินงานตามโครงการต่างๆ)
 2. เงินรายได้ของส่วนราชการ (เงินที่ส่วนราชการได้รับโดยไม่ต้องนำส่งคลังตามมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ) เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมและหรือค่าบำรุงที่มีชื่อเรียกเป็นชื่ออื่นที่เกิดจากโครงการปกติ และโครงการพิเศษ
 3. เงินและทรัพย์สินช่วยราชการ หมายถึง เงินหรือทรัพย์สินที่บุคคล บริษัท ห้างร้านหรือสถาบัน บริจาคช่วยเหลือแก่ส่วนราชการตามวัตถุประสงค์ต่างๆ
- สำหรับสถาบันเอกชนรายรับทั้งหมดของสถาบันหมายถึงรายได้ที่สถาบันได้รับจากการดำเนินการของสถาบัน รวมทั้งเงินบริจาค

- **รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ** หมายถึง รายได้ที่หน่วยงานได้รับจากการให้บริการวิชาการ วิชาชีพ เช่น ค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม ค่าธรรมเนียมในการให้บริการ ต่าง ๆ เช่นค่าเช่าห้องประชุม ค่าตอบแทนที่ปรึกษา ค่าตอบแทนในการให้บริการต่างๆ

- **ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบันโดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบันกำหนดไว้สำหรับใช้จ่ายในการดำเนินงานของสถาบันจากทุกแหล่งรายรับ ประกอบไปด้วย ค่าใช้จ่ายบุคลากร ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน พนักงาน ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ได้แก่ ค่าตอบแทนลักษณะอื่น ๆ นอกเหนือจาก ค่าใช้จ่ายบุคลากร ค่าใช้สอย วัสดุ สาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายจากงบอุดหนุน ให้แสดงค่าใช้จ่าย ในรูปของงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อใช้จ่าย และค่าใช้จ่ายจริง

- **ค่าใช้จ่ายด้านครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน (ปีงบประมาณ)** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบัน กำหนดไว้สำหรับใช้จ่ายเป็นค่าครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดินจากทุกแหล่งรายรับให้ แสดงค่าใช้จ่ายในรูปของงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อใช้จ่าย และค่าใช้จ่ายจริง

- **ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการบริการวิชาการและวิชาชีพ** หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัว เงิน (In cash) ที่สถาบันใช้ในการบริการวิชาการและวิชาชีพ และมูลค่าที่คำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าใช้สถานที่ อุปกรณ์ (In kind) ที่สถาบันกำหนดไว้สำหรับใช้จ่ายให้แสดงค่าใช้จ่ายในรูปของงบประมาณที่ กำหนดไว้เพื่อใช้จ่าย และ ค่าใช้จ่ายจริง ของโครงการที่จัดบริการทั้งที่มีการเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียม และ ไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม

- **ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม** หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมด ในรูปของตัวเงิน (In cash) ที่สถาบันใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา ทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมและมูลค่าที่ คำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการดำเนินกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา ทำนุบำรุง ศิลปะ วัฒนธรรมที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากร ค่าใช้สถานที่ อุปกรณ์ (In kind) ที่สถาบันกำหนดไว้สำหรับใช้จ่ายให้แสดงค่าใช้จ่ายในรูปของงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อใช้จ่าย และค่าใช้จ่ายจริง

- **ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนาอาจารย์** หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาความรู้และทักษะใน วิชาชีพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ ค่าใช้จ่ายในการอบรม สัมมนา ดูงาน นำเสนอบทความในที่ ประชุมทางวิชาการในต่างประเทศ

- **ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศ (ปีงบประมาณ)** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้เพื่อการพัฒนาห้องสมุด ศูนย์คอมพิวเตอร์ และหรือศูนย์ สารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนทั้งหมด นับรวมทั้งงบดำเนินการและค่าเสื่อม ราคาจากงบ ลงทุน

1. **งบดำเนินการ** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปในการจัดซื้อหนังสือ วารสาร ลิงพิมพ์ สื่อ มัลติมีเดีย ค่าใช้บริการ Internet Service Provider (ISP) ค่าเช่าเครื่องคอมพิวเตอร์ ค่าใช้ บริการ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์ ค่าจ้าง บุคลากร ค่าตอบแทนใช้สอย วัสดุ สาธารณูปโภค

2. **งบลงทุน** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ ชุดคำสั่งงานประยุกต์ คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย

- **เงินเหลือจ่ายสุทธิ** หมายถึง ผลต่างในระหว่างงบประมาณและค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้น นับรวมทั้งดำเนินการและงบลงทุน เป็นการเปรียบเทียบในระหว่างงบประมาณที่กำหนดไว้ ในการดำเนินงานตามกิจการของสถาบันกับค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นในแต่ละรายการเพื่อวัดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพในการทำงานงบประมาณและการบริหารงบประมาณ
- **สินทรัพย์ถาวร** หมายถึง สินทรัพย์ของสถาบันในฐานะนิติบุคคล ประกอบไปด้วย ครุภัณฑ์ อาคาร ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง

